

KRAJOWA RADA
RADIOFONII i TELEWIZJI

STRATEGIA REGULACYJNA NA LATA 2014 - 2016

- projekt -

Spis treści

WSTĘP	4
1. SYTUACJA NA RYNKU USŁUG MEDIALNYCH.....	4
1.1. Czas i sposób korzystania z mediów	4
1.2. Wartość rynku reklamy.....	7
1.3. Kapitał i struktura rynku usług audiowizualnych	8
1.4. Badania telemetryczne	9
1.5. Wyzwania związane ze zmianami w europejskim i krajowym prawie autorskim	11
2. MISJA i GŁÓWNE CELE DZIAŁALNOŚCI KRRiT	12
3. KRAJOWE I MIĘDZYNARODOWE RAMY DZIAŁALNOŚCI KRRiT	13
3.1. Ramy prawne i strategiczne.....	13
3.2. Przewidywane zmiany prawne na arenie międzynarodowej w latach 2014 - 2016.....	17
4. GŁÓWNE OBSZARY DZIAŁALNOŚCI KRRiT W LATACH 2014 - 2016.....	18
4.1. Działania na rzecz swobody wypowiedzi oraz jakości debaty publicznej w mediach elektronicznych	18
4.2. Zapewnienie odbiorcom dostępu do otwartej, pluralistycznej i zróżnicowanej oferty programowej	20
4.3. Działania na rzecz rozwoju cyfrowej telewizji naziemnej oraz konwersji cyfrowej radia	27
4.4. Nadzór regulacyjny i finansowanie mediów publicznych	31
5. INNE WAŻNE OBSZARY DZIAŁALNOŚCI KRRiT	40
5.1. Ochrona małoletnich	40
5.2. Potrzeby odbiorców niepełnosprawnych	42
5.3. Promocja produkcji europejskiej i ochrona języka polskiego	44
5.4. Przekazy handlowe	45
5.5. Działania w zakresie nowych usług medialnych	46
6. POZOSTAŁE OBSZARY DZIAŁALNOŚCI KRRiT	48
6.1. Współpraca z zagranicą	48
6.2. Działalność informacyjno-edukacyjna, udział w pracach innych organizacji i instytucji	49
6.3. Polityka jakości	52
6.4. Cyfryzacja urzędu.....	52
7. HARMONOGRAM WYKONANIA GŁÓWNYCH ZAMIERZEŃ	54
Załącznik nr 1. Podsumowanie konsultacji społecznych projektu Strategii Regulacyjnej KRRiT na lata 2014-2016	72
Załącznik nr 2. Zestawienie analiz i ekspertyz powstałych w latach 2011-2013	72
Załącznik nr 3. Zestawienie rozporządzeń wydanych, ujednoliconych lub znowelizowanych przez KRRiT w latach 2011-2013	73
Załącznik nr 4. Zestawienie stanowisk KRRiT wydanych w latach 2011-2013	77

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji

Jan Dworak, Przewodniczący KRRiT

Witold Graboś, Zastępca Przewodniczącego KRRiT

Krzysztof Luft, Członek KRRiT

Stefan Józef Pastuszka, Członek KRRiT

Sławomir Rogowski, Członek KRRiT

Biuro Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

Gabinet Dyrektora Biura KRRiT, Małgorzata Szelachowska, Dyrektor Biura KRRiT

Departament Budżetu i Finansów, Jacek Kuffel, Dyrektor

Departament Mediów Publicznych, Barbara Stachowiak, Dyrektor

Departament Monitoringu, Barbara Turowska, Dyrektor

Departament Prawny, Kinga Szyguła, Dyrektor

Departament Prezydialny, Anna Szydłowska-Żurawska, Dyrektor

Departament Regulacji, Ewa Gadomska, Dyrektor

Departament Strategii, Agnieszka Ogrodowczyk, Dyrektor

Zespół Rzecznika Prasowego, Katarzyna Twardowska, Rzecznik prasowy

Recenzenci

prof. dr hab. Bogusława Dobek-Ostrowska

prof. UW, dr hab. Tadeusz Kowalski

dr hab. Marzena Barańska

dr Adam Bodnar

dr Urszula Doliwa

Opracowanie: Departament Strategii Biura KRRiT

WSTĘP

(...)

1. SYTUACJA NA RYNKU USŁUG MEDIALNYCH

1.1. Czas i sposób korzystania z mediów

Linearne usługi audiowizualne

Tradycyjna telewizja jest w Polsce nadal najbardziej popularnym sposobem korzystania z audiowizualnych usług medialnych. Przed odbiornikiem telewizyjnym, który znajduje się w 96% gospodarstw domowych¹, w 2012 r. spędzano średnio 4 godziny dziennie, a czas oglądania wciąż wzrasta.

Usługi audiowizualne w Polsce oferowane są bezpłatnie w standardzie DVB-T oraz w ramach płatnej telewizji przez operatorów platform satelitarnych, telewizji kablowych i IPTV.

W standardzie DVB-T działają trzy multipleksy, dzięki którym łączny zasięg naziemnych programów cyfrowych po 23 lipca 2013 r. wynosi 99,6%. Na trzech multipleksach zostały umieszczone następujące programy (stan na koniec 2013 r.): TVP1 HD, TVP2, TVP INFO (wersja regionalna), Eska TV, TTV, Polo TV, ATM Rozrywka - w MUX 1; Polsat, TVN, TVN7, TV4, TV Puls, PULS 2, TV6 i Polsat Sport News - w MUX 2; programy Telewizji Polskiej: TVP1, TVP2 HD, TVP Regionalna, TVP Kultura, TVP Polonia, TVP Historia, TVP Rozrywka - w MUX 3. Od 15 lutego 2014 r.², po zwolnieniu części przepływności w sygnale MUX 1 przez Telewizją Polską SA, rozpoczną nadawanie TV Trwam i TVP ABC. Ustawa o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej określa ostateczny termin opuszczenia przez TVP MUX 1 na 27 kwietnia 2014 r., od tej daty na multipleksie będą obecne dwa nowe programy: Fokus TV oraz Stopklatka TV.

Dostęp do naziemnej telewizji cyfrowej pod koniec II kwartału 2013 r. posiadało ponad 12,2 miliona Polaków. Wśród nich 8 milionów korzystało wyłącznie z oferty telewizji cyfrowej naziemnej, a pozostali, tj. 4,2 miliona, mieli dostęp również do oferty kablowej bądź satelitarnej.

Obecnie na polskim rynku telewizji satelitarnej funkcjonują trzy platformy satelitarne, z których korzysta ok. 6,4 mln abonentów. Wiodącą rolę, z 55,16% udziałem w rynku, odgrywa spółka Cyfrowy Polsat SA, z którego usług korzysta ponad 3,5 mln abonentów³. Drugą co do wielkości platformą satelitarną jest nc+ z 35,79% udziałem w rynku i z bazą 2,3 mln abonentów⁴. Na trzecim miejscu znajduje się platforma Orange TV z udziałem w rynku na poziomie 9,05% i bazą 538 tys. abonentów⁵.

Na rynek sieci kablowych składa się ok. 500 operatorów. Według szacunków Polskiej Izby Komunikacji Elektronicznej, w 2012 roku łączna liczba abonentów krajowych operatorów kablowych wynosiła ok. 4,6 mln. Głównymi operatorami telewizji kablowej w Polsce są: UPC Polska z udziałem ok. 32% w rynku i bazą ponad 1,46 mln abonentów, Multimedia Polska z udziałem ok. 18% i bazą 813 tys. użytkowników oraz Vectra z udziałem około 18% w rynku i bazą 812,5 tys. abonentów.

¹ Nielsen, „Prezentacja wyników badania ES 2012”.

² Informacja na dzień 15 stycznia 2014 r.

³ <http://media2.pl/media/105626-Cyfrowy-Polsat-3546-mln-abonentow-wiecej-uzytownikow-internetu.html>

⁴ <http://www.wirtualnemedial.pl/artykul/platforma-nc-ma-2-3-mln-abonentow-stracila-200-tys>

⁵ wyniki za III kwartał 2013 r. <http://media2.pl/telekomunikacja/107277-Orange-Mniej-abonentow-Neostrady-wzrost-abonentow-TV-z-pakietami-ncplus.html>

Łączną liczbę odbiorców korzystających z IPTV w Polsce szacuje się na ok. 250 tys. Ze względu na małe zainteresowanie operatorów płatnej telewizji inwestycjami umożliwiającymi dystrybucję sygnału przez IPTV (wymaga infrastruktury w postaci dużej przepustowości w paśmie szerokopasmowym), usługę tę świadczy tylko kilka podmiotów. Największą bazę abonencką ma Orange, który IPTV traktuje jako komplementarną wobec oferty własnej platformy satelitarnej. Na koniec 2012 r. z usług Orange w ramach IPTV korzystało 119 tys. użytkowników. Jego głównym konkurentem na tym rynku jest Netia, największy alternatywny operator telekomunikacyjny. W 2012 r. z usług płatnej telewizji Netii korzystało 79 tys. klientów. IPTV w swojej ofercie mają też niektóre sieci kablowe, m.in. Multimedia Polska i Grupa Enea.

Czas oglądania programów telewizyjnych za pomocą transmisji streamingowych w Internecie rośnie systematycznie. Zdecydowana większość treści dostępnych w telewizji internetowej to programy nadawane pierwotnie drogą naziemną lub satelitarną. W 2013 r. działało jedynie 16 witryn, umożliwiających odbiór nowych programów telewizyjnych⁶, niedostępnych na innych platformach. Są to programy niszowe, głównie o profilu sportowym.

W Polsce nie przyjętą się standard DVB-H, stworzony specjalnie do odbioru telewizji mobilnej na urządzeniach typu smartfon czy tablet. W zamian pojawiły się przenośne tunery pracujące w standardzie DVB-T, umożliwiające odbiór naziemnej telewizji cyfrowej na urządzeniach przenośnych. Oprócz bezpłatnej oferty programów nadawanych z multipleksów cyfrowych, dostępny jest również płatny pakiet programów pod nazwą TV Mobilna, oferowany przez Cyfrowy Polsat. W marcu 2013 r. liczba abonentów TV Mobilnej przekroczyła 100 tys. a w zasięgu jej nadajników znajduje się 5 mln gospodarstw domowych⁷. 20% posiadaczy smartfonów w Polsce używa ich do oglądania telewizji. Jest to jedna z najrzadziej wykorzystywanych funkcji tych urządzeń⁸.

W 2013 r. na rynku konsumenckim pojawiła się nowa technologia nazwana 4K lub Ultra HD. Umożliwia ona oglądanie obrazu o rozdzielczości czterokrotnie większej niż HD na specjalnych ekranach. W sprzedaży pojawia się coraz większa liczba odbiorników tego typu, spada również ich cena. Wszyscy znaczący producenci telewizorów mają już w ofercie telewizory 4K. Koreańska firma LG, tylko w polskiej fabryce w Mławie produkuje 1 tys. sztuk takich odbiorników dziennie. Według LG, wielkość tego rynku ma wzrosnąć do 2017 r. z 0,8 mln do 22 mln sztuk⁹. Obecnie polscy nadawcy jeszcze nie dostarczają treści, które mogłyby wykorzystać walory nowej technologii. Wydaje się to być kwestią czasu, a telewizja 4K ma dużą szansę na osiągnięcie sukcesu rynkowego.

W ostatnich latach wzrasta zainteresowanie odbiornikami telewizyjnymi wyposażonymi w technologię Smart TV. Obecnie każdy z liczących się producentów posiada je w ofercie. Szacuje się, że do Internetu podłączonych jest 600 tys. odbiorników Smart TV¹⁰. W 2013 r. nastąpił znaczny przyrost uruchamianych na tych odbiornikach aplikacji. W pierwszych trzech kwartałach 2013 r. zanotowano 10 milionów uruchomień, co stanowi wzrost o 472% w stosunku do poprzedniego roku¹¹.

Zaledwie kilka procent używanych obecnie odbiorników TV posiada możliwość korzystania z systemu telewizji interaktywnej HbbTV, co stanowi barierę dla jej rozwoju. W tej technologii

⁶ Analiza dla KRRiT dotycząca polskiego rynku internetowych programów telewizyjnych rozpowszechnianych wyłącznie w systemie teleinformatycznym

⁷ Sto tysięcy abonentów Mobilnej TV, Media2.pl

⁸ Rynek usług dodanych i multimedialnych w Polsce 2013, PMR - kwiecień 2013 r.

⁹ LG zainwestuje w 50 mln dolarów w Mławie, finanse.wp.pl

¹⁰ Wg. szacunków portalu Gazeta.pl

¹¹ Dane pochodzące od firmy Samsung Polska

najbardziej zaawansowana jest Telewizja Polska, która regularnie emituje treści w standardzie HD. W 2013 r. liczba użytkowników platformy hybrydowej TVP wzrosła z około 50 tys. do 270 tys. tys.¹², co pozwala optymistycznie patrzeć na jej przyszłość. Poza TVP, emisję HbbTV prowadzi Eska TV, testowo prowadził też TVN. Znaczącego rozwoju tej usługi można się spodziewać, gdy wzrośnie nasycenie rynku odbiornikami telewizyjnymi wyposażonymi w tę technologię.

Audiowizualne usługi nielinearne

Serwisy wideo na żądanie (VoD) przeżywają w ostatnich latach dynamiczny rozwój. Materiały na żądanie w ciągu ostatniego roku oglądało 46% Polaków w wieku 15-17 lat, co stanowiło wzrost o 6% w ciągu 12 miesięcy¹³. Obecnie Polacy częściej korzystają z VoD niż oglądają filmy na DVD. Wśród użytkowników serwisów VoD, aż 28% korzysta z nich przynajmniej trzy razy w tygodniu, a 18% codziennie¹⁴.

Usługę *pay per view* (PPV) oferują najwięksi operatorzy telewizji kablowych: UPC Polska, Multimedia Polska i Vectra oraz operatorzy platform satelitarnych Cyfrowy Polsat i nc+. Dotychczas w Polsce PPV jest jednak mało popularną usługą. W tym systemie najczęściej udostępniane są transmisje sportowe, głównie boks, wrestling i mieszane sztuki walki (MMA). Liczba sprzedanych subskrypcji na transmitowane dotychczas wydarzenia wahała się od 70 do 200 tys.

Rośnie rola konsol do gier, głównie Microsoft Xbox i Sony Play Station, jako urządzeń używanych do odbioru treści audiowizualnych. Ponad ¼ Polaków w wieku 18-49 lat posiada takie urządzenie. W sierpniu 2013 r. 15% posiadaczy konsol używało ich do oglądania treści VoD, co stanowi wzrost o 6,9% w stosunku do roku poprzedniego¹⁵.

Rozwój telewizji nadawanych online w Internecie, jak również nowych usług, takich jak VoD, catch-up TV, *pay per view*, streaming TV, Smart TV czy telewizja mobilna, ściśle związany jest z upowszechnieniem dostępu do Internetu szerokopasmowego. W Polsce następuje wyraźny postęp w rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej. Systematycznie wzrasta odsetek gospodarstw domowych mających dostęp do stacjonarnego Internetu. W 2012 r. dostęp ten posiadało w Polsce 70,5% gospodarstw domowych, w tym 67,5% do Internetu szerokopasmowego¹⁶. Rok 2013 był kolejnym rokiem rozwoju szybkiego Internetu mobilnego w technologii LTE. Pod koniec roku zasięgiem sieci LTE objętych było 57,74% mieszkańców Polski¹⁷. Rozwój infrastruktury dostępowej skutkuje zwiększeniem zainteresowania ofertą nowych usług oraz zdecydowaną poprawą jakości przekazu.

Programy radiowe

Programów radiowych słucha codziennie około 73% osób w wieku 15+. Średni dzienny czas słuchania radia to 4 godziny i 30 minut. Programy radiowe są odbierane w 50% poza domem, z czego 28% w samochodach, 18% w pracy i 4% w innych sytuacjach. Oznacza to, że radio staje się medium coraz bardziej mobilnym. Od 2006 r. wzrasta poziom słuchalności radia za pośrednictwem sieci Internet (2013 – 5,6%) oraz w mniejszym stopniu za pośrednictwem nadawania satelitarnego (2013 -

¹² Konferencja HbbTV summit Poland, 15.01.2014 r.

¹³ Siła uVODzenia, raport GfK Polonia dla Atmedia

¹⁴ ibidem

¹⁵ Over the top Tv. Usługi dodane do telewizji cyfrowej; Pentagon Research, sierpień 2013 r.

¹⁶ Społeczeństwo informacyjne w Polsce; opracowanie GUS, październik 2012 r.

¹⁷ Dane wg informacji podanej na oficjalnej stronie internetowej sieci Plus
<http://www.plus.pl/indywidualna/pomoc/MapaZasiegu/>

2,1%)¹⁸. Podobnie jak w przypadku nowych usług audiowizualnych, popularność radia internetowego będzie rosła wraz z powszechnym dostępem do Internetu. W 2013 r. radia w sieci słuchało 22% internautów, czyli ok. 3,2 mln osób dziennie, z czego dwie trzecie korzysta z internetowej oferty „tradycyjnych” rozgłośni, nadających naziemnie na falach FM. Jednocześnie 40% internautów słuchających radia w sieci deklaruje, że rozgłośnia której słucha, jest dostępna tylko w sieci. Internauci wybór ten uzasadniają mniejszą liczbą reklam, lepszym doбором muzyki i bogactwem jej oferty oraz możliwością tworzenia własnej *play listy*¹⁹.

Oferta programów radiowych dostępna w Polsce jest szeroka i zróżnicowana. Polskie Radio SA nadaje naziemnie 5 programów. Rozgłośnie regionalne nadawcy publicznego rozpowszechniają na obszarach poszczególnych województw 17 programów poświęconych sprawom lokalnym. Do nadawców koncesjonowanych należy 245 rozgłośni, z których 128 należy do 4 grup radiowych: Grupa RMF, Time (ESKA), Agora i Eurozet, 45 należy do samodzielnych, niezależnych nadawców lokalnych, 46 do diecezji i archidiecezji, 10 do wyższych uczelni, 7 do fundacji i 8 do samorządów. Oprócz ogólnopolskich programów uniwersalnych oraz stacji nadających tematykę regionalną i lokalną, odbiorcy mają dostęp do 5 programów wyspecjalizowanych z różnorodną ofertą muzyczną, rozpowszechnianych za pomocą sieci nadajników w dużych miastach.

1.2. Wartość rynku reklamy

W 2012 roku²⁰ wartość światowego rynku reklamy wyniosła 1 527,5 mld zł., z czego 32,5% należało do USA, a 22,2% do państw UE. Polska uzyskała 0,47% wartości tego rynku.

Wydatki na reklamę w UE w grupie TOP15²¹ roku wynosiły 318 mld zł, z czego 50% przypadało na Niemcy, Wielką Brytanię i Francję. Polska w tej grupie zajmuje 11. miejsce, z udziałem 2,1% (7 mld zł). Wydatki w grupie TOP15 przypadły w 35,0% na prasę (spadek o 0,9% w stosunku do 2011 r.), 34,1% na telewizję (wzrost o 0,2% w stosunku do 2011 r.), w 12,8% na Internet (wzrost o 3,8% w stosunku do 2011 r.), w 6,2% na reklamę zewnętrzną (nieznaczny spadek o 0,1% w stosunku do 2011 r.), w 5,7% na radio (nieznaczny spadek o 0,1% w stosunku do 2011 r.) i w 0,7% na kino (od 4 lat utrzymuje się na tym samym poziomie).

W Polsce wartość rynku reklamy ogółem spadła o 5,5% w stosunku do roku poprzedniego. Największy udział (51,6%) w wydatkach reklamowych przypadła na telewizję (spadek o 0,2% w porównaniu z rokiem 2011). Biorąc pod uwagę średnią unijną przypadającą na telewizję (34,1%), pokazuje to siłę tego medium w Polsce.

Wydatki reklamowe w polskim Internecie (18,6%) były nieznacznie wyższe niż w krajach UE (18,2%) i wzrosły o 2,4% w stosunku do 2011 r.

W porównaniu z pozycją prasy w UE (35% w rynku reklam) media drukowane w Polsce przeżywają głęboki kryzys. Ich udział w rynku reklamowym wynosi zaledwie 14,3%, z czego 8,1% przypada na prasę codzienną, a 6,2% na tygodniki i inne czasopisma. Wartość rynku prasowego w 2012 r. spadła o 2,2% w porównaniu do roku poprzedniego.

¹⁸ Radio Track Millward Brown SMG/ KRC, fala: styczeń 2001 – czerwiec 2013 r.

¹⁹ Internetowe radio robi w Polsce furorę – raport D – Link Technology Trend w Polska Szerokopasmowa

²⁰ Euromonitor International, Euromonitor International from World Association of Newspapers; raport roczny domu mediowego Starlink

²¹ Niemcy, Wielka Brytania, Francja, Włochy, Hiszpania, Belgia, Holandia, Austria, Szwecja, Słowacja, Polska, Czechy, Dania, Grecja, Irlandia

Sytuacja radia w Polsce jest stabilna, jego udział w rynku reklamy w 2012 r. wynosił 7,7%. Mimo nieznacznego spadku o 0,2% w stosunku do 2011 r. przekazy handlowe w radiu w porównaniu do rynków europejskich (5,7%) są dość popularne.

Udział reklamy zewnętrznej w polskim rynku reklamy jest na podobnym poziomie (6,1%) jak w innych krajach (6,2%). Medium to wyraźnie traci na znaczeniu (spadek o 4% począwszy od 2007 r.).

Wartość rynku reklamy kinowej w Polsce powoli rośnie. W 2012 r. jej udział w rynku reklamy wynosił 1,6% (wzrost o 0,5% w ciągu 5 lat). Jest to wynik dwukrotnie wyższy niż w krajach UE (0,7%).

1.3. Kapitał i struktura rynku usług audiowizualnych

Ukształtowany poprzez dostęp do naziemnej telewizji analogowej, rynek telewizji linearnej w Polsce nadal ma charakter oligopolu. Pod koniec 2012 r. łączna oglądalność programów rozpowszechnianych przez trzy grupy mediowe (TVP, TVN, Polsat) wynosiła 66,7% udziałów w rynku, co wskazuje na rynek o co najmniej średniej sile koncentracji. Jednak porównując te dane do 2006 r., gdzie główni nadawcy posiadali 81,7% udziałów w rynku oglądalności, można zauważyć, że w ciągu kilku lat stracili oni znaczną część widowni. Tak duży spadek spowodowany jest przede wszystkim nowym sposobem konsumpcji mediów, zarówno w obszarze programowym (systematyczny wzrost oglądalności satelitarnych kanałów tematycznych), jak i technologicznym (rozwój nowych technik przekazu w tym telewizji cyfrowej, a co za tym idzie, znaczący wzrost liczby programów).

Ponadto rozwój usług dodanych: VoD, catch-up TV, *pay per view*, czy webcasting, z uwzględnieniem aplikacji przeznaczonych dla urządzeń przenośnych (tablet, telefon komórkowy) powoduje, że widz nie tylko coraz częściej rezygnuje ze stacji ogólnodostępnych w ofercie telewizji linearnej, ale poszukuje wybranych treści za pośrednictwem urządzeń dedykowanych pierwotnie innym celom.

Główni nadawcy TVN i Polsat utrzymują jednak silną pozycję dzięki łączeniu nadawania z działalnością dystrybucyjną na platformach satelitarnych (nc+, Polsat Cyfrowy). Rekompensaty strat w taki sposób nie może uzyskać telewizja publiczna, niebędąca operatorem platformy cyfrowej.

Duże grupy telewizyjne, dostrzegając także rosnące znaczenie kanałów tematycznych w 2013 r., zrezygnowały z usług domu mediowego At Media i podjęły decyzję o własnej obsłudze programów w pakietach z głównymi stacjami. Wzbogaciło to ich ofertę sprzedażową, co utrudnia pozyskanie reklamodawców mniejszym, niezależnym nadawcom.

W naziemnej telewizji cyfrowej zauważa się przewagę kapitału polskiego ze względu na znaczącą pozycję Telewizji Polskiej SA, Telewizji Polsat Sp. z o.o., Telewizji PULS Sp. z o.o. oraz spółek Grupy Eska: Eska TV SA (program ESKA TV) i Lemon Records sp. z o.o (program Polo TV).

W segmencie operatorów satelitarnych i kablowych, udział kapitału polskiego i zagranicznego jest zrównoważony dzięki silnej pozycji Polsatu Cyfrowego. Nie sposób jednak pominąć rosnącej pozycji inwestycji kapitałowych firm francuskich (Canal+, Telekomunikacja Polska) oraz udziału międzynarodowych funduszy inwestycyjnych w platformach kablowych UPC i Aster, wśród których jedynie Vectra pozostaje jak dotąd własnością podmiotu polskiego. W płatnej telewizji cyfrowej (kanały dostępne poprzez platformy satelitarno-kablowe), oprócz pakietów kanałów tematycznych głównych polskich nadawców: TVP i Polsat, popularne są programy amerykańskich koncernów medialnych: NBC Universal, Time Warner, News Corporation, MTV Network oraz japońskiego Sony

Pictures, które wchodzi na rynek nieobarczone obowiązkami dotyczącymi polskiej i europejskiej produkcji oraz ograniczeniami związanymi z emisją przekazów handlowych.

Na rynku radiowym główną rolę odgrywa radio publiczne oraz cztery duże komercyjne grupy medialne (RMF, EUROZET, TIME, AGORA). Ich udział w rynku to ok. 80%. Niektóre z nich są aktywne we wszystkich segmentach: ogólnokrajowym, ponadregionalnym oraz na rynkach lokalnych. Nadawcy należący do dużych grup medialnych, mających możliwość alokacji środków finansowych w obrębie podmiotów należących do grupy, mogą sfinansować realizację nowych projektów inwestycyjnych. Oprócz Polskiego Radia SA tylko Grupa Time (ESKA) należy do polskich udziałowców. Pozostałe to kapitał niemiecki, francuski i amerykański.

W dalszym ciągu w trudnej sytuacji jest wielu samodzielnych nadawców, emitujących program adresowany do ograniczonego kręgu odbiorców. Przy prowadzeniu kapitałochłonnej działalności mają oni stałe problemy z pozyskaniem przychodów z rynku w takiej wysokości, która umożliwiałaby im pokrycie kosztów oraz realizację projektów rozwojowych.

1.4. Badania telemetryczne

Od 15 lat w Polsce kontrolę przestrzegania norm etycznych oraz metodologicznych w badaniach opinii i rynku pełni Organizacja Firm Badania Opinii i Rynku (OFBOR), która jest jedynym w Polsce stowarzyszeniem skupiającym wyłącznie instytuty badawcze. Powołana w 1997 roku organizacja działa na rzecz publicznego zaufania do badań. Do OFBOR należy 21 instytutów badawczych. Wydatki na badania w roku 2012 wyniosły nieco ponad pół miliarda złotych (na podstawie wyników audytu 16 firm). Należy zwrócić uwagę, że łączny wynik audytu za 2012 rok prezentuje największy spadek obrotów w historii branży badawczej (-4,9%).

KRRiT korzysta obecnie z badań telemetrycznych prowadzonych przez Nielsen Audience Measurement oraz radiometrycznych prowadzonych przez Millward Brown. Tym samym, oceniając rynek radiowy i telewizyjny posługuje się tymi samymi danymi, z których korzystają nadawcy oraz agencje reklamowe. KRRiT nie ma kontroli nad metodologią badań prowadzonych przez te firmy badawcze. Z punktu widzenia analiz danych telemetrycznych i radiometrycznych prowadzonych w Biurze KRRiT, szczególnie wartościowe byłoby zwiększenie w badaniu panelu, który obecnie wynosi ok. 1,7 tysiąca gospodarstw domowych. Wskazany byłby wzrost panelu do około 2,5 tysiąca gospodarstw, ale koszty badania wzrosłyby wtedy o kilkaset tysięcy złotych rocznie. Trwają prace nad tańszymi opcjami powiększenia panelu, na przykład przez utworzenie kolejnych paneli RPD (*return path data*), w których wykorzystuje się przekazywanie informacji ścieżką zwrotną bezpośrednio z dekodery używanych przez abonentów telewizji kablowej lub platform satelitarnych. Pożądane wydaje się poszerzenie przedziału wiekowego grupy komercyjnej z 16-49 lat do 16-55 lat, co miałooby istotne znaczenie dla właściwej oceny popularności programów, w szczególności programów publicznych.

Dobre badanie tak szybko zmieniającego się rynku, jakim jest rynek telewizyjny, jest kluczowe zarówno dla nadawców, jak i reklamodawców. Badanie oglądalności telewizji musi się rozwijać, aby na bieżąco obejmować nowe technologie przekazu i odbioru sygnału telewizyjnego.

Rozwój nowych technologii umożliwia abonentom zapisywanie audycji na twardym dysku dekodera, pojawiła się możliwość oglądania telewizji nie tylko na żywo, ale również po jakimś czasie od emisji. Ten sposób oglądania, znany pod angielską nazwą *time shifted viewing*, też jest już mierzony, a wyniki mają być uwzględnione w oficjalnych danych w roku 2014. Inną obserwowaną

formą oglądania programów telewizyjnych jest korzystanie z komputera, laptopa bądź tabletu, na których można oglądać program na żywo, bądź obejrzeć go w terminie późniejszym, korzystając z popularnych serwisów internetowych. Ten sposób oglądania telewizji również zostanie objęty pomiarem w 2014 roku.

Badanie słuchalności radia (Radio Track) obejmuje pomiarem niemal wszystkie polskie stacje radiowe aktualnie nadające na obszarze kraju na podstawie koncesji KRRiT oraz rozgłośnie radia publicznego. Badanie to prowadzone jest obecnie metodą *Day After Recall* (DAR), która polega na odtworzeniu zdarzeń słuchania radia w dniu poprzedzającym wywiad. Wywiady są realizowane techniką CATI (wywiady telefoniczne wspomagane komputerowo). Zaletą jest możliwość uzyskania bardzo szczegółowych danych o ratingach i okolicznościach słuchania dla jednego dnia, a także duże próby badawcze; wadą jest brak ciągłości danych z dłuższych okresów pochodzących od jednego respondenta. Uzupełnieniem wywiadów DAR jest badanie panelowe – samodzielnie wypełniany przez 4 tygodnie dzienniczek słuchania radia. Zaletą dzienniczka jest ciągłość danych, co pozwala w prosty sposób przejść na liczenie duplikacji oraz *reach&frequency*. W Europie ten model badania (badanie dwuzródłowe) jest realizowany w Polsce oraz Francji. Badanie jest realizowane na ogólnopolskiej próbie osób w wieku 15-75 lat. Próba liczy 7000 osób w każdym miesiącu. Respondenci do badania są dobierani w sposób losowy spośród członków gospodarstwa domowego (w próbie telefonów komórkowych rozmówca jest od razu respondentem). Próba jest realizowana w równych proporcjach na telefonach komórkowych i stacjonarnych.

Badania telefoniczne w Polsce, w obecnym kształcie, są zagrożone ze względu na dramatyczny spadek penetracji telefonii stacjonarnej (w 2012 r. o ok. 20% - rekord w krajach EU). Coraz częściej mówi się o przejściu wyłącznie na próbę telefonów komórkowych przy realizacji badań ogólnopolskich.

Ważnym kierunkiem rozwoju tego badania będzie zwiększenie liczebności prób w poszczególnych obszarach będących w zasięgu technicznym stacji lokalnych – małe miasta, obszary tworzone poprzez łączenie kilku powiatów. Obecnie podawane wyniki słuchalności lokalnych nadawców są bowiem obarczone dużym błędem wynikającym z małej próby. Można również rozważyć zastosowanie bardziej zaawansowanych technologicznie badań, które realizują już inne kraje. Są to elektroniczne systemy pomiaru, tzw. *people-meter systems*, dzięki którym istnieje możliwość zapisywania wszelkiej aktywności związanej ze słuchaniem radia za pomocą zminiaturyzowanych urządzeń elektronicznych. Zgromadzone w ten sposób dane docierają do ośrodka badawczego, który poddaje je stosownej obróbce i przesyła do nadawców. Metody te eliminują niedoskonałości dotychczasowych systemów.

Z wyników badań odbioru programów radiowych i telewizyjnych KRRiT zyskuje informacje o kształcie i tendencjach na regulowanym przez nią rynku programów. Wykorzystuje też te dane w trakcie postępowań związanych z różnymi wnioskami nadawców oraz ze skargami na nadawców. W tym przypadku istotne bywa sprawdzenie grupy odbiorców, do jakiej trafił dany program (np. w przypadku pojawienia się treści szkodliwych dla rozwoju małoletnich, sprawdzenie jak duża grupa osób małoletnich obejrzała audycję). Stąd też ważne jest, aby dane z badań zawierały informację o podstawowych cechach demograficznych odbiorców, zwłaszcza na temat ich wieku.

Oprócz dobrego odzwierciedlenia rzeczywistej słuchalności i oglądalności programów w całej populacji oraz lokalnie - wśród mieszkańców miast i regionów kraju, danych o sposobie odbioru programów (odbior sygnału naziemnego, satelitarne, w sieciach kablowych, przez Internet) oraz

rzetelnej informacji o podstawowych cechach demograficznych odbiorców, szczególnie o wieku odbiorców, dane z badań odbioru powinny uwzględniać informacje o odbiorze konkretnych audycji w radiu oraz informacje o odbiorze „nowych mediów” (VoD, radio internetowe).

KRRiT uważa, że tak jak w wielu innych krajach europejskich regulator rynku powinien być organizatorem badań odbioru programów radiowych i telewizyjnych oraz innych usług. KRRiT mogłaby wówczas określać warunki i metody prowadzenia badań, a ich wyniki bezpłatnie udostępniać wszystkim zainteresowanym. W obecnej sytuacji budżetowej postulat ten nie jest jednak możliwy do zrealizowania.

1.5. Wyzwania związane ze zmianami w europejskim i krajowym prawie autorskim

Ważnym aspektem funkcjonowania sektorów kreatywnych, w tym w szczególności sektora usług medialnych są regulacje z zakresu praw autorskich i praw pokrewnych. Obecnie krajowe regulacje prawne są w przeważającej mierze poddane harmonizacji unijnej. Komisja Europejska od dawna przygotowywała kompleksową zmianę w tej dziedzinie, na co wskazywały studia eksperckie oraz zorganizowane przez KE publiczne konsultacje w sprawie Zielonej Księgi dotyczącej dystrybucji utworów audiowizualnych w Internecie w Unii Europejskiej: możliwości i wyzwania związane z jednolitym rynkiem cyfrowym. Można spodziewać się, iż prace te ulegną przyspieszeniu po powołaniu nowego składu Komisji.

Konsolidacja i dalsza harmonizacja w obszarze praw autorskich, w tym między innymi w zakresie zasad określania jurysdykcji właściwej oraz nowego podejścia do wyjątków i ograniczeń stosowania tych praw, to kluczowe zagadnienia dla dalszego rozwoju mediów w środowisku cyfrowym. Swoje stanowisko w tej sprawie KRRiT przedstawiła szczegółowo w odpowiedzi na konsultacje Zielonej Księgi.

Stały Komitet ds. Praw Autorskich i Praw Pokrewnych, funkcjonujący w ramach Światowej Organizacji Własności Intelektualnej, od dłuższego czasu prowadzi debatę na temat zagadnień związanych z zakresem ochrony praw autorskich i pokrewnych, która ma na celu przygotowanie zmian prawnych w nowym traktacie międzynarodowym zmierzających do uaktualnienia ochrony organizacji nadawczych i uwzględniających aktualne warunki rynkowe i techniczne.

Konwencja Rzymska przyznaje ograniczoną ochronę jedynie organizacjom nadawczym korzystającym z bezprzewodowej drogi rozpowszechniania, a więc *de facto* nadawcom naziemnym i satelitarnym. Podczas debaty zdaje się pojawiać szansa na nowe podejście do tego zagadnienia wskazujące, że zakres traktatu powinien być oparty o ochronę sygnału i dotyczyć wyżej wymienionych nadawców, ale rozumianych zgodnie z realiami rynku. Wśród praw, które byłyby przyznane takim nadawcom najważniejsze miejsce zajmowałaby szeroko rozumiana retransmisja obejmująca m.in. retransmisję w sieciach internetowych, transmisję prawie równoczesną (*near-retransmission*) oraz transmisję opóźnioną zawierającą także dostarczanie utrwalenia nadania programu.

Z uwagi na znaczenie ochrony praw autorskich i praw pokrewnych dla rozwoju rynku audiowizualnego, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji współpracuje z właściwym w tym zakresie Ministerstwem Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz innymi instytucjami krajowymi reprezentującymi uprawnionych i użytkowników chronionych przedmiotów praw. KRRiT uczestniczy także w debacie międzynarodowej w ramach delegacji polskiej, kierowanej przez reprezentanta Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. W ramach swych kompetencji czuwa nad przestrzeganiem prawa autorskiego przez koncesjonariuszy oraz podmioty ubiegające się o koncesję

bądź rejestrację poprzez monitoring wykonywania zobowiązań prawno-autorskich zawartych w koncesjach. Zagadnienia te są i będą w przyszłości także przedmiotem analiz dotyczących ochrony praw autorskich i pokrewnych i jej wpływu na właściwe funkcjonowanie rynku audiowizualnych usług medialnych.

2. MISJA I GŁÓWNE CELE DZIAŁALNOŚCI KRRiT

Zgodnie z art. 213 Konstytucji RP oraz art. 6 ust.1 ustawy o radiofonii i telewizji Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jako organ państwowy właściwy w sprawach radiofonii i telewizji stoi na straży wolności słowa w radiu i telewizji, prawa do informacji, samodzielności dostawców usług medialnych i interesów odbiorców oraz ma za zadanie zapewniać otwarty i pluralistyczny charakter radiofonii i telewizji.

W relacjach z wszystkimi instytucjami państwa KRRiT interpretuje swoją rolę, jako rolę rzecznika odbiorców i użytkowników usług medialnych oraz rzecznika rynku usług medialnych i podmiotów na nim działających.

Zgodnie z art. 6 ust.2 ustawy o radiofonii i telewizji KRRiT realizuje swoją misję poprzez:

- projektowanie w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów kierunków polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji;
- określanie, w granicach upoważnień ustawowych, warunków prowadzenia działalności przez dostawców usług medialnych;
- podejmowanie, w zakresie przewidzianym ustawą, rozstrzygnięć w sprawach koncesji na rozpowszechnianie programów, wpisu do rejestru programów, zwanego dalej "rejestrem", oraz prowadzenie tego rejestru;
- uznawanie za nadawcę społecznego lub odbieranie tego przymiotu, na warunkach określonych ustawą;
- sprawowanie w granicach określonych ustawą kontroli działalności dostawców usług medialnych;
- organizowanie badań treści i odbioru usług medialnych;
- prowadzenie monitoringu rynku audiowizualnych usług medialnych na żądanie w celu ustalenia kręgu podmiotów dostarczających audiowizualne usługi medialne na żądanie oraz oceny wykonania obowiązków wynikających z ustawy przez te podmioty;
- ustalanie wysokości opłat za udzielenie koncesji oraz wpis do rejestru;
- ustalanie, na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych wysokości opłat abonamentowych;
- opiniowanie projektów aktów prawnych oraz umów międzynarodowych dotyczących radiofonii i telewizji lub audiowizualnych usług medialnych na żądanie;
- inicjowanie postępu naukowo-technicznego i kształcenia kadr w dziedzinie radiofonii i telewizji;

- organizowanie i inicjowanie współpracy z zagranicą w dziedzinie radiofonii i telewizji, w tym współpracy z organami regulacyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej, właściwymi w sprawach usług medialnych;
- współpraca z właściwymi organizacjami i instytucjami w zakresie ochrony praw autorskich, praw wykonawców, praw producentów oraz dostawców usług medialnych;
- przeprowadzanie jawnych i otwartych konkursów na stanowiska członków rad nadzorczych w jednostkach publicznej radiofonii i telewizji;
- inicjowanie i wspieranie samoregulacji i współregulacji w zakresie dostarczania usług medialnych;
- upowszechnianie umiejętności świadomego korzystania z mediów (edukacji medialnej) oraz współpraca z innymi organami państwowymi, organizacjami pozarządowymi i innymi instytucjami w zakresie edukacji medialnej.

Główne cele KRRiT

- głęboka reforma mediów publicznych polegająca na doprecyzowaniu zadań nadawców publicznych ze szczególnym uwzględnieniem jakości programowej, a także zmiany sposobu odbioru mediów wynikającej z rozwoju technologii, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego poziomu ich finansowania i wprowadzeniu systemu społecznego nadzoru nad realizacją misji publicznej;
- rozwój pluralizmu, własności i źródeł finansowania mediów, różnorodności oferty programowej, wspieranie mediów społecznych, środowiskowych i lokalnych, zapewnienie dostępu do mediów wszystkim grupom społecznym;
- zachowanie warunków konkurencji na rynku dostawców usług medialnych ze szczególnym uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej oraz sposobu prowadzenia przez nadawców publicznych działalności reklamowej;
- zapewnienie łatwego, zróżnicowanego technicznie dostępu do treści i dowolnego ich wyboru dającego możliwość porównań i ocen;
- tworzenie warunków dla rozwoju usług medialnych z wykorzystaniem nowych technologii przekazu, w tym w szczególności dalszy rozwój naziemnej telewizji cyfrowej oraz wprowadzenie radiofonii cyfrowej;
- ochrona małoletnich przed wpływem odbioru usług medialnych, które mogłyby zaszkodzić ich fizycznemu, psychicznemu i moralnemu rozwojowi w usługach linearnych i nielinearnych.

3. KRAJOWE I MIĘDZYNARODOWE RAMY DZIAŁALNOŚCI KRRiT

3.1. Ramy prawne i strategiczne

Podstawowe akty prawne w działalności KRRiT

- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.);

- Ustawa z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz.U. z 2011 r. Nr 43 poz. 226, z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz.U. Nr 85, poz. 728, z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej (Dz.U. Nr 153, poz. 903 i z 2012 r. poz. 1456);
- Ustawa z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo prasowe (Dz.U. Nr 5, poz. 24, z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267).

Krajowe dokumenty strategiczne i programowe

Podstawowym dokumentem określającym główne trendy i wyzwania związane z rozwojem społeczno-gospodarczym kraju jest *Polska 2030. Trzecia fala nowoczesności. Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju*²². W Strategii tej jednym z czterech obszarów w zakresie konkurencyjności i innowacyjności gospodarki jest cel strategiczny - Polska Cyfrowa: stworzenie dogodnych warunków prawnych dla rozwoju rynku mediów elektronicznych oraz promocja i prowadzenie otwartej, rzetelnej debaty w mediach, realizacja misji publicznej telewizji i radia połączona z odpolitycznieniem tych instytucji.

Cele rozwojowe obejmujące różne obszary działalności określone w Strategii *Polska 2030* są realizowane za pośrednictwem szczegółowych strategii zintegrowanych, w tym:

- *Strategii Rozwoju Kraju 2020: Aktywne społeczeństwo, konkurencyjna gospodarka, sprawne państwo*²³, gdzie zwrócono uwagę na rolę, jaką odgrywa samoregulacja w procesie ograniczania barier administracyjnych oraz tworzenia sprawnych regulacji, sprzyjających wdrażaniu rozwiązań innowacyjnych i kształtowaniu partnerskich warunków współpracy rynkowej;
- *Strategii Rozwoju Kapitału Ludzkiego 2020*²⁴, która wskazała jako jeden z celów szczegółowych podniesienie poziomu kompetencji oraz kwalifikacji obywateli poprzez wspieranie rozwoju kompetencji kulturalnych, medialnych i obywatelskich oraz uznała za ważne, by na etapie edukacji szkolnej media wywierały maksymalnie pozytywny wpływ na rozwój intelektualny, osobisty i społeczny dzieci i młodzieży;
- *Strategii Rozwoju Kapitału Społecznego 2020*²⁵; w której jako jeden z głównych priorytetów uznano wspieranie mediów w kształtowaniu więzi społecznych, kulturowych i demokracji. W priorytecie tym określono następujące kierunki działań: zapewnienie powszechnego dostępu do usług medialnych (zwłaszcza usług wysokiej jakości służących rozwojowi kultury, wzmacniania tożsamości narodowej i budowania więzi społecznych z uwzględnieniem

²² Polska 2030. Trzecia fala nowoczesności. Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju, Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji, styczeń 2013 r. (Monitor Polski z dn. 1 marca 2013 r. poz. 121).

²³ Strategia Rozwoju Kraju 2020: Aktywne społeczeństwo, konkurencyjna gospodarka, sprawne państwo, Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, wrzesień 2012 r.

²⁴ Strategia Rozwoju Kapitału Ludzkiego 2020, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, czerwiec 2013 r.

²⁵ Strategia Rozwoju Kapitału Społecznego 2020, Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, marzec 2013 r.

szczególnych potrzeb osób niepełnosprawnych), wyznaczanie wysokich standardów jakości treści mediów publicznych, których oferta powinna być skierowana do szerokiego audytorium, pełniąc funkcje społeczne, demokratyczne i kulturotwórcze (w oparciu o stabilny system finansowania mediów publicznych), wspieranie społecznej partycypacji w tworzeniu i upowszechnianiu polskich treści w mediach społecznych i komercyjnych oraz w Internecie, wzmacnianie niezależności i pluralizmu mediów oraz wspieranie mediów lokalnych, regionalnych i obywatelskich (ponieważ niezależne media lokalne narażone są na silną konkurencję ze strony mediów ogólnokrajowych, należy dążyć do wprowadzenia rozwiązań prawnych ułatwiających im zdobywanie środków na lokalnych rynkach reklamy i sponsoringu);

- *Strategii Innowacyjności i Efektywności Gospodarki – Dynamiczna Polska 2020*²⁶, gdzie zwrócono uwagę, że istotnym ogniwem szeroko rozumianego systemu innowacyjności jest rozwinięty sektor technologii informacyjno-komunikacyjnych, zarówno w aspekcie nowoczesnej infrastruktury, jak i podstawy całej gospodarki elektronicznej, w której skład wchodzi między innymi sektor ICT, Internet, treści (*content*), procesy biznesowe wszystkich uczestników rynku (biznes, administracja, konsumenci), media (w tym reklama) i prawa autorskie;
- *Programu Zintegrowanej Informatyzacji Państwa*²⁷ w którym wskazano, że szerokie wykorzystanie technologii informacyjno-komunikacyjnych stwarza nowe możliwości otwierania się administracji publicznej na jej otoczenie, angażowania obywateli w rozwiązywanie problemów oraz wzrost przejrzystości władzy. Cele te można osiągnąć poprzez otwartą komunikację i proces legislacyjny, konsultacje i współpracę przy tworzeniu prawa, dostępność informacji publicznej i zasobów publicznych, tworzenie warunków dla efektywnej i bezpiecznej e-administracji, informatyzację urzędów oraz podnoszenie kompetencji cyfrowych w administracji publicznej.
- *Krajowego Programu Działań na rzecz Równego Traktowania na lata 2013-2016*²⁸ przyjętego przez Radę Ministrów w dn. 10.12.2013 r.

Dokumenty Unii Europejskiej

- Traktat o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- Traktat o Unii Europejskiej;
- Protokół Amsterdamski z dnia 2 października 1997 r. dotyczący systemu radiofonii i telewizji publicznej (załącznik do Traktatu z Amsterdamu);
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (Dyrektywa o Audiowizualnych Usługach Medialnych), Dz. Unii Europejskiej 15.4.2010 (dalej zwana Dyrektywą AUM);

²⁶ Strategia Innowacyjności i Efektywności Gospodarki – Dynamiczna Polska 2020, Ministerstwo Gospodarki, styczeń 2013 r.

²⁷ Program Zintegrowanej Informatyzacji Państwa, Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji, czerwiec 2013 r.

²⁸ Krajowy Program Działań na rzecz Równego Traktowania na lata 2013-2016, Pełnomocnik Rządu ds. Równego Traktowania, grudzień 2013 r.

- Dyrektywa Komisji 2006/111/WE z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi, a także w sprawie przejrzystości finansowej wewnątrz określonych przedsiębiorstw;
- Rozporządzenie Rady 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE;
- Rezolucja Parlamentu Europejskiego „Community Media in Europe” (2008/2011(INI));
- Decyzja Komisji z dnia 28 listopada 2005 r. w sprawie stosowania art. 86 ust. 2 Traktatu WE do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorstwom zobowiązanym do zarządzania usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym;
- Komunikat Komisji 2005/C 297/04 Wspólnotowe ramy dotyczące pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych (wraz z komunikatem Komisji 2011/C 337/02 przedłużającym okres stosowania ram);
- Komunikat Komisji 2009/C 257/01 w sprawie stosowania zasad pomocy państwa wobec radiofonii i telewizji publicznej;
- Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego Europejska Agenda Cyfrowa 2010-2020 (COM2010)245 w zakresie stworzenia ram prawnych ułatwiających cyfryzację i rozpowszechnianie dzieł kultury w Europie, europejskiej polityki w zakresie widma radiowego, wspierania wielostronnej wymiany poglądów i samoregulacji wśród europejskich dostawców usług, w szczególności w odniesieniu do korzystania małoletnich z tych usług, priorytetowego potraktowania umiejętności i kompetencji w zakresie wykorzystywania technologii cyfrowych;
- Konkluzje Rady Unii Europejskiej *Advancing Women’s Roles as Decision-makers in the Media*, 11470/13, Bruksela, 24.06.2013 r.
- Dorobek orzecnictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;

Dokumenty międzynarodowe

- Europejska Konwencja o Telewizji Ponadgranicznej z dnia 5 maja 1989 r. (Dz.U. z 1995 r., nr 32, poz. 160) oraz Protokół Poprawek do Europejskiej Konwencji o Telewizji Ponadgranicznej z dnia 9 września 1998 r. (Dz.U. z 2004 r., nr 28, poz. 250);
- Europejska Karta Języków Regionalnych i Mniejszościowych z dnia 5 listopada 1992 r. (Dz.U. 2009 r., nr 137, poz. 1121);
- Konwencja Organizacji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych z dnia 13 grudnia 2006 r. (Dz.U. z 25.10.2012 r., poz. 1169);
- Zalecenie Komitetu Ministrów Rady Europy z dnia 10 lipca 2013 r. dotyczące równości płci oraz mediów (*Recommendation CM/Rec(2013)1 of the Committee of Ministers to member States on gender equality and media*);
- Deklaracja Komitetu Ministrów Rady Europy z dnia 11 lutego 2009 r. r. dotycząca roli mediów środowiskowych w promowaniu spójności społecznej i międzykulturowego dialogu (*Declaration of the Committee of Ministers on the role of community media in promoting social cohesion and intercultural dialogue*).

3.2. Przewidywane zmiany prawne na arenie międzynarodowej w latach 2014 - 2016

Wobec szybkiego rozwoju europejskiego rynku audiowizualnego oraz ekspansji nadawców telewizyjnych poza obszar kraju pochodzenia przy jednoczesnej znacznej fragmentacji regulacji krajowych (sposoby podejścia do implementacji Dyrektywy o Audiowizualnych Usługach Medialnych, różnią się w poszczególnych państwach członkowskich UE) konieczne jest zacieśnienie współpracy między organami regulacyjnymi z obszaru Unii Europejskiej w celu wymiany poglądów na temat interpretacji i praktyki implementacji prawa unijnego. W obliczu trwającego przeglądu postanowień Dyrektywy AUM oraz prawdopodobnej i postulowanej przez uczestników rynku zmiany tej dyrektywy, za potrzebne należy uznać wypracowanie sprawnego modelu przedstawiania wspólnych opinii na temat propozycji zmian prawnych wpływających na funkcjonowanie rynku medialnego.

W związku z powyższym, zarówno organy regulacyjne ds. usług medialnych z krajów UE, jak i Komisja Europejska rozpoczęły w drugiej połowie 2013 r. debatę na temat ram prawnych inicjatywy, polegającej na utworzeniu wspólnej platformy współpracy. Zgodzono się, iż wymiana poglądów w tej sprawie powinna przebiegać bezpośrednio pomiędzy szefami organów regulacyjnych, a nie wyłącznie na poziomie eksperckim. Oprócz wymiany doświadczeń, poglądów, najlepszych praktyk, a być może także przyjmowania uzgodnionych stanowisk interpretacyjnych dotyczących Dyrektywy AUM, istotnym zadaniem dla nowej platformy powinno być przedstawianie opinii na temat rozważanych przez KE kluczowych zmian regulacyjnych.

Przewidywane działania i zmiany

Unia Europejska:

- podsumowanie przez Komisję Europejską wyników konsultacji publicznych w sprawie Zielonej Księgi: przygotowanie do nadejścia w pełni zintegrowanych mediów audiowizualnych: wzrost gospodarczy, twórczość i wartości, COM(2013) 231 final;
- przedstawienie przez Komisję Europejską raportu ze stosowania Dyrektywy AUM wraz z ewentualnymi propozycjami zmian prawnych; przygotowanie do rewizji Dyrektywy AUM;
- przyjęcie nowych wytycznych Komisji Europejskiej w sprawie ważnych wydarzeń;
- wydanie nowego Komunikatu interpretacyjnego w sprawie audiowizualnych przekazów handlowych;
- wzmocnienie na poziomie unijnym roli niezależnych organów regulacyjnych ds. audiowizualnych usług medialnych oraz zacieśnienie współpracy organów regulacyjnych z KE;
- zwiększenie zaangażowania UE w obszarze ochrony swobody wypowiedzi i pluralizmu medialnego jako konsekwencja zaleceń Grupy Wysokiego Szczebla ds. Pluralizmu i Swobody Wypowiedzi oraz późniejszych konsultacji publicznych w tej sprawie;
- zmiany w pakiecie dyrektyw prawno-autorskich w nawiązaniu do potrzeby zmian zarysowanych w Zielonej Księdze dotyczącej dystrybucji utworów audiowizualnych w Internecie w Unii Europejskiej: możliwości i wyzwania związane z jednolitym rynkiem cyfrowym, KOM(2011) 427 wersja ostateczna;
- przedstawienie pakietu propozycji dotyczących neutralności sieci;
- wzmocnienie ochrony prywatności w sieci – przyjęcie Rozporządzenia Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i swobodnym przepływem takich danych (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).

Rada Europy:

- opracowanie nowych zaleceń Komitetu Ministrów Rady Europy dotyczących obszarów wolności Internetu, zachowania kluczowej roli mediów w erze cyfrowej oraz bezpieczeństwa dziennikarzy, wynikających z planu działań Rady Europy zarysowanego w Deklaracji Politycznej i Rezolucjach przyjętych podczas Konferencji Ministrów odpowiedzialnych za media i społeczeństwo informacyjne w dn. 8 listopada 2013 r. w Belgradzie.

Światowa Organizacja Własności Intelektualnej (WIPO):

- przyjęcie nowego traktatu o ochronie praw organizacji nadawczych oraz kontynuacja prac nad nowym podejściem do wyjątków i ograniczeń praw autorskich.

UNESCO oraz Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU):

- zakończenie procesu przeglądu realizacji wyników Światowego Szczytu na rzecz Społeczeństwa Informacyjnego (WSIS) m.in. w zakresie promocji różnorodności kulturowej i językowej w przestrzeni medialnej, pluralizmu medialnego, nieskrępowanego dostępu do informacji i realizowania swobody wypowiedzi oraz promocji rozwoju zasad etycznych realizowania tych wolności i praw w sferze online;
- przygotowanie nowego planu działań WSIS na okres po 2015 r.

Światowa Konferencja Radiokomunikacyjna (WRC-15):

- kolejna edycja konferencji (2015), na której mają zapaść decyzje związane z ostatecznym przeznaczeniem zakresu częstotliwości pasma 700, czyli tzw. II dywidendy cyfrowej. Poprzednia konferencja regionalna przyjęła plan cyfrowy dla telewizji i radiofonii cyfrowej w oparciu o dotychczas ustalone przeznaczenie tych zakresów częstotliwości na rzecz radiodifuzji, podczas gdy obecnie rozważane jest wykorzystanie tych zakresów dla potrzeb budowy sieci szerokopasmowych.

4. GŁÓWNE OBSZARY DZIAŁALNOŚCI KRRiT W LATACH 2014 - 2016

4.1. Działania na rzecz swobody wypowiedzi oraz jakości debaty publicznej w mediach elektronicznych

W roku 2013 Polska uzyskała najwyższe w ostatnim dziesięcioleciu notowania w rankingu wolności prasy (*Press Freedom Index*) międzynarodowej organizacji Reporterzy bez Granic, zajmując w nim 22 miejsce, drugie w Europie Środkowo Wschodniej (po Czechach, które uplasowały się na miejscu 16.). Potwierdza to, że po okresie upolitycznienia mediów podczas pierwszej dekady XXI wieku, postępuje ich demokratyzacja i ograniczenie instrumentalizacji politycznej. Wzmocnieniu tej tendencji służy wspieranie przez KRRiT pluralizmu mediów, realizowane przez politykę koncesyjną oraz zabieranie głosu przez Radę w sprawach ważnych dla swobody wypowiedzi w mediach elektronicznych.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w granicach swoich kompetencji będzie aktywnie reagowała na wszelkie naruszenia swobód zagwarantowanych w Konstytucji RP - art. 14 (*RP zapewnia wolność prasy i innych środków społecznego przekazu*) i 54 (*RP zapewnia wolność wyrażania poglądów, pozyskiwania i rozpowszechniania informacji; cenzura i koncesjonowanie prasy są zakazane*), w tym na wszelkie formy ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw, wykraczających poza zasady, o których mowa w art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. KRRiT będzie też przeciwstawiała się wszelkim formom ingerencji w swobodę wypowiedzi dostawców usług

medialnych, dziennikarzy czy innych osób w mediach elektronicznych i w Internecie oraz w prasie drukowanej w zakresie obejmującym jej relacje z mediami elektronicznymi. To samo dotyczy ewentualnych trudności redakcji czy dziennikarzy w dostępie do informacji, w tym do informacji publicznej (zagwarantowanej przez art. 54 i 61 Konstytucji RP), spowodowanych wykorzystaniem ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych dla nadmiernej i nieuzasadnionej ochrony informacji, która powinna być dostępna dziennikarzom, a za ich pośrednictwem opinii publicznej. W sprawach ograniczania wolności słowa oraz dostępu do informacji KRRiT będzie wydawała oświadczenia, informowała media, występowała do organizacji dziennikarskich i pozarządowych. Do współpracy przy wykonywaniu tych zadań Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zaprosi Rzecznika Praw Obywatelskich, Centrum Monitoringu Wolności Prasy SDP, Obserwatorium Wolności Mediów w Polsce Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka, Stowarzyszenie Wolnego Słowa oraz inne podmioty zajmujące się tą problematyką.

Dla celów utrwalania w świadomości społecznej konstytucyjnych praw obywateli i mediów w zakresie wolności słowa i dostępu do informacji, KRRiT planuje organizację corocznych debat na ten temat. Patronem tych konferencji będzie dr Karol Jakubowicz. Krajowa Rada chce w ten sposób uhonorować pamięć zmarłego w 2013 roku wybitnego medioznawcy, członka władz mediów publicznych, organizacji międzynarodowych zajmujących się wolnością słowa i mediów, eksperta KRRiT. Debaty te będą dotyczyć aktualnych wyzwań dla wolności i pluralizmu mediów.

Działając na rzecz równości płci w przekazie medialnym, przeciw stereotypizacji kobiet w mediach oraz na rzecz obecności kobiet we władzach spółek medialnych KRRiT będzie współdziałała z Rzecznikiem Praw Obywatelskich jako niezależnym organem ds. równego traktowania, Pełnomocnikiem Rządu ds. Równego Traktowania oraz środowiskami kobiecymi. KRRiT przeprowadzi:

- analizę Zaleceń Komitetu Ministrów Rady Europy z dnia 10.07.2013 r. dotyczących równości płci oraz mediów, a następnie, na podstawie wniosków płynących z tej analizy, przygotuje odpowiedni plan działania;
- badania dotyczące udziału kobiet w mediach;
- w przypadku skarg – będzie reagować na przypadki przedmiotowego wykorzystywania kobiet w reklamach oraz stereotypizacji ich ról społecznych;

KRRiT będzie ponadto ściśle współpracować z Pełnomocnikiem Rządu ds. Równego Traktowania oraz dostawcami audiowizualnych usług medialnych w zakresie realizacji Krajowego Programu Działań na rzecz Równego Traktowania na lata 2013-2016, w którym jednym z celów jest przeciwdziałanie dyskryminacji ze względu na płeć, wiek, pochodzenie narodowe i etniczne, niepełnosprawność oraz orientację seksualną w mediach.

KRRiT uznaje, że kwestia formułowania i przestrzegania dziennikarskich standardów etycznych i profesjonalnych powinna znajdować się w gestii środowiska dziennikarskiego i jego organizacji. Liczy zatem na aktywną postawę osób i instytucji reprezentujących media w podnoszeniu jakości dziennikarstwa i debaty publicznej, w tym w szczególności w eliminowaniu języka konfliktu i rozwijaniu rzetelności i niezależności dziennikarskiej oraz wysokiego poziomu profesjonalizmu w informowaniu i komentowaniu życia publicznego.

KRRiT zintensyfikuje wysiłki na rzecz promowania działań samoregulacyjnych zmierzających do formułowania i przestrzegania standardów etycznych i profesjonalnych dziennikarstwa, powstawania kodeksów dobrych praktyk oraz innych zasad sprzyjających rzetelności, bezstronności i wysokiej jakości informacji. Ponadto, KRRiT przeprowadzi ocenę poziomu debaty publicznej w mediach.

KRRiT dostrzega potrzebę stworzenia systemu finansowania jakości treści w mediach, z którego będą mogły korzystać podmioty inne niż nadawcy publiczni, zainteresowane tworzeniem wartościowych treści medialnych, zgodnie z celami statutowymi. Dostęp do środków funduszu powinien być oparty na zasadach konkursu. Powstanie takiego funduszu jako ułamkowej części opłaty audiowizualnej będzie możliwe przy wprowadzaniu nowego systemu finansowania mediów publicznych. Dystrybucja i rozliczanie środków publicznych powinny odbywać się z zachowaniem zasad związanych z udzielaniem pomocy publicznej.

Dla pogłębienia kontrolnej funkcji mediów w stosunku do władz publicznych, Krajowa Rada będzie monitorowała, w granicach swoich uprawnień, rolę mediów w kampaniach wyborczych do Parlamentu Europejskiego oraz w kampaniach samorządowych, prezydenckich i parlamentarnych. W tej sprawie KRRiT nawiąże współpracę z organizacjami pozarządowymi, zajmującymi się podobnymi badaniami.

4.2. Zapewnienie odbiorcom dostępu do otwartej, pluralistycznej i zróżnicowanej oferty programowej

Pluralizm mediów

Pluralizm mediów jest jednym z praw zagwarantowanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Jego obecność jest warunkiem wstępnym wolności wypowiedzi i prawa do informacji. Pluralizm ten można zdefiniować jako różnorodność podaży, dystrybucji i korzystania z zawartości mediów w odniesieniu do: ich własności i kontroli, rodzajów i gatunków, poglądów politycznych, ekspresji kulturowych oraz interesów lokalnych i regionalnych.

W celu zapewnienia pluralizmu na polskim rynku usług medialnych, KRRiT będzie podobnie jak dotychczas prowadzić działania w dwóch obszarach: promowania pluralizmu strukturalnego mediów oraz różnorodności dostępnych dla odbiorców treści medialnych.

W zakresie reagowania na zjawiska koncentracji, ustawowe kompetencje Krajowej Rady ograniczają się obecnie do możliwości cofnięcia koncesji w przypadku uzyskania przez nadawcę pozycji dominującej na rynku lub w przypadku przejęcia kontroli nad jego działalnością. Obecnie ani na rynku programów radiowych, ani telewizyjnych żaden z nadawców nie osiąga takiego udziału, który mógłby wskazywać na pozycję dominującą. Nie oznacza to jednak możliwego osiągnięcia przez nadawcę ograniczającego wpływu na warunki konkurencji, np. poprzez koncentrację pionową (w łańcuchu nadawca – operator) lub poprzez inne praktyki ograniczające konkurencję np. ceny dumpingowe na rynku reklamowym czy cenowe zmony kartelowe w zakresie sprzedaży. Badanie tych zjawisk należy do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK). Obowiązujące przepisy ustawy o radiofonii i telewizji nie są spójne z ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów. KRRiT będzie postulowała wprowadzenie spójności tych przepisów oraz będzie dążyła do nawiązania ścisłej współpracy z Prezesem UOKiK i Prezesem UKE w celu monitorowania i przeciwdziałania monopolom na rynku dostawców i operatorów. W zakresie ograniczenia zjawiska przejęć i sieciowania Krajowa Rada zamierza wprowadzić system ochrony nadawców lokalnych i środowiskowych oraz w sposób konsekwentny i zdecydowany reagować na godzącą w samodzielność nadawców i interes odbiorców unifikację programów rozpowszechnianych na podstawie odrębnych koncesji. Mając na względzie treść art. 38 ust. 2 pkt 4 oraz art. 38a ust. 3 pkt 2 ustawy o radiofonii i telewizji Krajowa Rada będzie dokonywała pogłębionej analizy zdarzeń gospodarczych prowadzących do takich skutków.

W związku z postępującym rozwojem technologicznym i zmieniającym się podejściem odbiorców do mediów, Komisja Europejska wyraziła w opublikowanej w 2013 roku Zielonej Księdze obawy związane z malejącą rolą mediów jako wydawców w sferze publicznej oraz rosnącą rolą operatorów platform dostępu do informacji, dzięki czemu ci ostatni mogą mieć znaczący wpływ na wybory dokonywane przez obywateli oraz określać, jakie treści są dla nich dostępne. KRRiT zamierza podjąć działania mające na celu zapewnienie odbiorcom nieskrępowanego dostępu do treści istotnych ze względu na kształtowanie ich opinii i poglądów oraz sprzyjanie demokratycznemu uczestnictwu jednostek. W tym celu Krajowa Rada określi po konsultacjach społecznych listę programów, które ze względu na szczególne znaczenie społeczne zostaną objęte statusem *must carry* i będą wyróżnione na wszystkich platformach dostępu. Dla programów o tym statusie zagwarantowane będą wysokie pozycje w elektronicznych przewodnikach programowych (EPG), będą one też musiały być dostępne we wszystkich pakietach oferowanych przez operatorów. Zasadą *must carry* powinny zostać objęte podstawowe programy nadawców publicznych oraz programy regionalne właściwe dla danego obszaru.

KRRiT będzie nadal promować zewnętrzny i wewnętrzny pluralizm treści medialnych, między innymi poprzez proces koncesjonowania, finansowe wsparcie produkcji i dystrybucji treści służące różnorodności źródeł informacji oraz poprzez promocję uczestnictwa demokratycznego i pluralizmu poglądów i stanowisk politycznych. W dalszym ciągu, zgodnie z delegacją art. 6 ust. 2 pkt 4 ustawy o radiofonii i telewizji, Krajowa Rada będzie prowadzić systematyczną kontrolę działalności nadawców pod kątem obecności w ich programach treści istotnych dla różnych grup społecznych i wspólnot lokalnych. W przypadku nadawców publicznych kontrola ta związana jest z realizacją przez nich planów programowo-finansowych, zaś w przypadku nadawców komercyjnych, jest to okresowa kontrola realizowania przez nich warunków koncesji.

KRRiT nie rzadziej niż raz na 3 lata będzie przedstawiała raport na temat pluralizmu na rynku usług medialnych.

Kierunki polityki koncesyjnej KRRiT

W latach 2014-2016 KRRiT będzie kontynuowała dotychczasowe działania w zakresie rozwoju rynku mediów koncesjonowanych. Mimo postępującej cyfryzacji mediów, częstotliwości naziemne, zarówno te przeznaczone do emisji sygnału telewizyjnego jak i służące rozpowszechnianiu programów radiowych, nadal cieszą się dużym zainteresowaniem nadawców. Reglamentacja zasobów częstotliwości naziemnych będzie przebiegać tak jak dotychczas w trybie konkursowym. Krajowa Rada spośród przedstawionych projektów będzie wybierać ten, który w najwyższym stopniu gwarantuje realizację zadań ustawowych radiofonii i telewizji. Jednocześnie wnioskodawca musi zagwarantować posiadanie środków finansowych pozwalających na realizację prezentowanych zamierzeń.

KRRiT deklaruje gotowość zapewnienia, w miarę możliwości wykorzystania widma, warunków technicznych niezbędnych do rozpowszechniania programów w językach regionalnych lub językach mniejszości narodowych zaznaczając jednak, że zależy to od aktywności zainteresowanych środowisk.

KRRiT będzie dbała o transparentność i przejrzystość prowadzonych postępowań. Decyzje Przewodniczącego KRRiT podlegają kontroli sądowo-administracyjnej. Krajowa Rada dopełni wszelkich starań, aby postępowania te toczyły się zgodnie z przepisami ustawy o radiofonii i telewizji oraz kodeksu administracyjnego. Ponadto, KRRiT wprowadziła system zarządzania jakością oparty na

normie ISO. System ten będzie podtrzymywany i rozwijany (szerzej na temat polityki jakości patrz pkt 6.3.).

Krajowa Rada opowiada się jednocześnie za możliwie daleko idącą liberalizacją przepisów ustawy o radiofonii i telewizji w zakresie rozpowszechniania programów linearnych w sposób satelitarny lub kablowy (więcej na ten temat patrz poniżej - minimalizowanie barier wejścia na rynek nadawców satelitarnych i kablowych).

Rozpowszechnianie w paśmie UKF jest nadal najpopularniejszym środkiem przekazu radiowego. Ze względu na ograniczone zasoby częstotliwości, nadawcy nie mają pełnej możliwości dotarcia do słuchaczy. KRRiT przeprowadzi analizę dostępności dla odbiorców oferty programów ponadregionalnych, regionalnych i lokalnych oraz zgłaszanych przez nadawców potrzeb związanych z pozyskaniem nowych częstotliwości lub optymalizacją warunków technicznych rozpowszechniania. Przewodniczący KRRiT będzie inicjował nowe postępowania koncesyjne wykorzystując częstotliwości będące w zasobach Krajowej Rady oraz nowe zasoby pozyskane z Urzędu Komunikacji Elektronicznej w ramach procedury doboru częstotliwości wynikających z aplikacji zainteresowanych podmiotów.

Mając na uwadze ważną rolę, jaką spełniają lokalne rozgłośnie radiowe, KRRiT w pierwszej kolejności będzie dążyć do stworzenia warunków rozwoju radiofonii na obszarach, na których dotychczas nie ma w ofercie programowej tematyki lokalnej (więcej na ten temat patrz pkt dotyczący stworzenia warunków dla rozwoju mediów trzeciego sektora i mediów lokalnych).

W związku z rozpoczęciem, z inicjatywy Polskiego Radia SA, procesu cyfryzacji radiowego sygnału naziemnego (więcej na temat cyfryzacji radia patrz pkt 4.3.) Krajowa Rada, oprócz zapewnienia możliwości odtworzenia programów analogowych w standardzie cyfrowym, rozważy możliwość uzyskania przez dotychczasowych nadawców nowych zasobów potrzebnych dla rozwoju oferty programowej.

Zakładając, że pasmo 700 MHz (druga dywidenda cyfrowa) zostanie przeznaczone na rozpowszechnianie programów telewizyjnych w sposób cyfrowy naziemny, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przeprowadzi konsultacje społeczne z odbiorcami oraz podmiotami działającymi na polskim rynku mediów elektronicznych. Celem tych konsultacji będzie m.in. uzyskanie odpowiedzi na pytanie, jak najlepiej wykorzystać dostępne zasoby częstotliwości zaspokajając z jednej strony potrzeby widzów, z drugiej - uwzględniając możliwości przedsiębiorców w tym zakresie.

Minimalizowanie barier wejścia na rynek nadawców satelitarnych i kablowych

Zadanie to będzie realizowane poprzez:

- wprowadzenie uproszczonego trybu udzielania koncesji dla programów niekorzystających z dobra rzadkiego, jakim są krajowe zasoby częstotliwości, tj. programów rozpowszechnianych drogą satelitarną i kablową, poprzez rezygnację w postępowaniu o udzielenie koncesji z oceny możliwości dokonania przez wnioskodawcę koniecznych inwestycji i finansowania programu oraz szczegółowych propozycji dotyczących zawartości programu. Koncesje te nie będą zawierać ściśle określonych warunków programowych, a po uzyskaniu akceptacji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, wprowadzone zostanie całkowite odstąpienie od ustalania w koncesji warunków technicznych rozpowszechniania;

- rezygnację z nakładania na nadawcę obowiązku uruchomienia programu w terminie określonym w koncesji oraz obowiązku zachowania ciągłości nadawania w toku wykonywania koncesji;
- dopuszczenie możliwości przejęcia kontroli nad działalnością nadawcy przez inny podmiot w wyniku zmian rynkowych;
- wprowadzenie systemu ulg w zakresie prowadzenia sprawozdawczości z wykonania obowiązków ustawowych dla nadawców programów o niskim audytorium.

W przypadku wdrożenia postulowanych zmian legislacyjnych KRRiT będzie prowadzić monitoring skutków regulacji, przedstawiać informację o działalności nadawców satelitarnych i kablowych, a także oceniać sposób funkcjonowania wdrożonych systemów i ich skutki społeczne, gospodarcze i kulturowe oraz, w przypadku stwierdzenia potrzeby dalszych zmian regulacyjnych, formułować dalsze propozycje zmiany przepisów regulujących tę działalność.

Stworzenie warunków dla rozwoju mediów trzeciego sektora i mediów lokalnych

KRRiT postuluje wprowadzenie zmian prawnych w celu wprowadzenia kategorii nadawcy środowiskowego i lokalnego wraz z systemem obowiązków i ulg dla obu tych grup. Krajowa Rada planuje wprowadzenie preferencji dla tej kategorii nadawców w uzyskiwaniu koncesji na rozpowszechnianie programu drogą naziemną oraz ulgi bądź zwolnienia z opłat koncesyjnych i opłat za użytkowanie częstotliwości, a także ulgi związanej z prowadzeniem sprawozdawczości z wykonania niektórych obowiązków ustawowych takich jak: ewidencja polskiej piosenki, realizacja kwoty produkcji europejskiej.

Nadawca środowiskowy

Status nadawcy środowiskowego będzie mógł uzyskać podmiot, którego koncesja określa szczegółowo cele i sposób realizacji jego zadań i którego działalność nie będzie zależna od władz państwowych, samorządowych, instytucji kościelnych i związków wyznaniowych, a także od organizacji pracodawców i związków zawodowych. Istotnym elementem działalności nadawcy środowiskowego powinna być aktywizacja odbiorców w tworzeniu programu na zasadach wolontariatu. Nadawca prowadzący działalność non profit oraz jawną sprawozdawczość będzie mógł częściowo partycypować w rynku reklamowym.

Nadawca lokalny

Status nadawcy lokalnego będzie można uzyskać pod warunkiem umieszczenia w programie, w odpowiednim wymiarze, lokalnych treści tworzonych z lokalnej perspektywy i z wykorzystaniem lokalnych źródeł informacji oraz zachowania oryginalności tworzonego programu i sposobu jego oznaczania (niezależność od innych nadawców i ich marek), a także ulokowania siedziby nadawcy na obszarze objętym koncesją.

Warunki dla rozwoju radiowych nadawców lokalnych w środowisku cyfrowym

Proponowane zmiany dotyczyć będą w szczególności zapewnienia technicznych warunków rozpowszechniania programu dla lokalnej radiofonii cyfrowej na obszarach adekwatnych do lokalnego charakteru programu i możliwości wykorzystania lokalnych rynków reklamowych jako źródła finansowania tej działalności. Przy wdrażaniu naziemnej radiofonii cyfrowej KRRiT będzie dbała

o zachowanie warunków konkurencji, w kontekście obciążeń związanych z kosztami podwójnej emisji sygnału, możliwych do poniesienia przez nadawców lokalnych.

Krajowa Rada przeprowadzi analizę oczekiwań nadawców co do możliwości wykorzystania zasobów częstotliwości, projektowanego sposobu wykorzystania bloków radiowych (na programy własne i ewentualnie inne usługi) oraz ewentualnego podziału terytorialnego sieci nadawczej. We współpracy z Urzędem Komunikacji Elektronicznej KRRiT zaprojektuje sposób konwersji analogowo-cyfrowej nadawców lokalnych z uwzględnieniem możliwości dalszego rozwoju tego sektora.

Po wdrożeniu nowego systemu ochrony nadawców lokalnych i pobudzeniu sektora mediów społecznych i środowiskowych (w tym również po przeprowadzeniu na wniosek istniejących nadawców postępowań w sprawie nadania statusu nadawcy lokalnego) KRRiT będzie monitorować efekty tych zmian, w tym w szczególności ich wpływ na rozwój pluralizmu treści i źródeł informowania w celu oceny skuteczności przyjętych rozwiązań.

Microbroadcasting

KRRiT będzie dążyła do wprowadzenia zasady wyłączenia spod przepisów ustawy o radiofonii i telewizji nadawania, w celach niekomercyjnych, programów radiowych z nadajników o bardzo małej mocy (do 10 watów) oraz programów rozprowadzanych w sieciach kablowych o zasięgu nie większym niż 500 gniazd abonenckich.

W przypadku wdrożenia postulowanych zmian legislacyjnych, Krajowa Rada będzie prowadzić monitoring skutków regulacji, przedstawiać informację o działalności mikronadawców, oceniać sposób funkcjonowania wdrożonych systemów oraz ich skutki społeczne, gospodarcze i kulturowe, a także w przypadku stwierdzenia potrzeby dalszych zmian regulacyjnych, formułować propozycje niezbędnych zmian w przepisach.

Działania na rzecz stworzenia warunków dla działalności podmiotów kierujących programy na rynek polski spoza granic kraju

Zadanie to będzie realizowane poprzez:

- informowanie nadawców zdelokalizowanych o dokonanej deregulacji i zachęcanie do przejścia pod polską jurysdykcję;
- pozyskiwanie od nadawców zdelokalizowanych informacji o problemach i powodach delokalizacji;
- monitorowanie sposobu działalności nadawców zdelokalizowanych w celu ustalenia „przewagi” tych nadawców w stosunku do nadawców polskich i ich wpływu na warunki konkurencji w kontekście ewentualnej konieczności ograniczenia obowiązków nadawców krajowych;
- ścisłą współpracę z organami regulacyjnymi krajów, w których dokonano delokalizacji, w celu ustalenia przyczyn takiego stanu rzeczy oraz przyjęcia wspólnej polityki w zakresie legitymizacji nadawania w kraju, do którego mieszkańców kierowany jest program;
- prowadzenie dalszego monitoringu zjawiska delokalizacji oraz dokonanie jego oceny wraz z ewentualnym wskazaniem niezbędnych rozwiązań prawnych dla poprawy stanu rzeczy w ramach prac organizacji europejskich.

Zasada *must carry/must offer* jako instrument ochrony pluralizmu

Zgodnie z Dyrektywą o usłudze powszechnej²⁹, państwa członkowskie mogą nałożyć na operatorów obowiązek rozprowadzania określonych programów (tzw. zasada *must carry*), o ile służy on wspieraniu rozwoju pluralistycznej oferty programowej nadawców, którzy ze względu na „niszowy” charakter swoich programów nie mogliby utrzymać się wyłącznie w oparciu o mechanizmy wolnorynkowe. W Polsce, zgodnie z zapisami ustawy o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej, zasadą tą zostały objęte programy rozpowszechniane dotychczas w sposób analogowy przez nadawców uczestniczących w procesie konwersji analogowo–cyfrowej, tworzących oligopol na rynku telewizyjnym – TVP, Polsat, TVN. Rozwiązanie takie miało służyć wsparciu nadawców obciążonych kosztami podwójnego nadawania w okresie tzw. *simulcastu*.

Jednocześnie zapisy art. 43, ust. 3 i 4 ustawy o radiofonii i telewizji zobowiązują Przewodniczącego KRRiT do przeprowadzania regularnej (nie rzadziej niż raz na 2 lata) oceny realizacji obowiązku *must carry*, biorąc pod uwagę interes społeczny w zakresie dostarczania informacji, udostępniania dóbr kultury i sztuki, ułatwiania korzystania ze sportu i dorobku nauki i upowszechniania edukacji obywatelskiej. Wyniki tej oceny przedstawiane są ministrowi właściwemu do spraw kultury i dziedzictwa narodowego. Ocena dokonana w 2012 roku, biorąc pod uwagę zarówno kryteria określone w wyżej wymienionej dyrektywie jak i kryteria ustawowe, wskazuje na brak pozytywnych efektów obowiązywania zasady *must carry* w obecnym kształcie. Ponadto, w wyniku nieprecyzyjnego przepisu określającego operatora rozprowadzającego programy, ustawą objęto wszelką działalność polegającą na wykorzystaniu sieci telekomunikacyjnej do dostarczania programów telewizyjnych, co należy uznać za zbyt szerokie zastosowanie zasady *must carry*, niemające uzasadnienia ani z punktu widzenia nadawców ani odbiorców.

Stąd wydaje się zasadne wprowadzenie innych rozwiązań, opartych o delegację dla organu regulacyjnego do ustalenia listy programów objętych tą zasadą. Rozwiązania te powinny uwzględniać następujące elementy:

- zachowanie zasady *must carry* dla programów nadawcy publicznego wymienionych w ustawie o radiofonii i telewizji (art. 43, ust.1);
- odstąpienie od ustawowego określenia listy programów telewizyjnych do obowiązkowego rozprowadzania. Wybór programów koncesjonowanych objętych tą zasadą powinien być dokonywany przez organ regulacyjny po przeprowadzeniu odrębnego postępowania. Przywilej ten byłby przyznawany na określony czas, wystarczający do wypromowania nowego programu. Po tym okresie organ regulacyjny ponownie przeprowadzałby analizę zasadności nadania takiego statusu dotychczasowym lub nowym nadawcom, biorąc pod uwagę między innymi aktualnie dostępną dla odbiorców ofertę programową;

²⁹ Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 51) zmieniona przez Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/136/WE z dnia 25 listopada 2009 r. (Dz.U. L 337 11, 18.12.2009).

- w przypadku programów lokalnych lub regionalnych, w gestii KRRiT powinna znaleźć się możliwość wskazania operatorów, którzy będą mieli obowiązek umieszczenia ich w swojej ofercie na eksponowanym miejscu;
- w przypadku uznania kompetencji Krajowej Rady do ustalania listy programów objętych zasadą *must carry*, konieczne będzie zapewnienie operatorom możliwości zmiany oferty bez konieczności zmiany umowy abonenckiej.

W przypadku braku możliwości wprowadzenia postulowanych rozwiązań, KRRiT rekomenduje ograniczenie zasady *must carry* do programów nadawcy publicznego. Dalsze wspieranie „zasiedziały” nadawców poprzez objęcie ich tą zasadą działa ograniczająco na warunki konkurencji i osłabia dodatkowo nowe podmioty, które rozpoczynają działalność na rynku telewizyjnym.

Modernizacja zasady *must carry* w celu zapewnienia odbiorcom dostępu do wybranych programów oraz bardziej precyzyjnego określenia operatorów telekomunikacyjnych objętych tą regulacją powinna uwzględnić:

- ustalenie zasady umieszczania programów objętych zasadą *must carry* w podstawowych pakietach operatorów;
- wyłączenie spod zasady *must carry/must offer* operatorów, którzy rozprowadzając programy nie stosują systemów dostępu warunkowego (z wyjątkiem sieci analogowych) i nie dostarczają urządzeń końcowych oraz takich, którzy obejmują zasięgiem mniej niż 100 tys. odbiorców;
- prowadzenie dalszego monitoringu stosowania zasady *must carry* oraz dokonywanie oceny przydatności tego rozwiązania pod kątem realizacji przez nadawców objętych regulacją celów społecznych i kulturowych, którym zasada ta ma służyć, ochrony pluralizmu i gospodarczych skutków nałożenia na przedsiębiorców ograniczeń w swobodzie prowadzenia działalności;
- prowadzenie monitoringu wykonywania przez operatorów obowiązków związanych z zasadą *must carry/must offer*, ocenę skutków gospodarczych realizacji tej zasady przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz ocenę dostępności programów z wykorzystaniem nowych technologii w celu ustalenia, czy istnieje konieczność dalszego wykorzystywania tego instrumentu regulacyjnego.

Kontynuacja prac dotyczących wydania rozporządzenia w sprawie listy ważnych wydarzeń

Na podstawie upoważnienia zawartego w art. 20b ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji pod koniec 2012 r. rozpoczęła prace nad wydaniem rozporządzenia dotyczącego listy ważnych wydarzeń. Rozporządzenie ma określić listę ważnych wydarzeń innych, niż wymienione w art. 20b ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji, z uwzględnieniem stopnia społecznego zainteresowania określonym wydarzeniem i znaczenia tego wydarzenia dla życia społecznego, gospodarczego i politycznego. Wydanie rozporządzenia i jego notyfikacja (wraz z listą ważnych wydarzeń zawartą w ustawie o radiofonii i telewizji) w Komisji Europejskiej planowane są na rok 2014. Wejście rozporządzenia w życie planowane jest po 12 miesiącach od dnia ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.

KRRiT będzie monitorować sposób funkcjonowania nowej regulacji, w szczególności pod kątem zachowania obowiązków nadawców oraz adekwatności listy do potrzeb społecznych. W przypadku niezachowania warunków emisji ważnych wydarzeń, Krajowa Rada będzie - kierując się

wykładnią prounijną, mając na uwadze, iż wspomniany przepis stanowi transpozycję przepisów Dyrektywy AUM i ma na forum unijnym ustalony sposób interpretacji - szczegółowo badać, czy postanowienia art. 20b ust. 6 ustawy o radiofonii i telewizji zostały spełnione. W ramach tego badania KRRiT będzie kontrolować między innymi, czy prawa do transmisji zostały rzeczywiście zaofiarowane wszystkim nadawcom spełniającym wymogi określone w art. 20b ust. 1 pkt 1 ustawy o radiofonii i telewizji oraz czy proponowana cena nie przewyższała rynkowej wysokości praw do transmisji (a więc czy oferta nie miała charakteru pozornego). Gdy będzie to właściwe, Krajowa Rada stosować będzie sankcje przewidziane w ustawie. Jeśli będzie taka konieczność, KRRiT podejmie kroki prowadzące do zmiany listy ważnych wydarzeń i notyfikowania jej w Komisji Europejskiej w 2016 roku.

KRRiT proponuje dalsze uszczegółowienie ustawowych warunków dotyczących regulacji transmitowania ważnych wydarzeń, biorąc pod uwagę uzgodniony na przestrzeni lat na forum unijnym w Komitecie Kontaktowym ds. Dyrektywy AUM - we współpracy z Komisją Europejską i w świetle wykładni Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej - sposób interpretacji syntetycznych przepisów Dyrektywy odzwierciedlonych następnie w ustawie. Krajowa Rada zaproponuje między innymi jasne określenie systemu arbitrażu prowadzonego przez KRRiT (w sytuacji, o której mowa w art. 20b ust. 6 ustawy o radiofonii i telewizji), a także jasne potwierdzenie obowiązku zgłoszenia do Krajowej Rady, z odpowiednim wyprzedzeniem, zamiaru nadania transmisji z wydarzenia zamieszczonego na liście ważnych wydarzeń przez nadawcę niespełniającego kryteriów określonych w art. 20b ust. 1 pkt 1 oraz potwierdzenie, iż zgoda na dokonanie takiego nadania nastąpić może tylko na podstawie decyzji Przewodniczącego KRRiT.

4.3. Działania na rzecz rozwoju cyfrowej telewizji naziemnej oraz konwersji cyfrowej radia

Naziemna telewizja cyfrowa

Wyłączenie sygnału telewizji analogowej z końcem lipca 2013 r. zakończyło pierwszy etap wdrażania naziemnej telewizji cyfrowej w Polsce. Zgodnie z treścią opublikowanego w 2010 r. dokumentu „Plan wdrażania naziemnej telewizji cyfrowej w Polsce”, kolejne etapy zawierać będą uzupełnienie do ogólnopolskiego zasięgu multipleksu telewizji publicznej (MUX 3) oraz multipleksu telewizji mobilnej (MUX 4), a następnie uruchomienie kolejnych multipleksów naziemnych (MUX 5 i MUX 6), co oznacza zagospodarowanie zarezerwowanych dla Polski w Planie Genewa 2006 zasobów częstotliwości w pasmie IV i V (zakres częstotliwości 470 – 694 MHz). Ponadto w pasmie III (zakres częstotliwości 174 – 230 MHz) zarezerwowano dla naszego kraju jedno pokrycie ogólnopolskie – multipleks telewizyjny MUX 8. Zgodnie ze wspomnianym wyżej „Planem wdrażania” miał on być przeznaczony na emisje eksperymentalne i testowe w nowych technologiach, takich jak DVB-T2, UHD TV itp. Jednakże w listopadzie 2013 r. Prezes UKE zamieścił ogłoszenie o dostępności zasobów częstotliwościowych z zakresu 174 – 230 MHz, które mogą być wykorzystywane przez systemy telewizji cyfrowej w standardzie DVB-T na obszarze całego kraju. W odpowiedzi zgłosiło się 17 podmiotów zainteresowanych takim sposobem wykorzystaniem tego pasma. W związku z zainteresowaniem przewyższającym liczbę dostępnych zasobów Prezes UKE jest zobowiązany do ogłoszenia konkursu którego warunki, uzgodnione z Przewodniczącym KRRiT, będą uwzględniać wyrażone przez uczestników konsultacji zainteresowanie, a także rozwój technologii i potrzeby odbiorców.

W połowie 2013 roku Urząd Komunikacji Elektronicznej ogłosił konsultacje w sprawie zagospodarowania tzw. drugiej dywidendy cyfrowej, czyli częstotliwości z zakresu 694 – 790 MHz (tzw. pasmo 700). Uczestnicy konsultacji mieli do wyboru 4 sposoby zagospodarowania tego zakresu:

- utrzymanie dla radiodifuzji (naziemnej telewizji cyfrowej);
- przeznaczenie dla bezprzewodowej komunikacji szerokopasmowej (Internetu mobilnego);
- współużytkowanie przez nadawców i operatorów sieci szerokopasmowych z restrykcyjnymi warunkami geograficznymi;
- tworzenie platform konwergentnych, skupiających zarówno usługi radiodifuzyjne jak i szerokopasmowe usługi mobilne.

W konsultacji wypowiedziały się 53 podmioty reprezentujące nadawców, operatorów telekomunikacyjnych, organizacje gospodarcze i osoby prywatne.

Konsultacje nie przyniosły wyraźnego rozstrzygnięcia odnośnie do sposobu wykorzystania zasobów częstotliwościowych drugiej dywidendy cyfrowej. Podmioty związane z rynkiem nadawców i operatorów sieci nadawczych wypowiedziały się za opcją pierwszą, a podmioty związane z rynkiem operatorów telekomunikacyjnych za przekazaniem zasobów dywidendy na potrzeby szerokopasmowego mobilnego dostępu do Internetu. Opcja trzecia zyskała ograniczoną liczbę zwolenników. Za ostatnią z opcji wypowiedzi nie zanotowano.

KRRiT zgłosiła w ww. konsultacjach zdecydowane stanowisko popierające przeznaczenie drugiej dywidendy cyfrowej w całości na usługi radiodifuzyjne, uzasadniając je potrzebami rozwojowymi rynku naziemnych nadawców telewizyjnych, w szczególności telewizji publicznej.

Udział w dalszej dyskusji na temat zagospodarowania pasma 700 MHz

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji będzie czynnie uczestniczyć w pracach zespołów parlamentarnych i rządowych zmierzających do wypracowania stanowiska Państwa Polskiego w sprawie przeznaczenia tzw. drugiej dywidendy cyfrowej, czyli zakresu częstotliwości 694 – 790 MHz. KRRiT stoi na stanowisku, że rozwój infrastruktury szerokopasmowej w Polsce może być realizowany w innych, dostępnych zakresach częstotliwości. W celu ujawnienia tych możliwości za celowe należy uznać:

- dokonanie przeglądu zasobów widma, które mogłyby być wykorzystane dla potrzeb mobilnego Internetu bez naruszania wcześniejszych decyzji („Plan wdrażania naziemnej telewizji cyfrowej w Polsce”);
- optymalizacja ich wykorzystania (między innymi metodą refarmingu pasm częstotliwości), co byłoby korzystne również dla operatorów istniejących sieci telekomunikacyjnych.

Pasmo 700 MHz jest, zdaniem KRRiT, niezbędne dla zapewnienia rozwoju cyfrowej telewizji naziemnej, w szczególności oferty telewizji publicznej, wspierania inicjatyw lokalnych i regionalnych, a także dla szerszego wprowadzenia do usługi naziemnej standardu wysokiej rozdzielczości (HDTV).

Opracowanie koncepcji zagospodarowania multipleksów 5 i 6

Przed przystąpieniem do opracowania koncepcji zakończenia procesu cyfryzacji telewizji naziemnej oraz kształtu przyszłego rynku telewizyjnego Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dokona analizy potrzeb rynku. Ogłoszone zostaną konsultacje publiczne dotyczące zainteresowania

nadawców umieszczeniem swoich programów w multipleksach naziemnych oraz przeprowadzone zostaną badania co do oczekiwań odbiorców w zakresie preferowanych gatunków programowych, a także ich zainteresowania ofertą programów płatnych.

Opracowana w porozumieniu z Urzędem Komunikacji Elektronicznej koncepcja zawierać będzie propozycje zakończenia procesu cyfryzacji telewizji naziemnej, w tym:

- zagospodarowanie pozostałych zasobów częstotliwości dla cyfrowego rozpowszechniania programów ogólnopolskich, z uwzględnieniem możliwości częstotliwościowych oraz potrzeb nadawców regionalnych i lokalnych;
- ewentualne zmiany w zagospodarowaniu istniejących multipleksów z uwzględnieniem tych, które wynikają z konieczności dokończenia budowy multipleksu 3 i 4;
- zakres usług wysokiej rozdzielczości (HDTV);
- zakres ewentualnych warunków wprowadzenia programów kodowanych (płatnych) i związanych z tym usług dostępu warunkowego;
- ofertę programową zgodną z preferencjami odbiorców;
- uruchomienie emisji w momencie zaistnienia ku temu warunków technicznych wynikających z porozumień międzynarodowych (Akta Końcowe Regionalnej Konferencji Radiokomunikacyjnej RRC-06).

Propozycje niezbędnych zmian regulacyjnych

W ramach opracowywanej koncepcji zakończenia procesu cyfryzacji telewizji naziemnej Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dokona przeglądu istniejących aktów prawnych oraz przedstawi propozycję niezbędnych zmian w ustawie o radiofonii i telewizji, w Prawie Telekomunikacyjnym oraz ewentualnie w innych aktach prawnych, jeśli okaże się to niezbędne. Propozycje te będą dotyczyć zarówno zmian jak i uzupełnień w przepisach, w tym w szczególności:

- łączenia funkcji nadawcy i operatora multipleksu;
- warunków nadawania cyfrowego telewizyjnych programów lokalnych;
- procedur w przypadku rezygnacji nadawcy z miejsca w multipleksie;
- ewentualnych zasad dostarczania usługi dostępu warunkowego (w przypadku programów kodowanych).

Działania na rzecz konwersji cyfrowej radia

W połowie 2013 roku nastąpiło w Polsce wyłączenie telewizji analogowej. Tym samym zaistniały warunki wykorzystania zwolnionego pasma częstotliwości 174 – 230 MHz do budowy sieci naziemnej radiofonii cyfrowej. Proces cyfryzacji radiofonii podjęto w wielu krajach Europy, a Międzynarodowa Unia Nadawców (EBU) w rekomendacji R-138 z lutego 2013 r. zachęca i zobowiązuje nadawców do przyspieszenia procesu wdrażania radiofonii cyfrowej, jako ważnego elementu rozwoju cywilizacyjnego społeczeństwa europejskiego.

W Polsce do procesu konwersji analogowo-cyfrowej przystąpiły spółki radiofonii publicznej, które od 1 października 2013 roku rozpoczęły nadawania swoich programów w systemie DAB+. Na

tym etapie kluczowe znaczenie dla cyfryzacji sygnału radiowego jest włączenie się do tego procesu również nadawców niepublicznych.

Skuteczne przeprowadzenie konwersji wymaga opracowania narodowego planu działań wyznaczającego kierunki implementacji, warunki jakie muszą być spełnione aby zapewnić interes odbiorców i nadawców oraz scenariusze dalszego rozwoju radiofonii cyfrowej w Polsce. KRRiT przygotuje podstawowe założenia dla procesu implementacji z uwzględnieniem aspektów programowych, technicznych i ekonomicznych w oparciu o niezbędne analizy i konsultacje z nadawcami oraz innymi uczestnikami rynku. Krajowa Rada w swoich pracach będzie również wykorzystywać doświadczenia innych krajów w tym zakresie poprzez współpracę z regulatorami europejskimi w ramach organizacji EPRA i CERF, a także z organizacjami międzynarodowymi zrzeszającymi podmioty rynkowe (np. WorldDMB Forum).

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji będzie uczestniczyć we wszystkich gremiach parlamentarnych i rządowych, stanowiących o przyszłości radiofonii w Polsce, przekazując decydentom wiedzę i informacje bieżące na temat istoty i przebiegu tego procesu. Zdaniem KRRiT podobnie, jak to miało miejsce w procesie wdrażania naziemnej telewizji cyfrowej, najefektywniejszym instrumentem regulacyjnym byłaby specjalna ustawa cyfryzacyjna dotycząca radiofonii. KRRiT proponuje założenia do takiej ustawy, a także propozycje zmian w istniejących, związanych z tą kwestią aktach prawnych.

Analiza możliwości konwersji programów radiowych i konsultacje rynkowe

Jednym z podstawowych elementów przygotowania założeń, a następnie planu działań niezbędnych do wdrożenia i rozwoju radiofonii cyfrowej będzie ocena możliwości rynkowych i technicznych niezbędnych do rozpoczęcia i kontynuowania tego procesu. KRRiT dokona zatem:

- analizy możliwości rynkowych zarówno w kontekście przewidywanych wpływów reklamowych jak i niezbędnych do poniesienia przez nadawców nakładów inwestycyjnych;
- analizy, wspólnie z Urzędem Komunikacji Elektronicznej i Instytutem Łączności, możliwości implementacji i rozwoju infrastruktury nadawczej;
- analizy, wspólnie z wymienionymi wyżej podmiotami, możliwości i sposobu konwersji analogowo-cyfrowej niewielkich rozgłośni radiowych o zasięgu lokalnym;
- badania potrzeb odbiorców w zakresie najbardziej oczekiwanych formatów programowych;
- możliwości uruchomienia nowych programów radiowych.

Działania informacyjno-promocyjne

Doświadczenia naziemnej telewizji cyfrowej wykazały, że niezwykle ważnym czynnikiem powodzenia przy wprowadzaniu nowej technologii, szczególnie takiej, która wymaga zaangażowania po stronie odbiorcy, jest właściwa kampania informacyjno-promocyjna.

Krajowa Rada podejmie działania popularyzujące radiofonię cyfrową, wskazując na jej przewagę nad radiofonią analogową oraz informując o poszczególnych etapach rozwoju i dostępności sygnału cyfrowego na terenie kraju. KRRiT uruchomi również specjalną stronę internetową poświęconą cyfryzacji radia i pozwalającą na interaktywny kontakt ze słuchaczami.

Ponadto Krajowa Rada będzie zachęcać nadawców, zarówno radiowych jak i telewizyjnych, do popularyzacji nowej technologii radiowej.

Radiofonia publiczna w procesie cyfryzacji

Decyzja KRRiT umożliwiającą rozwój cyfrowy Polskiemu Radiu SA i regionalnym spółkom radia publicznego zaowocowała uruchomieniem w dniu 1 października 2013 r. stałej emisji cyfrowej w standardzie DAB+ w Warszawie i Katowicach. Zakończenie pierwszej fazy implementacji w 2015 r. oznaczać będzie uzyskanie 55,4% pokrycia ludnościowego sygnałem cyfrowym, ofertę programową zawierającą 10 programów ogólnopolskich i po dwa programy regionalne na obszarze działania każdej ze spółek regionalnych, a także wzrost pokrycia sygnałem programu 2 PR (analogowego i cyfrowego łącznie) do 84,7%. Druga faza implementacji, której termin zakończenia szacuje się najpóźniej na rok 2020, obejmować będzie stopniowe uzupełnianie zasięgu cyfrowego, aż do osiągnięcia wymaganego ustawą rtv pokrycia kraju zbliżonego do 100%.

Krajowa Rada będzie z uwagą obserwować przebieg procesu cyfryzacji w radiofonii publicznej, dokonywać okresowej oceny stanu realizacji założonych celów, a także reagować w przypadkach powstania konkretnych zagrożeń.

Koordinację ww. działań podejmowanych przez poszczególne komórki Biura KRRiT, a zmierzających do opracowania założeń do strategii wdrażania radiofonii cyfrowej, zapewni powołany w 2013 r. przez Przewodniczącego KRRiT stały międzydepartamentalny zespół roboczy. Szczegółowe zadania tematyczne będą powierzane zespołom powoływanym doraźnie z udziałem ekspertów zewnętrznych. Do prac w zespole zapraszani będą specjaliści reprezentujący różne segmenty rynku radiowego, przede wszystkim nadawcy.

Zespół korzystać będzie z doświadczeń polskiego rynku radiowego, a także z wiedzy i doświadczeń podmiotów zagranicznych zaangażowanych w cyfryzację radiofonii.

4.4. Nadzór regulacyjny i finansowanie mediów publicznych

Misja publiczna, realizacja zadań ustawowych

Krajowa Rada będzie dążyć do dalszego doprecyzowywania pojęcia misji publicznej, w tym w zakresie świadczenia nowych usług medialnych.

Transponowanie do polskiego porządku prawnego prawa unijnego w zakresie zasad udzielania pomocy publicznej w radiofonii i telewizji nałoży wkrótce na media publiczne zadania mające na celu zachowanie zgodności ich finansowania z zasadami wspólnego rynku. Ponadto, konwergencja oferty programowej radiofonii i telewizji publicznej wymaga doprecyzowania misji nadawcy publicznego, jego powinności wynikających nie tylko z nadawania oferty w mediach tradycyjnych.

W związku z powyższym Krajowa Rada:

- będzie aktywnie współpracować z nadawcami publicznymi oraz Ministerstwem Kultury i Dziedzictwa Narodowego w celu dookreślenia zakresu zadań misyjnych nadawców publicznych;
- opracuje formułę „Karty powinności” - porozumienia zawieranego na okres pięciu lat pomiędzy poszczególnymi nadawcami a KRRiT, mającego na celu określenie, jakie programy i inne znaczące usługi, np. usługi na żądanie, mają być realizowane w ramach misji publicznej. Karta będzie również określać zasadnicze cechy tych usług (m.in. nazwę, zobowiązania programowe, platformę techniczną rozpowszechniania lub udostępniania) oraz wskazywać źródło finansowania i szacunkowy ich koszt. Treść porozumień będzie publicznie dostępna

np. na stronach internetowych poszczególnych nadawców publicznych i Krajowej Rady. Wprowadzenie takiego systemu ustalania zadań publicznych w perspektywie kilkuletniej będzie zgodne z istniejącym systemem przyjmowania planów finansowo-programowych. Roczne plany pod względem kosztowym i programowym stanowiąc będą konkretyzację strategicznych zamierzeń określonych w porozumieniach;

- opracuje i wprowadzi procedurę uprzedniej oceny (analiza *ex ante*) przewidywanych nowych istotnych usług medialnych, zarówno finansowanych ze środków publicznych jak i własnych nadawcy, realizowanych przez nadawców publicznych w ramach misji publicznej. Przed decyzją o uruchomieniu nowej, znaczącej usługi, nadawca będzie występować do KRRiT o zgodę na jej uruchomienie. W takiej sytuacji Krajowa Rada będzie badać czy dana usługa będzie służyła rozwojowi pluralizmu, zaspokajaniu demokratycznych, społecznych i kulturalnych potrzeb społeczeństwa oraz to, w jaki sposób wpisuje się w definicję mediów publicznych, a także czy nie zakłóci warunków konkurencji na rynku (test *ex ante*). Przed wydaniem zgody na uruchomienie nowej usługi KRRiT będzie przeprowadzać konsultacje publiczne.

Krajowa Rada będzie dążyć do wzmacniania roli mediów publicznych jako źródła rzetelnej wiedzy, zróżnicowanej oferty kulturalnej i edukacyjnej dostępnej dla różnych grup odbiorców. Będzie dążyć do zachowania w tych mediach zasady pluralizmu, rozumianego jako bezstronne, rzetelne i wnikliwie przedstawianie rzeczywistości. Jednocześnie KRRiT wskazuje na potrzebę tworzenia oferty programowej poszerzającej wiedzę o świecie, służącej popularyzowaniu wartości i kształtowaniu gustów. Z tego względu, KRRiT w planach finansowo-programowych będzie promować działania propagujące:

- inicjatywy mające na celu integrację i spójność społeczną oraz przeciwdziałające fragmentaryzacji społeczeństwa zachodzącej w wyniku procesów globalizacji i nowych technologii komunikacyjnych (zmniejszanie wykluczenia cyfrowego i promowanie nowych technologii);
- działania na rzecz polskiej kultury (twórczości, muzyki, dbałości o język polski), tożsamości narodowej oraz kultur mniejszości narodowych i etnicznych, a także kulturową integrację Polaków z innymi państwami;
- działania związane z informowaniem o innowacyjnych procesach zachodzących w polskiej gospodarce;
- przedsięwzięcia na rzecz wypełniania funkcji edukacyjnych dostosowanych do wymogów cywilizacyjnych i technologicznych XXI wieku;
- działania programowe skierowane do ludzi młodych, ukazujące ich miejsce w życiu oraz możliwości realizacji społecznej.

Krajowa Rada będzie dążyć do wzmacniania regionalnego charakteru programów radiowych i telewizyjnych tworzonych dla społeczności lokalnych.

Jednym z zadań nadawców publicznych jest działalność na rzecz szeroko rozumianej spójności regionalnej. Współpraca oddziałów terenowych Telewizji Polskiej SA i rozgłośni regionalnych radia publicznego stwarza dla nich szansę, by na tle całości lokalnego rynku medialnego stały się

rozpoznawalnymi centrami medialno-kulturalnymi, promującymi potencjał gospodarczy oraz kapitał społeczno-kulturowy poszczególnych regionów. W tym celu Krajowa Rada będzie:

- zwracać szczególną uwagę przy przyjmowaniu planów finansowo-programowych na obecność w programach oddziałów terenowych Telewizji Polskiej SA i rozgłośni regionalnych radia publicznego treści regionalnych dotyczących całości regionu, a także treści multimedialnych pozwalających wykorzystać jednocześnie zawartość programową dla różnych rodzajów mediów (telewizja, radio, Internet);
- koncentrować się na misyjnym charakterze programów mediów publicznych skierowanych do społeczności lokalnych, szczególnie zwracać uwagę na treści realizujące demokratyczne, społeczne, kulturalne, informacyjne potrzeby tych środowisk;
- zachęcać do większej regionalizacji programu poprzez tworzenie pasm lokalnych w celu wspierania lokalnego środowiska społecznego, więzi sąsiedzkich oraz wzmacniania tożsamości grupowej i przynależności do społeczności lokalnych.

Istotna w tej kwestii jest wymiana programowa zarówno pomiędzy rozgłościami radia publicznego, jak również włączenie do tej współpracy publicznego nadawcy telewizyjnego. Dostęp do materiałów audiowizualnych nadawców publicznych przyczyni się do tworzenia bogatych treściowo, powiązanych kontekstualnie informacji, zwłaszcza dostępnych za pomocą nowych technologii (Internet, telewizja hybrydowa, radiowa emisja cyfrowa). Wymiana między nadawcami regionalnymi (radiowymi i telewizyjnymi) umożliwi wzajemne promowanie swojej oferty.

W tym celu w KRRiT został zainicjowany projekt Biblioteki Cyfrowej Mediów Publicznych (BCMP) - jednolitego systemu wyszukiwania materiałów audialnych i audiowizualnych gromadzonych w zbiorach publicznej radiofonii i telewizji. System wymiany zdigitalizowanych materiałów audiowizualnych będzie przedsięwzięciem wszystkich spółek mediów publicznych. Jako lidera projektu Krajowa Rada wskazała Telewizję Polską SA. Realizacja tego zadania przebiegnie w dwóch etapach:

- w pierwszym etapie, system zostanie udostępniony nadawcom publicznym do wewnętrznej wymiany programowej;
- w drugim etapie, system, po uregulowaniu zobowiązań związanych z prawami autorskimi i prawami pokrewnymi, zwłaszcza wobec zbiorów zgromadzonych przed rokiem 1994 zostanie udostępniony użytkownikom zewnętrznym.

Drugim kierunkiem współpracy nadawców publicznych są działania na płaszczyźnie ponadregionalnej. Tego rodzaju współpraca, zwłaszcza tych nadawców, którzy geograficznie sąsiadują ze sobą, może zaowocować ofertą programową skierowaną do grup odbiorców zainteresowanych tematami ponadregionalnymi.

W związku z tym KRRiT:

- wesprze działania nadawców publicznych związane z wdrożeniem systemu Biblioteka Cyfrowa Mediów Publicznych;
- będzie promować w planach finansowo-programowych te działania, które zakładają wspólne przedsięwzięcia programowe nadawców publicznych.

Krajowa Rada będzie dążyć do tworzenia warunków do publicznej debaty nad kształtem programowym mediów publicznych. KRRiT będzie podejmować działania sprzyjające włączaniu się obywateli i instytucji do dyskusji publicznej o ofercie programowej mediów publicznych. Działania te realizowane będą poprzez:

- aktywizację rad programowych spółek publicznej radiofonii i telewizji, reprezentujących publiczność, z jak najpełniejszym uwzględnieniem wielorakich opinii różnorodnych grup obywateli, poprzez zacieśnienie współpracy w postaci bieżących konsultacji nad opracowaniem kryteriów oceny programów. W tym celu KRRiT będzie dążyła do wypracowania wraz z radami programowymi elektronicznego systemu cyklicznej oceny programowej mediów publicznych;
- aktywne uczestnictwo odbiorcy w dyskusji nad ofertą mediów publicznych. W tym celu KRRiT będzie promować społeczną kontrolę mediów publicznych poprzez tworzenie różnorodnych form e-komunikacji jako środków budowania więzi odbiorców/użytkowników z nadawcą publicznym;
- tworzenie możliwości bezpośredniego udziału organizacji pozarządowych oraz innych instytucji społeczeństwa obywatelskiego w ocenie polityki programowej nadawców publicznych;
- współpracę z Ministerstwem Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Narodowym Instytutem Audiowizualnym w celu kształtowania społeczeństwa świadomych odbiorców w rzeczywistości cyfrowej.

Dodatkowo Krajowa Rada podejmie działania prowadzące do analizy funkcjonalnej i jakościowej treści zamieszczanych na stronach internetowych oraz profilach społecznościowych nadawców publicznych w celu wskazania najlepszych praktyk prowadzących do zapewnienia niestabilizowanej, rzetelnej oferty, wyróżniającej serwis mediów publicznych.

Krajowa Rada będzie dążyć do technologicznego rozwoju mediów – zapewnienia warunków prawnych do powstawania nowych form dystrybucji. Nowe potrzeby i oczekiwania odbiorców, jakie wiążą się z odbiorem programów we współczesnej rzeczywistości cyfrowej powodują, iż media publiczne stają przed realizacją nowych zadań misyjnych. Niski poziom finansowania w dobie cyfrowego przekazu programu nie pozwala nadawcom publicznym na właściwy rozwój ich oferty.

Zwiększanie dostępności zasobów mediów publicznych wzmocnione coraz licześniejszymi deklaracjami formułowanymi na szczeblu krajowym i unijnym, w których dostęp do dziedzictwa kulturowego, nauki i edukacji jest m.in. elementem promocji kultury, rozwija społeczeństwo informacyjne i stanowi podstawę do budowy kapitału społecznego. Urzeczywistnienie idei otwarcia zasobów publicznych wymaga wprowadzenia jednolitych zasad określania ich statusu prawnego, zasad znakowania, a następnie zasad ich udostępniania zgodnego z prawem autorskim. Dlatego KRRiT będzie wspierać:

- działania związane z uporządkowaniem prawnym zasobów archiwalnych mediów publicznych;
- działania związane z ujednoczeniem formatów przesyłowych oraz plików cyfrowych, w tym szczególnie audiowizualnych;

- zadania związane z umożliwieniem dostępu do zasobów nadawców publicznych zarówno w wymianie wewnętrznej między spółkami nadawców publicznych, jak i zewnętrznej, dedykowanej społeczeństwu.

Konwergencja mediów, wieloplatformowość emisji spowoduje inne podejście do technologii i produkcji programowej. Sytuacja ta będzie wymagała od mediów publicznych, głównie radiowych, działań rozwijających technologię IT. Krajowa Rada będzie wspierać te działania, które będą koncentrowały się na wykorzystaniu wspólnego potencjału technologicznego mediów publicznych oraz dorobku programowego wspartego innowacyjnością i doświadczeniem pracowników spółek publicznych.

Krajowa Rada będzie dążyć do zwiększenia aktywności mediów publicznych we współpracy międzynarodowej poprzez zachęcanie ich do zacieśniania współpracy programowo-instytucjonalnej z europejskimi nadawcami publicznymi. W tej sprawie będzie korzystać z doświadczeń Europejskiej Unii Nadawców (EBU)³⁰ i współpracować z nadawcami publicznymi z krajów o ugruntowanej demokracji oraz wspierać wszelkie działania związane z budowaniem potencjału nadawców publicznych w krajach spoza Unii Europejskiej.

Kwestia wolności słowa w mediach i rola nadawców publicznych jest kluczowym obszarem polityki wewnętrznej i zagranicznej KRRiT. Krajowa Rada będzie promować ideę społecznej potrzeby mediów publicznych jako istotnego elementu ładu mediów elektronicznych. W tym celu KRRiT:

- będzie wspierać działania nadawców publicznych w ramach organizacji EBU;
- będzie wspierać inicjatywy mediów publicznych dotyczące krzewienia wolności słowa w krajach sąsiednich (np. Telewizja „Biełsat”).

Ponadto, Krajowa Rada będzie kontynuować systematyczną kontrolę działalności programowej nadawców publicznych oraz podejmować działania na rzecz usprawnienia procesu kontroli wydatkowania środków publicznych oraz realizacji programowych zobowiązań mediów publicznych.

Kontrola obejmuje działalność programową nadawców publicznych w zakresie realizacji podstawowych zadań radiofonii i telewizji i obejmuje wszystkie programy radia publicznego i telewizji. W związku z tym KRRiT będzie koncentrować się na:

- monitoringu jakości programów publicznej radiofonii i telewizji mającym na celu stwierdzenie, w jaki sposób w każdym z programów realizowane są zadania i powinności nadawcy publicznego oraz plany programowe;
- analizie rocznych sprawozdań nadawców publicznych pod kątem realizacji ustawowych zadań i planów programowych;
- analizie kwartalnych sprawozdań nadawców dotyczących obecności w programach partii politycznych, związków zawodowych oraz organizacji pracodawców i organizacji pożytku publicznego;
- monitoringu audycji dla mniejszości narodowych i etnicznych oraz audycji w języku regionalnym w programach nadawców publicznych, ze szczególnym uwzględnieniem sposobu realizacji misji wobec mniejszości wynikającej z przepisów ustawy o radiofonii i

³⁰ Wzór „Europejskiego manifestu mediów publicznych”, EBU, 2012 r.

telewizji oraz stanowiska Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych w sprawie audycji dla mniejszości narodowych i etnicznych oraz audycji w języku regionalnym;

- monitoringu programów w okresach kampanii wyborczych pod kątem realizacji ustawowego obowiązku mediów publicznych tworzenia forum debaty publicznej, służącej zrównoważonej, i pluralistycznej wymianie poglądów i zachowaniu społecznej spójności poprzez prezentowanie różnych punktów widzenia i potrzeb różnych grup odbiorców. Z tego względu ochrona swobody debaty politycznej w mediach jest jednym z najważniejszych zadań KRRiT, zwłaszcza w obliczu powstawania, za sprawą nowych technologii, różnych form e-demokracji. Realizacja tego zadania ma szczególne znaczenie w obliczu kalendarza wyborczego w latach 2014-2015. Odbędą się wówczas w Polsce wybory do Parlamentu Europejskiego, samorządów, Sejmu i Senatu RP oraz wybory prezydenckie. Krajowa Rada, mając na względzie polityczno-społeczną wagę tych wydarzeń, podejmie działania kontrolne, polegające na monitoringu przebiegu kampanii wyborczych w programach nadawców publicznych w związku z wyborami samorządowymi oraz wyborami do Parlamentu Europejskiego w 2014 roku, a także wyborami do Sejmu i Senatu RP i wyborami prezydenckimi w 2015 roku. Celem monitoringu będzie ocena sposobu informowania o kandydatach i ugrupowaniach politycznych uczestniczących wyborach, a w szczególności respektowanie przez nadawców publicznych zasad dotyczących trybu i rzetelności informowania, co jest powinnością wskazaną w ustawie o radiofonii i telewizji i rozporządzeniach wydanych przez Krajową Radę.

Krajowa Rada będzie dążyć do usprawnienia mechanizmów służących ocenie pracy nadawców publicznych. W tym celu:

- w roku 2014 zmieni dotychczasowe instrumenty (formularze planistyczne i sprawozdawcze) służące badaniu i ocenie wydatkowania środków publicznych w taki sposób, by z jednej strony zapewnić przejrzystość wydatkowania tych środków i jednocześnie skontrolować realizację zadań programowych i inwestycyjnych mediów publicznych;
- będzie prowadzić systematyczną, coroczną analizę sprawozdań finansowych z działalności nadawców publicznych;
- co najmniej raz w roku będzie monitorować programy nadawców publicznych;
- znowelizuje rozporządzenie o planach finansowo-programowych w celu jego uproszczenia, tak aby powstała możliwość skierowania części środków na realizację zadań ustawowych z zakresu misji w dłuższych okresach np. 3 - 5 letnich. Będzie to w przyszłości korespondowało z wprowadzeniem Karty Powinności.

Krajowa Rada będzie kontynuować działania na rzecz dalszego uspołeczniania systemu kontroli mediów publicznych. Dokona wyboru władz mediów publicznych zgodnie z terminami kadencji.

Ustalając w 2010 roku nowy tryb wyboru władz mediów publicznych ustawodawca wskazał na konieczność zmiany dotychczasowej praktyki niejawnych ustaleń i powoływania rad nadzorczych na mocy partyjnych parytetów na rzecz przeprowadzania jawnych i otwartych konkursów dla kandydatów zgłoszonych przez organy kolegialne uczelni akademickich. Na podstawie tych zgłoszeń w 2011 roku KRRiT po raz pierwszy wyłoniła członków rad nadzorczych w jawnych i otwartych konkursach.

W 2013 roku Krajowa Rada ogłosiła drugi konkurs na członków rad nadzorczych mediów publicznych. Nowe rady nadzorcze rozpoczną działalność w połowie 2014 roku po odbyciu walnego zgromadzenia akcjonariuszy w każdej spółce. Tak jak dotychczas, postępowania konkursowe będące cechowała:

- współpraca KRRiT z organami kolegialnymi uczelni akademickich w zakresie zgłaszania kandydatur;
- położenie nacisku na kompetencje i praktyczne doświadczenie kandydatów oraz zerwanie z poprzednio stosowaną polityczną zasadą wyboru;
- jawność, otwartość i przejrzystość realizowana m.in. poprzez udział akredytowanych dziennikarzy oraz stałą, bieżącą informację o przebiegu konkursów (odrębny dział na stronie internetowej KRRiT).

W oparciu o podobne przesłanki, począwszy od nowelizacji prawa w 2010 roku, prowadzone są konkursy na członków zarządów 19 spółek mediów publicznych. Prawidłowe przeprowadzenie tych postępowań należy do wyłącznej kompetencji rad nadzorczych. Etap końcowy przebiega z udziałem Krajowej Rady, która swoje postępowanie rozpoczyna po otrzymaniu uchwały i dokumentacji konkursowej wraz z wnioskiem rady nadzorczej o powołanie wskazanych osób do zarządu. W przypadku gdy kandydaci nie spełniają prawnie określonych warunków, Przewodniczący KRRiT występuje do rady nadzorczej o ponowne przeprowadzenie konkursu.

Podczas postępowania prowadzonego w 2011 roku, rady nadzorcze dziewięciu regionalnych rozgłośni radio publicznego przedstawiły Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji wnioski o powołanie zarządów jednoosobowych, co zostało zaakceptowane przez KRRiT. Po analizie uwarunkowań prawnych oraz dotychczasowej praktyki działania zarządów, Krajowa Rada będzie rekomendować nowym radom nadzorczym w 17 publicznych rozgłośniach regionalnych powoływanie na nową kadencję zarządów jednoosobowych. Ta praktyka w opinii KRRiT jest warta zastosowania również w spółkach Polskie Radio SA i Telewizja Polska SA.

Upowszechnianie zasady jednoosobowych zarządów w spółkach publicznej radiofonii i telewizji będzie sprzyjać usprawnieniu funkcjonowania mediów publicznych oraz prawidłowemu wykonywaniu ich ustawowo określonej misji.

Z perspektywy doświadczeń pierwszego konkursu KRRiT postuluje także konieczność zreformowania niektórych rozwiązań prawnych.

Zdaniem Krajowej Rady, obowiązek każdorazowego przeprowadzania pełnego postępowania konkursowego z udziałem uczelni akademickich w przypadku konieczności uzupełnienia składu rady nadzorczej (np. z powodu rezygnacji z członkostwa) prowadzi do czasowego uniemożliwienia działania tego organu spółki, bowiem zgodnie z obecnym brzmieniem ustawy, rada musi działać w pełnym składzie. KRRiT postuluje, aby w przypadku uzupełniania składu rad w trakcie kadencji, uwzględnić możliwość zgłaszania kandydatur przez członków KRRiT spośród osób, które uzyskały rekomendacje wyższych uczelni i dotarły do ostatniego etapu procedury konkursowej. Jednocześnie należy uelastyczyć przepis dotyczący liczby członków rad nadzorczych. W przypadku rezygnacji bądź odwołania któregoś z członków, rada powinna móc funkcjonować normalnie do czasu jej uzupełnienia przez Krajową Radę w postępowaniu konkursowym, które trwa zazwyczaj około sześciu tygodni. Z uwagi na specyfikę pracy uczelni, w okresie wakacyjnym czas ten może wydłużyć się nawet do czterech miesięcy. Obecnie, aby zapewnić niezakłócone funkcjonowanie spółki, KRRiT

musi przed odwołaniem członka rady przeprowadzić konkurs w celu powołania jego następcy. Kierując się zasadą pełnej transparentności w kreowaniu składów rad nadzorczych i zarządów, a także w trosce o wizerunek, zaufanie społeczne i pozycję rynkową mediów publicznych Krajowa Rada będzie w postępowaniu konkursowym stosować postulaty zawarte w stanowisku z 6 grudnia 2011 roku, w którym wskazane zostały podstawowe problemy związane z łączeniem różnych funkcji we władzach tych spółek:

- nie jest właściwe pełnienie funkcji we władzach mediów publicznych przez czynnych polityków, szczególnie tych, którzy pełnią funkcje polityczne z wyboru. Właściwym organem, w którym z mocy prawa możliwy jest udział przedstawicieli ugrupowań politycznych są rady programowe. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji opowiada się za zmianą sposobu powoływania rad programowych;
- nie jest właściwe łączenie funkcji członka rady nadzorczej i członka zarządu we władzach różnych mediów publicznych, co może m. in. prowadzić do sprzeczności interesów, gdyż spółki publicznej radiofonii i telewizji korzystają z tego samego źródła finansowania, jakim są wpływy abonamentowe i konkurują na pokrywających się rynkach odbiorców, bądź na pokrywających się albo na tych samych rynkach reklamy. Podobna opinia KRRiT odnosi się do łączenia członkostwa we władzach jednej spółki z zatrudnieniem w innej spółce mediów publicznych na stanowiskach decyzyjnych;
- nie jest właściwe ubieganie się nowo wybranych członków rad nadzorczych o miejsce w zarządzie spółek mediów publicznych w konkursach, które te rady ogłaszają, gdyż może to prowadzić do zachwiania zasady równego traktowania wszystkich uczestników konkursu. Wybór członka rady nadzorczej do zarządu destabilizuje działanie organów spółki, rodzi konieczność przeprowadzenia konkursu uzupełniającego i pozostawia radę nadzorczą w składzie niezdolnym do podejmowania uchwał.

Krajowa Rada postuluje zmiany w ustawie o radiofonii i telewizji w celu wyeliminowania wyżej opisanych niewłaściwych praktyk.

Dotychczasowy sposób wyłaniania oraz funkcjonowania rad programowych mediów publicznych wymaga gruntownej reformy polegającej przede wszystkim na określeniu konkretnych kompetencji i obowiązków tych ciał. KRRiT postuluje włączenie rad programowych w system ustalania zadań mediów publicznych oraz ich finansowania poprzez obowiązek przedstawiania w formie uchwały oceny planów finansowo-programowych oraz ich realizacji, a także oceny projektu dokumentu strategicznego, jakim ma być „Karta Powinności” i jej wykonania. Uchwały te, podejmowane większością głosów w obecności co najmniej połowy składu rady, powinny być przedmiotem obrad i postanowień zarządu oraz rady nadzorczej spółek mediów publicznych a także brane pod rozwagę przez walne zgromadzenie podczas rozpatrzenia i zatwierdzenia sprawozdania zarządu z działalności spółki oraz sprawozdania finansowego za ubiegły rok obrotowy oraz udzielenia absolutorium członkom organów spółki z wykonania przez nich obowiązków. Zdaniem KRRiT rady programowe powinny być głosem całego społeczeństwa i z tego powodu należy zmienić sposób ich konstruowania. Powinny liczyć nie więcej niż 15 osób, w tym po jednej osobie z każdego klubu parlamentarnego a pozostałych członków powinna wybierać Krajowa Rada na podstawie rekomendacji społecznych środowisk twórczych, artystycznych, dziennikarskich.

Krajowa Rada będzie ściśle współpracować z Ministerstwem Skarbu w celu wypracowania jednolitego systemu wymiany informacji o pracach organów zarządczych mediów publicznych – rad

nadzorczych i zarządów. Płaszczyzną współpracy Krajowej Rady i Ministerstwa Skarbu Państwa będzie również wypracowanie takich mechanizmów, które pozwolą na ocenę działań organów zarządczych spółek, wyników finansowych oraz działalności programowej wraz z rozwojem technologicznym. Wyodrębnienie tych procesów pozwoli na efektywną ocenę kondycji spółek mediów publicznych, nie tylko ograniczającej się do jednej spółki, ale wskazującej na pełny obraz efektów działalności mediów publicznych. Istotą wspólnych działań KRRiT i Ministerstwa Skarbu Państwa będzie również wskazanie modelu możliwych działań wspólnych mediów publicznych (technologicznych i finansowych), których wdrożenie może mieć istotny wpływ na rozwój i kondycję finansową spółek.

Działania na rzecz poprawy sytuacji finansowej mediów publicznych

Stabilizacja finansowa mediów publicznych jest priorytetowym działaniem KRRiT. Obecnie Polska znajduje się na ostatnim miejscu wśród państw europejskich skutecznie pobierających opłatę abonamentową – jedynie około 10% gospodarstw domowych wnosi ją terminowo. Dla porównania, procent osób uchylających się od płacenia abonamentu wynosi: w Austrii - 4%, Czechach – ok. 5%, Niemczech – 2%, Wielkiej Brytanii – 5,2%, Włoszech – 26%.

Sytuacja ta jest niezwykle niepokojąca, tym bardziej, że systematycznie zwiększa się grupa osób uprawnionych do zwolnień z opłat abonamentowych. W latach 2009 – 2012 liczba abonentów zwolnionych z opłat wzrosła o 40%. Jednocześnie wystąpił znaczny spadek (o 44%) liczby gospodarstw domowych wnoszących terminowo opłaty abonamentowe.

Sytuacja ta sprawia, że finansowanie nadawców publicznych jest coraz bardziej uzależnione od wpływów abonamentowych ściąganych z zaległości przez urzędy skarbowe w drodze egzekucji administracyjnej, co oznacza, że obecny system finansowania mediów publicznych z czasem ulegnie załamaniu. Należy przy tym podkreślić, że niewydolność systemu wpływa nie tylko na media publiczne. Z badań przeprowadzonych na zlecenie KRRiT przez Szkołę Główną Handlową w Warszawie wynika, że każda złotówka z abonamentu generuje 2,42 zł dochodu narodowego poprzez uruchomienie lub intensyfikację pracy przedsiębiorstw produkcyjnych w innowacyjnych sektorach gospodarki (przemysł audiowizualny, Internet) oraz towarzyszących im usługach. Tym pilniejsze jest zatem znalezienie modelu finansowania mediów publicznych, który pozwoli im na stabilny rozwój i realizację zadań misyjnych. Takim rozwiązaniem jest opłata (składka) audiowizualna - szczególna, dozwolona przez ustawodawstwo unijne forma wspierania innowacyjnych przedsiębiorstw, z czego w szerokim zakresie korzystają najbardziej rozwinięte gospodarki krajów UE.

Krajowa Rada będzie wspierać wszystkie działania zmierzające do wypracowania nowych ram prawnych finansowania mediów publicznych. W tym celu KRRiT będzie:

- promowała wszystkie działania na rzecz stworzenia zmian prawnych zmieniających system finansowania mediów publicznych z poboru opłaty abonamentowej na powszechną opłatę (składkę) audiowizualną;
- ściśle współpracowała z Ministerstwem Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Ministerstwem Administracji i Cyfryzacji w celu wypracowania koncepcji systemowych odnoszących się do finansowania mediów publicznych.

W przypadku przyjęcia przez Parlament ustawy o opłacie (składce) audiowizualnej, powinna ona wejść w życie po minimum dwuletnim okresie przejściowym od terminu ogłoszenia w Dzienniku Ustaw oraz od 1 stycznia nowego roku kalendarzowego. W okresie tym należy przewidzieć procedury związane z wyborem i sposobem funkcjonowania podmiotu pobierającego nową opłatę (składkę)

audiowizualną. Przygotowanie nowej regulacji w tym zakresie powinno uwzględniać wyroki Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 września 2004 r. (sygn. Kp 2/03), z dnia 4 listopada 2009 r. (sygn. Kp 1/08) oraz z dnia 16 marca 2010 r. (sygn. K 24/08).

Ponadto, okres przejściowy (nie mniej niż dwuletni) pomiędzy dawną opłatą abonamentową a opłatą (składką) audiowizualną będzie wymagał środków budżetowych z rezerwy, rekompensujących spadek wielkości środków koniecznych na utrzymanie mediów publicznych.

5. INNE WAŻNE OBSZARY DZIAŁALNOŚCI KRRiT

5.1. Ochrona małoletnich

Ochrona małoletnich w usługach linearnych

Krajowa Rada prowadzi systematyczną kontrolę linearnych usług audiowizualnych poprzez ich monitorowanie w dwóch następujących aspektach:

- zgodności usług z art. 18 ust. 5a i 5b ustawy o radiofonii i telewizji oraz rozporządzeniem KRRiT z dnia 23 czerwca 2005 r. w sprawie kwalifikowania audycji lub innych przekazów mogących mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich oraz audycji lub innych przekazów przeznaczonych dla danej kategorii wiekowej małoletnich, stosowania wzorów symboli graficznych i formuł zapowiedzi;
- zgodności usług z art. 18 ust. 4 i 5 ustawy o radiofonii i telewizji³¹.

Kontrole prowadzone w latach 2011 - 2013 utwierdziły Krajową Radę w przekonaniu, że należy zwiększyć ich liczbę. Po pierwsze, nadawcy, mimo wieloletniego doświadczenia kwalifikują audycje do określonych grup wiekowych w sposób niezgodny z przywołanym rozporządzeniem KRRiT z dnia 23 czerwca 2005 r., a niektórzy z nich, mimo wcześniejszych upomnień, nadal zaniżają wiek odbiorców. Po drugie, KRRiT obserwuje wzrost liczby audycji zawierających przemoc, epatujących erotyzmem, wulgarnym językiem, propagujących zachowania społecznie naganne; niektórzy nadawcy nie dochowują należytej staranności, by tego typu treści nadawać w określonych ustawą godzinach i z odpowiednim oznaczeniem graficznym. Za szczególnie niepokojące KRRiT uznaje audycje (filmy fabularne, quasi dokumenty) rozpowszechniane w godzinach popołudniowych, tj. w czasie, kiedy małoletni pozostają w domu, często bez nadzoru rodzicielskiego, przedstawiające trudne i brutalne zjawiska, takie jak zbrodnie, gwałty, katastrofy, przemoc fizyczną i psychiczną, których dziecko nie jest w stanie zrozumieć i które budzą w dzieciach lęk. Po trzecie, niepokojące jest również zjawisko pojawiania się w programach telewizyjnych, rozpowszechnianych w godzinach nocnych, treści zabronionych art. 18 ust. 4 ustawy o radiofonii i telewizji, zawierających sceny pornograficzne lub w sposób nieuzasadniony eksponujących przemoc.

W latach 2014 - 2016 KRRiT zintensyfikuje uprzednio podjęte działania, zmierzające do wyeliminowania z programów telewizyjnych audycji przeznaczonych dla widzów od 16 roku życia,

³¹ Ust. 4 art. 18 ustawy o radiofonii i telewizji zakazuje rozpowszechniania audycji lub innych przekazów zagrażających fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi małoletnich, w szczególności zawierających treści pornograficzne lub w sposób nieuzasadniony eksponujący przemoc. Ust. 5 tego artykułu ustawy mówi, że audycje lub inne przekazy, zawierające sceny lub treści mogące mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich, inne niż te, o których mowa w ust. 4, mogą być rozpowszechniane wyłącznie w godzinach od 23 do 6.

rozpowszechnianych przed godziną 20.00 oraz z programów ogólnodostępnych (czyli tych, które nie posiadają żadnych zabezpieczeń technicznych) audycji epatujących przemocą i zawierających treści pornograficzne.

Cel ten będzie realizowany równolegle na dwóch płaszczyznach:

- poprzez monitorowanie programów i podejmowanie przewidzianych prawem działań dyscyplinujących nadawców;
- uświadamianie nadawcom negatywnego wpływu przemocy i pornografii na zdrowie psychiczne człowieka, zwłaszcza małoletnich.

Ochrona małoletnich w usługach na żądanie

Wraz z pełną implementacją Dyrektywy AUM kompetencje KRRiT zostały poszerzone o nadzór nad audiowizualnymi usługami medialnymi na żądanie. Ustawodawca wyznaczył wprowadzić dla tego sektora ramy regulacyjne mniej restrykcyjne niż w odniesieniu do usług linearnych, uznał jednakże ochronę małoletnich przed treściami mogącymi mieć negatywny wpływ na ich rozwój za jedno z najistotniejszych zadań regulatora.

W ramach swoich ustawowych prerogatyw, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji będzie w latach 2014 - 2016 systematycznie kontrolować wypełnianie przez dostawców audiowizualnych usług medialnych na żądanie obowiązków określonych w art. 47e ust. 1-2 ustawy o radiofonii i telewizji³². Prowadzone czynności kontrolne w powyższym zakresie będą miały charakter monitoringów cyklicznych, doraźnych i interwencyjnych.

Ponadto, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zamierza w latach 2014 - 2016, prowadzić szeroko zakrojoną kampanię informacyjno-edukacyjną na temat upowszechniania idei zapewnienia skutecznej ochrony małoletnich przed szkodliwymi dla nich treściami. W ramach kampanii kontynuowana będzie zapoczątkowana w 2013 r. dyskusja na temat wymogów, jakie powinny spełniać zabezpieczenia techniczne w audiowizualnych usługach medialnych na żądanie, oferujących audycje lub inne przekazy zdefiniowane w art. 18 ust. 4 ustawy o radiofonii i telewizji, a także na temat podnoszenia poziomu świadomego korzystania z mediów, uwzględniającego zagrożenia dla prawidłowego rozwoju małoletnich. Upublicznienie wyników społecznej debaty będzie służyło wszystkim zainteresowanym stronom: małoletnim, ich rodzicom i opiekunom, a także dostawcom audiowizualnych usług na żądanie, którzy zyskają ważną wskazówkę przy wyborze odpowiednich środków zabezpieczających. W dalszych latach KRRiT będzie inicjatorem, bądź aktywnym uczestnikiem prac zmierzających do podnoszenia bezpieczeństwa dzieci zarówno przed ekranem telewizyjnym jak i ekranem komputera.

KRRiT będzie też wspierać rozpoczęte w 2013 roku działania dostawców audiowizualnych usług medialnych na żądanie zmierzające do opracowania kodeksu dobrych praktyk, który będzie uwzględniał wnioski i ustalenia z powyższej dyskusji. W przypadku nieosiągnięcia oczekiwanych celów, KRRiT w porozumieniu z Ministrem Administracji i Cyfryzacji, na podstawie delegacji zawartej

³² Ust.1 art. 47e ustawy o radiofonii i telewizji stawia wymóg stosowania zabezpieczeń technicznych lub innych odpowiednich środków, mających na celu ochronę małoletnich przed odbiorem audycji lub innych przekazów, o których mowa w art. 18 ust. 4 ustawy o radiofonii i telewizji, dostępnych w katalogu w ramach audiowizualnej usługi medialnej na żądanie. Ust.2 tego artykułu ustawy stawia podmiotom dostarczającym audiowizualną usługę medialną na żądanie wymóg odpowiedniego kwalifikowania i oznaczania audycji i innych przekazów z uwzględnieniem stopnia szkodliwości dla małoletnich w poszczególnych kategoriach wiekowych.

w art. 47e ust.3 ustawy o radiofonii i telewizji określi w drodze rozporządzenia szczegółowe warunki, jakim muszą odpowiadać zabezpieczenia techniczne lub inne środki mające na celu ochronę małoletnich przed treściami, o których mowa w art. 18. 4 ustawy o radiofonii i telewizji.

Ochrona małoletnich przed skutkami reklamy tzw. niezdrowej żywności

Wyniki analiz z lat 2012 – 2013 wykazały, że przepis art.16 b ust.3a ustawy o radiofonii i telewizji zalecający by audycjom dla dzieci nie towarzyszyły przekazy handlowe artykułów spożywczych lub napojów zawierających składniki, których obecność w nadmiernych ilościach w codziennej diecie jest niewskazana, nie jest respektowany w sposób satysfakcjonujący. Dlatego też KRRiT podejmie ustawowe działania w stosunku do nadawców, u których stwierdzono naruszenie tych przepisów. W przypadku dalszego nierespektowania obowiązków ustawowych w tym zakresie, Przewodniczący KRRiT będzie nakładać kary finansowe na osobę kierującą działalnością dostawcy usługi medialnej w wysokości odpowiadającej wadze naruszenia.

Ponadto w proponowanej nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji, Krajowa Rada będzie postulowała, aby to Minister Zdrowia jako organ właściwy, określił profil żywieniowy w celu umożliwienia jednoznacznej kwalifikacji tych produktów spożywczych i napojów, których reklama przy audycjach dla dzieci jest zabroniona, ze względu na ich skład. Szczegółowe cele związane z ochroną dzieci przed skutkami reklamy tzw. niezdrowej żywności KRRiT będzie realizowała poprzez:

- prace w ramach Rady ds. Diety, Aktywności Fizycznej i Zdrowia i w ramach prac Międzyresortowego Zespołu Koordynacyjnego Narodowego Programu Zdrowia;
- prowadzenie monitoringu niezależnie od kontroli samoregulatora, a w przypadku stwierdzenia naruszeń ustawy – wydawanie, we współpracy z ekspertami, decyzji administracyjnych w stosunku do nadawców;
- prowadzenie monitoringu kwartalnego zgodnie z harmonogramem prac nad systemem samoregulacji w dziedzinie reklamy żywności skierowanej do dzieci.

5.2. Potrzeby odbiorców niepełnosprawnych

Do połowy 2014 r. będzie obowiązywało Porozumienie nadawców z dnia 5 czerwca 2013 r. w sprawie sposobu realizacji obowiązków wynikających z art. 18a ustawy o radiofonii i telewizji dotyczących udogodnień³³ w programach telewizyjnych dla osób z niepełnosprawnością wzroku i dla osób z niepełnosprawnością słuchu. Sygnatariuszami porozumienia są nadawcy programów obecnych w naziemnej telewizji cyfrowej³⁴. Zobowiązali się oni do przestrzegania zawartych w porozumieniu zasad odnośnie emisji określonej liczby godzin w kwartale audycji z audiodeskrypcją, tłumaczeniem na język migowy w odpowiednim wymiarze oraz do stosowania napisów dla niesłyszących w zakresie co najmniej uzupełniającym do pełnej kwoty zobowiązań ustawowych w taki sposób, aby czas emisji audycji z audiodeskrypcją, napisami dla niesłyszących i tłumaczonych na język migowy stanowił co

³³ Trafniejszym sformułowaniem niż „udogodnienia są „usługi dostępne”, niemniej jednak termin „udogodnienia” jest terminem ustawowym (ustawa o radiofonii i telewizji), stan na koniec 2013 r.

³⁴ Tj. Telewizja Polska SA, Telewizja POLSAT sp z o.o., Telewizja TVN SA, Telewizja PULS sp z o.o., Polskie Media SA, ATM Grupa SA i Stavka sp. z o.o.

najmniej 10% kwartalnego czasu nadawania z wyłączeniem reklam i telesprzedaży³⁵. Ponadto, zgodnie z treścią porozumienia, informacja dotycząca typu usługi, charakteru programu, czasu jego trwania, daty i godziny rozpoczęcia audycji z udogodnieniami powinna być umieszczana na stronie internetowej nadawcy, w teletekście, w ogłoszeniach nadawcy promujących daną audycję, w Elektronicznym Przewodniku po Programach (EPG) oraz, w miarę możliwości, w prasie drukowanej.

W drugiej połowie 2014 r., po uzgodnieniu z nadawcami kierunków ww. porozumienia, nastąpi przegląd i ewentualna aktualizacja zapisów tego dokumentu.

Ponadto, w świetle wytycznych Dyrektywy AUM oraz zgodnie z założeniami konsultacji społecznych przeprowadzonych przez KRRiT w 2012 r. w zakresie modernizacji prawa medialnego, a także zgodnie z deklaracją złożoną przez KRRiT w „Informacji o podstawowych problemach radiofonii i telewizji w 2012 roku”, Krajowa Rada podtrzymuje postulat dotyczący zmian prawnych w kierunku stopniowego zwiększania obowiązków nadawców telewizyjnych w zakresie udogodnień dla osób z niepełnosprawnością sensoryczną do 50% łącznie w roku 2020. KRRiT proponuje, aby wartość ta była osiągnięta stopniowo: w 2014 r. - łącznie 10%, od 2015 roku – łącznie 20%, od 2018 roku – łącznie 30% i od 2020 roku – łącznie 50% kwartalnego czasu nadawania programu z udogodnieniami dla niepełnosprawnych, z wyłączeniem reklam i telesprzedaży. Jednocześnie Krajowa Rada postuluje wprowadzenie możliwości zwolnienia z tego obowiązku nadawców lokalnych i społecznych, dla których realizacja tego zadania jest utrudniona z powodów finansowych, mając jednocześnie na uwadze, że dostarczanie udogodnień dla osób niepełnosprawnych w audycjach poświęconych sprawom lokalnym i regionalnym jest realizowane przez nadawcę publicznego.

Ponadto, potrzeby odbiorców z niepełnosprawnością sensoryczną będą realizowane przez KRRiT poprzez:

- dostosowywanie działań KRRiT do wskazań Konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych;
- realizację postanowień ustawy o języku migowym i innych środkach komunikowania się;
- kontynuację wdrażania na swojej stronie internetowej wymogów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych zgodnie ze standardem WCAG 2.0 (*Web Content Accessibility Guidelines*) – patrz też pkt. 6.4. „Cyfryzacja urzędu”;
- działania na rzecz właściwej jakości udogodnień dla osób niepełnosprawnych w audycjach telewizyjnych i radiowych (tych ostatnich w przypadku radiofonii cyfrowej), w tym przykładowo wydanie rekomendacji na temat sposobu realizacji i jakości usług dostępowych (audiodeskrypcja, napisy);
- prowadzenie monitoringu rzeczywistego realizacji przez nadawców obowiązków w zakresie udogodnień dla osób niepełnosprawnych;

³⁵Pełna treść porozumienia dostępna jest pod adresem <http://www.krrit.gov.pl/dla-mediow-i-analitykow/aktualnosci/news,1208,porozumienie-nadawcow--dotyczące-udogodnien-dla-niepełnosprawnych.html>

- zainicjowanie wśród dostawców audiowizualnych usług na żądanie rozwiązań samoregulacyjnych w zakresie udogodnień dla osób niepełnosprawnych (Kodeks dobrych praktyk);
- udział w wypracowaniu porozumienia nadawców w zakresie standardów technicznych udogodnień dla osób niepełnosprawnych;
- zainicjowanie zmian w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury w sprawie wymagań techniczno-eksploatacyjnych na odbiornik cyfrowy pod kątem możliwości funkcjonalnych przeznaczonych dla widzów niepełnosprawnych;
- analizę i wdrożenie zaleceń ITU-T dotyczących dostępności mediów elektronicznych w zakresie podlegającym KRRiT.

5.3. Promocja produkcji europejskiej i ochrona języka polskiego

Ustawodawca powierzył Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji nadzór nad wykonaniem przepisów nakładających na dostawców audiowizualnych usług medialnych obowiązek oferowania odbiorcom dzieł europejskich, a także – w odniesieniu do usług linearnych – dzieł pierwotnie wytworzonych w języku polskim, określając ich udział w całości oferty.

KRRiT, podobnie jak Komisja Europejska uznaje, że przepisy promujące europejską i polską twórczość audiowizualną oraz szeroko rozumianą polską i europejską działalność audiowizualną, są dla Wspólnoty Europejskiej i jej poszczególnych członków niezwykle ważne ze względów ekonomicznych, kulturowych i artystycznych. Regulacje, które sprzyjają powstawaniu dzieł pierwotnie wytworzonych w języku polskim, a za takie należy uznać przepisy określające udział w programach telewizyjnych audycji pierwotnie wytworzonych w języku polskim, są potrzebne polskim twórcom oraz polskiemu przemysłowi telewizyjnemu i filmowemu. Dlatego, w latach 2014 - 2016, oprócz stosowanej dziś sprawozdawczości, Krajowa Rada wprowadzi monitoring jako dodatkowe narzędzie kontrolujące wymagany przepisami udział audycji polskich i europejskich w programach telewizyjnych.

Odnosząc się do audiowizualnych usług na żądanie, gdzie regulacja jest mniej rygorystyczna i wymaga istotnie niższego udziału dzieł europejskich w katalogu (20%), art. 47f ustawy o radiofonii i telewizji nakłada dodatkowo na dostawców obowiązek promowania produkcji oraz dostępu do audycji europejskich. Przepis dotyczący promowania uzależnia realizację tego obowiązku od możliwości poszczególnych podmiotów, zezwalając na różne sposoby osiągnięcia określonego celu i wskazując jedynie przykłady, w jaki sposób może on być realizowany. W latach 2014 - 2016 KRRiT przygotowuje się do prowadzenia pogłębionych analiz obecności dzieł europejskich w katalogach VoD (tj. identyfikowania wskaźników w zakresie eksponowania utworów z uwzględnieniem kraju ich pochodzenia, stosowania przeglądark z funkcją wyszukiwania według kraju pochodzenia, wykorzystywania innych narzędzi rekomendujących utwory europejskie, zwiastuny promujące oraz wszelkie inne formy promocji dzieł europejskich). Należy przypomnieć, że w polskim porządku prawnym art. 47f ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji stanowi w sposób dość ogólny, że podmioty dostarczające audiowizualne usługi na żądanie są obowiązane do promowania audycji europejskich poprzez odpowiednie oznaczanie i udostępnianie możliwości wyszukiwania audycji europejskich lub umieszczanie informacji i materiałów je promujących.

Zgodnie z rekomendacjami Komisji Europejskiej zostanie zatem wzmocniony nadzór nad wykonywaniem obowiązków wynikających z art. 15 ustawy o radiofonii i telewizji. Cel ten będzie realizowany poprzez:

- wprowadzenie monitoringu jako dodatkowego narzędzia kontrolującego wymagany przepisami udział audycji polskich i europejskich w programach telewizyjnych;
- przygotowanie do prowadzenia pogłębionych analiz obecności dzieł europejskich w katalogach VoD oraz ocenianie na podstawie monitoringu „*case by case*” sposobów promowania dzieł europejskich stosowanych przez dostawców VoD.

5.4. Przekazy handlowe

Od początku swojej działalności KRRiT sprawuje kontrolę nad przestrzeganiem przez nadawców przepisów dotyczących audiowizualnych przekazów handlowych. Należy podkreślić, że przekraczanie ustawowych limitów czasowych nie jest już zjawiskiem częstym, jednakże wprowadzenie w 2011 roku, wraz z nowelizacją ustawy o radiofonii i telewizji nowych regulacji ograniczających swobodę nadawców w zakresie autopromocji i ogłoszeń nadawcy, zmieniło wcześniej osiągniętą równowagę. Trudne do respektowania okazały się zwłaszcza przepisy o ogłoszeniach nadawców. Pojawiły się również wątpliwości interpretacyjne co do prawidłowego określania i odróżniania autopromocji i informacji o programie własnym nadawcy. Dlatego, w ramach prac specjalnie powołanego zespołu, w 2013 roku Krajowa Rada analizowała dotychczasową praktykę stosowaną przez nadawców szukając, w ramach obowiązujących przepisów rozwiązań, które wsparłyby aspiracje nadawców do szerszego informowania o swoich programach. Podzielając niektóre dezyderaty nadawców, a także uwzględniając interesy widzów i regulacje określone w Dyrektywie AUM, KRRiT opracuje i prześle ustawodawcy projekty zapisów zmieniających niektóre obowiązujące obecnie wymogi ustawowe obejmujące autopromocję i ogłoszenia nadawców.

Krajowa Rada obserwuje coraz częstsze stosowanie przez dostawców medialnych nowych form przekazów handlowych, szczególnie jeśli chodzi o lokowanie produktów i usług w audycjach telewizyjnych, które zostało wprowadzone do porządku prawnego nowelizacją ustawy o radiofonii i telewizji w 2011 r. Prowadzone w roku 2013 analizy ujawniły problemy wynikające z wykorzystywania tej formy przekazów handlowych. Szczególną uwagę zwraca sposób i czas prezentowania lokowanych produktów w audycjach, często mogący wskazywać na ich nadmierną ekspozycję.

Ustawa wymaga także, by lokowanie produktu nie naruszało samodzielności i niezależności redakcyjnej nadawców, tymczasem rosnąca liczba lokowanych produktów w jednej audycji nie daje pewności, że przepis ten jest respektowany właściwie. Odrębnej refleksji wymaga również odpowiednie oznaczanie lokowanego produktu, aby informacja o tym fakcie była czytelna dla odbiorcy. Uwzględniając powyższe obserwacje, a także wyniki pierwszych postępowań administracyjnych w sprawie stwierdzonych naruszeń art. 17a ustawy o radiofonii i telewizji, w latach 2014-2016 analizowana będzie ewentualna konieczność określenia normatywnej granicy, wskazującej kiedy dozwolone lokowanie produktu przekształca się w niedozwolone nadmierne jego eksponowanie, a także ustalenia przesłanek, pozwalających określić, kiedy zastosowanie lokowania produktów w audycji narusza samodzielność i niezależność redakcyjną nadawcy.

Zadania dotyczące przekazów handlowych będą realizowane poprzez:

- kontrolę, analizę i postulowanie zmian prawnych w zakresie autopromocji i ogłoszeń nadawcy;
- kontrolę oraz analizę i ocenę obecnych regulacji w zakresie nowych form przekazów handlowych, w szczególności sponsoringu i lokowania produktu w produkcjach telewizyjnych
- kontrolę realizacji postanowień dotyczących warunków nadawania w zakresie głośności emitowanych reklam i telesprzedaży.

5.5. Działania w zakresie nowych usług medialnych

Rozwój technologii i usług zaawansowanych

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji będzie na bieżąco analizować i oceniać nowe trendy w sposobie dostarczania treści audiowizualnych do odbiorcy, w szczególności:

- możliwości wprowadzenia emisji programu telewizyjnego w zwiększonej rozdzielczości, tzw. Ultra HDTV;
- możliwości efektywniejszego wykorzystania widma częstotliwości w związku z wdrożeniem standardu DVB-T2 i wynikających stąd konsekwencji dla nadawców i odbiorców;
- rozwój zaawansowanych usług medialnych w sieci i urządzeniach mobilnych w związku z rosnącymi możliwościami szerokopasmowego dostępu do Internetu.

Pay per view i inne nowe usługi

KRRiT będzie postulowała zdefiniowanie w ustawie o radiofonii i telewizji usługi *pay per view*. Jednocześnie Krajowa Rada proponuje aby wyłączyć, w przypadku tej usługi, stosowanie przepisów dotyczących koncesjonowania, z zachowaniem obowiązku zgłoszenia przez nadawcę zamiaru uruchomienia *pay per view*, ze względu na konieczność stwierdzenia, czy nadawca nie narusza zasad związanych z nadawaniem transmisji z ważnych wydarzeń.

KRRiT będzie obserwować rozwój usług linearnych innych niż tradycyjne, ich wpływ na wzbogacenie oferty programowej oraz zachowanie przez nadawców ustawowych obowiązków, w szczególności dotyczących ochrony dzieci i młodzieży oraz emisji przekazów handlowych. Krajowa Rada dokona oceny obowiązujących regulacji w zakresie *pay per view* w celu stwierdzenia, czy są one wystarczające dla ochrony widza i czy zachowana jest zasada równego traktowania nadawców programów i nowych usług oraz jak ten reżim prawny wpływa na zachowanie pluralizmu i warunków konkurencji w sektorze mediów audiowizualnych.

Analiza i ewentualna regulacja telewizji hybrydowej

Telewizja hybrydowa jest stosunkowo nowym, istotnym zjawiskiem na rynku mediów elektronicznych. W lipcu 2013 r. Parlament Europejski wydał w tej sprawie rezolucję, w której wzywa Komisję Europejską do dokonania przeglądu Dyrektywy AUM i innych aktów mających wpływ na rynek mediów tak, aby zachodzące zmiany technologiczne były korzystne zarówno dla odbiorców jak i przedsiębiorców działających na rynku medialnym. Telewizją hybrydową zajmuje się również sama Komisja Europejska. Do zbadania tego zjawiska powołała grupę roboczą złożoną z przedstawicieli europejskich organów regulacyjnych (przedstawiciel KRRiT bierze udział w tych pracach), zagadnienie

to pojawiło się w pytaniach konsultacyjnych Zielonej Księgi (odpowiedzi poszczególnych respondentów znajdują się na stronie internetowej Komisji Europejskiej)³⁶.

Przedmiotem nowelizacji Dyrektywy AUM mogą stać się uregulowania związane z reklamą, ochroną małoletnich i promocją dzieł europejskich w kontekście rozwoju telewizji hybrydowej. Zjawisko telewizji hybrydowej analizują też takie kraje jak Niemcy, Francja³⁷ czy Wielka Brytania³⁸.

KRRiT będzie bacznie obserwować europejskie podejście regulacyjne i rozwój polskiego rynku telewizji hybrydowej, traktując je jako przesłanki do podejmowania odpowiednich kroków regulacyjnych zgodnie z ustawowymi kompetencjami organu. Zagadnienie to w dalszym ciągu będzie przedmiotem prac międzydepartamentalnego zespołu ds. telewizji hybrydowej, który w 2013 r. opracował analizę „Telewizja hybrydowa: szanse, zagrożenia i wyzwania regulacyjne”³⁹.

Do ewentualnych obszarów regulacji i działań w zakresie telewizji hybrydowej mogą należeć:

- ochrona widzów⁴⁰;
- kwestie związane z nowymi formami reklamy⁴¹;
- analiza obecnych kompetencji KRRiT oraz UKE pod kątem ewentualnej regulacji telewizji hybrydowej oraz zaprojektowanie nowego podziału zadań między obu regulatorów uwzględniającego skutki procesu konwergencji;
- uwzględnienie w badaniu pluralizmu i warunków konkurencji poziomu oglądalności i udziału w rynku reklamowym uzyskiwanych w wyniku dostarczania treści w ramach różnych usług medialnych;
- postulowanie modernizacji funduszy wspierania kinematografii i przemysłu audiowizualnego w zakresie finansowania produkcji wykorzystywanej w serwisach online.

Identyfikacja i analiza innych nowych usług nieobjętych ustawą o radiofonii i telewizji

KRRiT będzie obserwować rozwój oferty usług medialnych oraz stosowanych przy ich dostarczaniu technologii w celu ustalenia czy są to usługi medialne, tj. czy charakter tych usług uzasadnia objęcie ich regulacją ze względu na potrzebę ochrony odbiorcy, zachowania warunków

³⁶ Odpowiedzi respondentów dostępne na <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/consultation-green-paper-preparing-fully-converged-audiovisual-world-growth-creation-and-values>.

³⁷ Francuska komisja ekspertów wydała w grudniu 2012 r. 14 zaleceń mających na celu wsparcie zrównoważonego ekosystemu w kontekście telewizji hybrydowej oraz zapowiedziała dalsze prace w tym zakresie patrz. <http://www.csa.fr/Services-interactifs/Televiseurs-connectes> (dostęp 25.10.2013 r.)

³⁸ Por. Department for Culture, Media & Sport, Connectivity, Content and Consumers, Britain's digital platform for growth, July 2013.

³⁹ Analiza Biura KRRiT nr 4/2013, Telewizja hybrydowa: szanse, zagrożenia i wyzwania regulacyjne, maj 2013 r. – analiza uwzględniona w załączniku nr 2 „Zestawienie analiz i ekspertyz powstałych w latach 2011-2013”.

⁴⁰ Z badań przeprowadzonych przez brytyjski zintegrowany organ regulacyjny Ofcom wynika, że widzowie oczekują większej ochrony w serwisach audiowizualnych oraz, że dostrzegając potrzebę wolności Internetu, uwzględniają oni różnice pomiędzy oglądaniem treści za pomocą urządzenia osobistego a wspólnym oglądaniem na dużym ekranie.

⁴¹ W serwisach linearnych reklama jest oddzielona od treści, obowiązuje dopuszczalny minutowy limit reklam oraz restrykcyjne przepisy dotyczące sponsorowania i lokowania produktów, oddzielne uregulowania dotyczą telesprzedaży. W telewizji hybrydowej może zaistnieć zjawisko dołączania ofert komercyjnych do serwisów linearnych przez podmioty inne niż nadawca tj. operatorów platform, systemy operacyjne lub inne podmioty.

konkurencji oraz promowania pluralizmu i jeśli tak - dokonywać będzie kwalifikacji tych usług w świetle Dyrektywy AUM i ustawy o radiofonii i telewizji jako usług linearnych albo usług na żądanie.

Krajowa Rada będzie regularnie oceniać, czy aktualny poziom obowiązków jest adekwatny do regulacji danej kategorii usług medialnych z punktu widzenia interesu publicznego oraz ewentualnie proponować zmiany w tym zakresie.

6. POZOSTAŁE OBSZARY DZIAŁALNOŚCI KRRiT

6.1. Współpraca z zagranicą

Celem współtworzenia i implementacji europejskiej polityki audiowizualnej jest uzyskanie wpływu na kształt unijnej polityki i przepisów na etapie ich tworzenia w instytucjach Unii Europejskiej. Krajowa Rada uznaje zatem za swój obowiązek uczestniczenie w tym procesie – albo, gdy dysponuje stosownymi upoważnieniami, jako przedstawiciel Polski wspierający pracę rządu, albo też jako samodzielny uczestnik merytoryczny w branżowych forach międzynarodowych.

Działalność międzynarodowa KRRiT odbywa się na kilku poziomach:

- Unii Europejskiej i Rady Europy;
- Europejskiej Platformy Organów Regulacyjnych (EPRA);
- Forum Organów Regulacyjnych Europy Centralnej (CERF);
- Europejskiego Obserwatorium Audiowizualnego (EOA);
- Światowego forum na rzecz radia cyfrowego (WorldDMB);
- współpracy bilateralnej oraz kontaktów roboczych z poszczególnymi organami regulacyjnymi i innymi instytucjami właściwymi w sprawach usług medialnych.

Ponadto, Krajowa Rada rozpatrzy możliwość uzyskania statusu obserwatora w *Broadcasting Licence Fee Association (BFA)* - organizacji zrzeszającej operatorów abonamentu, do której należą państwa finansujące media publiczne przez opłatę abonamentową. Taki kierunek współpracy jest uzasadniony pracami nad zmianą zasad i trybu finansowania mediów publicznych w Polsce.

W Unii Europejskiej KRRiT bierze udział w pracach grup roboczych i stałych komitetów (Komitet Kontaktowy ds. Dyrektywy AUM; Grupa Robocza ds. Organów Regulacyjnych; Grupa Robocza ds. audiowizualnych) działających przy Radzie UE i wspiera działalność polskiego rządu w uzyskiwaniu korzystnych rozwiązań prawnych z zakresu polityki audiowizualnej. Działalność ta będzie kontynuowana.

W Radzie Europy KRRiT od wielu lat aktywnie uczestniczy w pracach Komitetu Zarządzającego ds. Mediów i Społeczeństwa Informacyjnego (CDMSI).

Krajowa Rada bierze również udział w pracach Stałego Komitetu ds. Praw Autorskich i Praw Pokrewnych (SCRR) działającego w strukturach Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (WIPO), w szczególności w związku z pracami nad projektem nowego traktatu WIPO o ochronie organizacji nadawczych, który podwyższyłby standardy ochrony nadawców na forum międzynarodowym.

KRRiT jest i zamierza być coraz bardziej aktywnym członkiem Europejskiej Platformy Organów Regulacyjnych (EPRA) zrzeszającej 53 organy regulacyjne oraz regionalnego Forum Organów Regulacyjnych Europy Centralnej (CERF), grupującego organy regulacyjne Czech, Polski, Rumunii,

Serbii, Słowacji, Słowenii i Węgier. Udział w obu gremiach to forma integracji i wymiany informacji oraz doświadczeń między organami regulacyjnymi, stanowiąca praktyczną realizację procesu konsultacji w duchu art. 23b i motywu 66 preambuły Dyrektywy AUM.

Krajowa Rada jest też przedstawicielem Polski w Europejskim Obserwatorium Audiowizualnym (EOA) - europejskiej instytucji publicznej, której celem jest gromadzenie i analiza informacji na temat rynku audiowizualnego. Od 2013 r. KRRiT jest też członkiem World DMB, organizacji działającej na rzecz wdrażania radiowej emisji cyfrowej na świecie.

KRRiT będzie kontynuowała publikację „Przeglądu Międzynarodowego”, comiesięcznego biuletynu informacyjnego ukazującego się w formie elektronicznej. Poświęcony jest on działalności instytucji Unii Europejskiej i Rady Europy w dziedzinie mediów, stanowiskom lub inicjatywom podejmowanym przez europejskie organizacje branżowe, istotnym wydarzeniom gospodarczym, badaniom naukowym czy najważniejszym reformom i inicjatywom podejmowanym przez poszczególne państwa w tym obszarze.

6.2. Działalność informacyjno-edukacyjna, udział w pracach innych organizacji i instytucji

Działania na rzecz edukacji medialnej

Zgodnie z ustawą o radiofonii i telewizji (art. 6 ust. 2 pkt 13) do zadań KRRiT należy *upowszechnianie umiejętności świadomego korzystania z mediów (edukacji medialnej) oraz współpraca z innymi organami państwowymi, organizacjami pozarządowymi i innymi instytucjami w zakresie edukacji medialnej.*

W świetle dokumentów UNESCO i międzynarodowych deklaracji edukacja medialna powinna dotyczyć wszystkich grup społecznych i wiekowych oraz być prowadzona w ramach procesu trwającego przez całe życie człowieka (*lifelong learning*), rozwijanego w ramach edukacji formalnej, pozaformalnej i nieformalnej. W związku z powyższym KRRiT uznaje, że podstawowe zadania z dziedziny edukacji medialnej stanowią domenę systemu edukacji oraz organizacji i instytucji zajmujących się edukacją pozaformalną i nieformalną. Dotyczy to zarówno dzieci i młodzieży, jak też dorosłych ze szczególnym uwzględnieniem osób starszych. Krajowa Rada postrzega swoją rolę jako organu wspierającego ten proces, działającego zarówno we własnym zakresie (w tym w pozyskiwaniu współpracy mediów w upowszechnianiu kompetencji medialnych), jak i we współpracy z innymi organami państwowymi oraz instytucjami i organizacjami, na miarę swoich ustawowych uprawnień i wypracowanych narzędzi. Narzędziem takim jest serwis internetowy „Drogowskaz Medialny”, uruchomiony w 2013 r. na oficjalnej stronie internetowej KRRiT oraz profil o tej samej nazwie na portalu społecznościowym Facebook. Serwis służy przede wszystkim informowaniu i edukowaniu o tym co, gdzie i kiedy dzieje się w edukacji medialnej, w jaki sposób można ją prowadzić, jak i czym badać oraz m.in. skąd czerpać inspiracje. Głównym celem tego serwisu jest usprawnianie przepływu treści dotyczących edukacji medialnej pomiędzy różnymi organizacjami, instytucjami i osobami prywatnymi. Obie formy będą utrzymywane oraz systematycznie rozwijane. Ponadto, KRRiT w dalszym ciągu będzie aktywnie wspierała wartościowe inicjatywy na rzecz poszerzania i promowania edukacji medialnej, w tym umiejętności cyfrowych oraz udzielała swego wsparcia nowym, wartościowym inicjatywom w tym zakresie. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji będzie też gromadziła wiedzę i występowała jako centrum kompetencji w tej dziedzinie m.in. poprzez udział w konferencjach i seminariach dotyczących edukacji medialnej i informacyjnej.

Ponadto, Krajowa Rada będzie brała udział, we współpracy ze Związkiem Stowarzyszeń Rada Reklamy, Ministerstwem Edukacji Narodowej i Rzecznikiem Praw Dziecka, w działaniach edukacyjnych w zakresie tworzenia rzetelnego i etycznego przekazu reklamowego, np. w ramach programu 3E i Media Smart.

Udział w krajowych gremiach zewnętrznych

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji poprzez delegowanie swoich przedstawicieli bierze udział w następujących gremiach lub współpracuje z nimi na zasadach eksperckich:

- Wspólna Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych;
- Komitet Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji;
- Rada ds. Diety, Aktywności Fizycznej i Zdrowia;
- Polska Rada Języka Migowego;
- Rada ds. Polityki Senioralnej;
- Polski Komitet Programu Informacja dla Wszystkich (IFAP) UNESCO;
- Rada Programowa Szerokiego Porozumienia na rzecz Umiejętności Cyfrowych w Polsce.

W latach 2014-2016 działalność ta będzie podtrzymywana.

Przyznawanie nagród i patronatów

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji promuje wydarzenia branżowe będące platformą wymiany poglądów i doświadczeń na rynku mediów elektronicznych. Patronuje przedsięwzięciom o charakterze edukacyjnym i artystycznym oraz co roku przyznaje swoje nagrody w kilku konkursach i na festiwalach nagradzając osoby i instytucje, które w szczególny sposób przyczyniają się do rozwoju kultury i mediów.

Wielka Nagroda Festiwalu Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej

Festiwal „Dwa Teatry” jest organizowany w Sopocie od 13 lat. Wielka Nagroda Festiwalu Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej "Dwa Teatry" przyznawana jest przez KRRiT dwójgu aktorom za wybitne osiągnięcia artystyczne w Teatrze Polskiego Radia i Teatrze Telewizji Polskiej.

Nagroda im. Macieja Szumowskiego za szczególną wrażliwość na sprawy społeczne na Krakowskim Festiwalu Filmowym

Krakowski Festiwal Filmowy jest jedną z najstarszych w Europie imprez poświęconych filmom dokumentalnym, animowanym oraz krótkim fabułom. Rangę festiwalu potwierdza fakt zaszczytnego dołączenia do grona festiwali akredytowanych m.in. przez FIAPF (Międzynarodowa Federacja Producentów Filmowych), EFA (*European Film Award*) oraz *The Academy of Motion Picture Arts and Sciences*, dzięki czemu laureaci festiwalu otrzymują bezpośrednie nominacje do nagród Europejskiej Akademii Filmowej, a także Oscarów (w kategoriach filmów krótkometrażowych).

Nagroda im. dr. Pawła Stępki

Nagroda im. dr. Pawła Stępki przyznawana jest corocznie przez Krajową Radę oraz Wydział Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego w dwóch kategoriach:

- najlepsza rozprawa doktorska z dziedziny mediów elektronicznych – nagroda w formie ewentualnej publikacji rozprawy przez WDiNP UW oraz nagrody pieniężnej przyznawanej przez KRRiT;

- najlepsze wydawnictwo naukowe i popularnonaukowe z dziedziny mediów elektronicznych – nagroda w formie dyplomu i nagrody pieniężnej przyznawanej przez KRRiT jego autorowi lub autorom.

Ideą Nagrody ustanowionej w 2011 roku decyzją Krajowej Rady oraz Rady Wydziału Dziennikarstwa i Nauk Politycznych UW jest promowanie wartościowych prac i ich autorów podejmujących w interesujący sposób tematykę mediów elektronicznych, a także wyróżnianie zasługujących na to wydawnictw naukowych i popularnonaukowych z dziedziny mediów elektronicznych.

Grand Prix KRRiT im. Witolda Zadrowskiego przyznawana na Ogólnopolskim Konkursie Twórczości Radiowej w dziedzinie reportażu i dokumentu

Organizowany rokrocznie konkurs skierowany jest do pracowników i współpracowników wszystkich rozgłośni regionalnych radia publicznego w Polsce, ogólnopolskich programów Polskiego Radia SA oraz Studia Reportażu i Dokumentu.

Nagrody Don Kichot i Arete – za debiuty sezonu w słuchowiskach realizowanych przez Teatr Polskiego Radia

Nagrody przyznawane są twórcom najciekawszych debiutów sezonu w słuchowiskach realizowanych przez Teatr Polskiego Radia. Nagrody wręczane na początku sezonu artystycznego podsumowują najciekawsze osiągnięcia sezonu poprzedniego.

Ponadto, Krajowa Rada od kilku lat udziela patronatu lub jest partnerem takich wydarzeń jak:

- Międzynarodowy Konkurs Artystycznych Form Radiowych Grand PIK 2013 i Warsztaty Sztuki Radiowej organizowany przez Polskie Radio w Bydgoszcy;
- Młodzieżowe Warsztaty Dziennikarskie w Lublinie;
- Sympozjum Świata Telekomunikacji i Mediów *Warsaw International Media Summit*;
- Ogólnopolskie Forum Operatorów Telekomunikacyjnych „Fortel”;
- Międzynarodowa Konferencja i Wystawa PIKE, organizowana przez Polską Izbę Komunikacji Elektronicznej;
- Niezależne Forum Operatorów Kablowych;
- Krajowa Konferencja Radiokomunikacji, Radiofonii i Telewizji (Konferencja organizowana przez Politechnikę Warszawską);
- Obchody Światowego Dnia Społeczeństwa Informacyjnego;
- Olimpiada Medialna;
- Koalicja Cyfrowego Włączenia Generacji 50+ „Dojrzałość w sieci”.

W latach 2014-2016 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w dalszym ciągu będzie aktywnie uczestniczyć w promowaniu wydarzeń o charakterze branżowym oraz patronować i przyznawać nagrody w wydarzeniach o charakterze edukacyjnym i artystycznym.

6.3. Polityka jakości

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, po uprzednim poddaniu się auditowi przez zewnętrzną jednostkę certyfikującą, otrzymała certyfikat ISO 9001:2008 na okres od 28.12.2012 r. do 27.12.2015 r. Przyznany certyfikat dotyczy procesu udzielania koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, a jego uzyskanie stanowi dowód na to, że procedury stosowane w KRRiT przebiegają według najwyższych standardów i są zgodne z międzynarodowymi normami zarządzania.

Krajowa Rada, w ramach ciągłego doskonalenia, będzie pracowała nad rozszerzeniem zakresu Systemu Zarządzania Jakością. W tym celu zostanie przeanalizowana możliwość wprowadzenia procedury ISO w obszarach dotyczących planów finansowo-programowych dla nadawców publicznych, składanych w Krajowej Radzie skarg i wniosków oraz ewentualnie innych istotnych procesów zachodzących w Biurze KRRiT.

Ponadto, w związku z dynamicznym rozwojem technologii cyfrowych, nieodzownym staje się posiadanie aktualnej wiedzy o zachodzących zjawiskach w obszarze mediów elektronicznych. Strategia systematycznego podnoszenia kompetencji zawodowych przez pracowników Biura KRRiT ma na celu zapewnienie wykwalifikowanej kadry, poprzez dobór odpowiednich szkoleń i kursów. Wyposażenie pracowników Biura KRRiT w ekspercką wiedzę zagwarantuje profesjonalną obsługę interesariuszy, co równocześnie przyczyni się do budowy pozytywnego wizerunku Krajowej Rady.

6.4. Cyfryzacja urzędu

Najważniejszym zadaniem, jakie stoi przed Biurem KRRiT w zakresie szeroko rozumianej cyfryzacji, ujętym w Strategii Cyfryzacji Biura KRRiT, jest dalsze otwieranie urzędu na interesariuszy. Zadanie to zapoczątkowało wprowadzenie systemu cyfrowego obiegu spraw i dokumentów wewnątrz instytucji, który pozwala na pełne zaimplementowanie elektronicznej skrzynki podawczej. W perspektywie 3 lat wewnętrzny Zespół ds. Cyfryzacji planuje w pełni zrealizować to zadanie i utrzymywać jego aktualność. W obszarze planów strategicznych znalazły się trzy procesy: sprawy koncesyjne, sprawy abonamentowe oraz skargi i wnioski. Wszystkie te obszary mają zostać udostępnione w formie cyfrowej, wraz z pełną obsługą podpisu elektronicznego do 2016 roku.

Rozwojowi komunikacji urząd-interesariusz służy inny, zapoczątkowany już proces związany z cyfryzacją, polegający na upraszczaniu i automatyzacji procesów, wyodrębnionych w strukturze zadań Krajowej Rady i jej Biura. Zadanie to realizowane będzie stale, wraz z pojawianiem się nowych spraw w urzędzie. Na lata objęte niniejszą Strategią regulacyjną zaplanowano: uproszczenie i digitalizację systemu pracy grupowej nad dokumentem/sprawą, wdrożenie fiszki cyfrowej oraz cyfrowego obiegu umów i faktur.

Informacja, jaką wytwarza urząd powinna docierać do jak najszerszego grona zainteresowanych. Strona internetowa jest dziś głównym medium komunikacji instytucji państwowych z obywatelami. Dlatego KRRiT rozpoczęła proces wdrażania wymogów standardu WCAG 2.0 (*Web Content Accessibility Guidelines*) - wytycznych dotyczących dostępności treści internetowych. Te, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. 2012, poz. 526), powinny do roku 2015 obowiązywać na witrynach podmiotów realizujących zadania publiczne. Wdrażanie WCAG na swoich stronach internetowych Krajowa Rada rozpoczęła w 2013 roku od audytu i realizacji jego wytycznych. W latach objętych Strategią, a także w kolejnych,

niezbędne będzie sprawdzanie spójności strony z wymogami WCAG (ponowny audyt) i poprawianie serwisów urzędu tak, by utrzymywały wymagany poziom dostępności. Z tym łączy się też rozwijanie serwisów o nowe udogodnienia, nie tylko dla osób z dysfunkcjami sensorycznymi.

W urzędzie systematycznie prowadzony będzie program digitalizacji zasobów powstałych i zgromadzonych w postaci nieelektronicznej oraz udostępnianie zgromadzonych treści w postaci cyfrowej (z zachowaniem ochrony danych osobowych i ochrony praw autorskich). Realizacja tych zadań została rozpoczęta w 2013 r. i będzie kontynuowana w najbliższej dekadzie przy wykorzystaniu wytycznych Uchwały Nr 16 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie przyjęcia Długookresowej Strategii Rozwoju Kraju. Polska 2030. Trzecia Fala Nowoczesności⁴².

Wszystkie zadania związane z cyfryzacją będą realizowane ze wsparciem szkoleń dla pracowników Biura KRRiIT. Na lata 2013-2016 zaplanowano szereg takich działań, podnoszących zarówno poziom kompetencji cyfrowych pracowników jak też ich świadomość.

Strategia cyfryzacji urzędu w latach 2014-2016 będzie realizowana poprzez:

- dokończenie wprowadzania cyfrowego obiegu spraw i dokumentów wewnątrz instytucji, pozwalającego na pełne zaimplementowanie elektronicznej skrzynki podawczej oraz utrzymanie jej aktualności;
- uproszczenie i cyfryzacja systemu pracy grupowej nad dokumentem/sprawą, wdrożenie fiski cyfrowej oraz cyfrowego obiegu umów i faktur;
- dokończenie wdrożenia dostępności stron internetowych (standard WCAG), ciągła aktualizacja oraz rozwój serwisów w kierunku nowych udogodnień;
- kontynuację programu digitalizacji zasobów powstałych i zgromadzonych w postaci nieelektronicznej oraz udostępnianie zgromadzonych treści w postaci cyfrowej.

⁴² Patrz też przypis nr 22.

7. HARMONOGRAM WYKONANIA GŁÓWNYCH ZAMIERZEŃ

GŁÓWNE OBSZARY DZIAŁALNOŚCI KRRiT				
Zadania stałe	Zadania cykliczne	Proponowana częstotliwość	Zadania jednorazowe	Proponowany termin
I. Demokratyzacja, jakość mediów i swoboda wypowiedzi				
Przeciwdziałanie ograniczaniu wolności słowa i dostępu do informacji				
W przypadkach naruszeń - rozpatrywanie skarg, - wydawanie oświadczeń, - występowanie do organizacji pozarządowych oraz samoregulacyjnych, - informowanie mediów o zaistniałej sytuacji		informacja raz w roku w Sprawozdaniu z rocznej działalności KRRiT		
Utrwalanie w świadomości społecznej konstytucyjnych praw obywateli i mediów w zakresie wolności słowa i dostępu do informacji	debata nt. wolności słowa i dostępu do mediów			
Budowanie postaw i tworzenie warunków dla przestrzegania wolności słowa i dostępu do informacji				
Przekazywanie doświadczeń w zakresie wolności słowa i dostępu do informacji związanym z mediami organizacjom i instytucjom z państw przechodzących	organizowanie pobytów studyjnych, szkoleń i warsztatów na wniosek zainteresowanych	zgodnie ze zgłaszanymi potrzebami		

przemiany ustrojowe, szczególnie z państw Partnerstwa Wschodniego	podmiotów			
Pogłębianie kontrolnej funkcji mediów w stosunku do władz publicznych	monitoring kampanii wyborczej do Parlamentu Europejskiego	zgodnie z kalendarzem wyborczym		2014
	monitoring kampanii wyborczej do samorządu	zgodnie z kalendarzem wyborczym		2014
	monitoring kampanii wyborczej do parlamentu	zgodnie z kalendarzem wyborczym		2015
	monitoring kampanii wyborczej na urząd Prezydenta RP	zgodnie z kalendarzem wyborczym		2015
Zasada równości				
Wspieranie idei równości w mediach			analiza Zaleceń Komitetu Ministrów Rady Europy z dnia 10.07.2013 r. dotyczącego równości płci oraz mediów	2014
			badanie obecności i sposobu prezentowania kobiet w mediach oraz ustalenie planu działania w związku z wnioskami z przeprowadzonego badania	2014
			uwzględnienie zasady równości jako jednego z kryteriów wyborów do władz mediów publicznych	2014

Rozpatrywanie skarg w przypadkach naruszenia zasady równości		Informacja raz w roku w Sprawozdaniu z rocznej działalności KRRiT		
Współpraca z Pełnomocnikiem Rządu ds. Równego Traktowania oraz dostawcami audiowizualnych usług medialnych w zakresie realizacji Krajowego Programu Działań na rzecz Równego Traktowania				2014 r.
Działania na rzecz podnoszenia poziomu debaty publicznej i eliminowania języka konfliktu w mediach elektronicznych				
Rozpatrywanie skarg		informacja raz w roku w Sprawozdaniu z rocznej działalności KRRiT	dostosowanie treści art. 18 ustawy o radiofonii i telewizji do treści art. 16b ust. 3 tej ustawy;	2014
			ocena poziomu debaty publicznej w mediach	2015
Wspieranie samoregulacji w dziedzinie etyki mediów		informacja raz w roku w Sprawozdaniu z rocznej działalności KRRiT		
II. Zapewnienie odbiorcom dostępu do otwartej, pluralistycznej i zróżnicowanej oferty programowej - rozpowszechnianie i rozprowadzanie				
Analiza dostępności programów radiowych w UKF, rozpatrywanie aplikacji o dobór częstotliwości we współpracy z UKE				

			konsultacje społeczne oraz przygotowanie sposobu zagospodarowania II dywidendy DVB-T	2014
			przeprowadzenie procesu koncesyjnego z wykorzystaniem częstotliwości II dywidendy DVB-T	
Współpraca z organami regulacyjnymi innych krajów w związku z problemami delokalizacji	przegląd rynku nadawców zdelokalizowanych	informacja raz w roku w Informacji o podstawowych problemach radiofonii i telewizji	opracowanie ankiety dla nadawców zdelokalizowanych, akcja informacyjna promująca koncesjonowanie w Polsce	2014/2015
Obserwacja rozwoju nowych technologii dostarczania usług medialnych (np. HbbTV) w celu ustalenia, czy uzasadnione jest objęcie ich regulacją			opracowanie stanowiska w związku z projektowaną nowelizacją dyrektywy AUM	2014/2015
			dążenie do wprowadzenia zmian prawnych w celu reformy kategorii nadawcy społecznego i stworzenia kategorii nadawcy lokalnego wraz z systemem obowiązków i ulg dla obu tych grup	2014
			dążenie do wprowadzenia zmian prawnych w celu osiągnięcia spójności przepisów dotyczących warunków konkurencji i ochrony pluralizmu w mediach	2014
	monitoring obowiązywania zasady	zgodnie z ustawą nie rzadziej niż raz		2015

	must carry	na dwa lata		
	monitoring sposobu i skuteczności funkcjonowania regulacji związanych z ważnymi wydarzeniami	raz na dwa lata	zakończenie procedury notyfikacyjnej listy ważnych wydarzeń	2014
	monitoring sposobu realizacji obowiązków programowych określonych w koncesjach	wg odrębnego harmonogramu, Informacja raz do roku w Sprawozdaniu z rocznej działalności KRRiT		
III. Cyfryzacja				
Telewizja				
	badanie popularności i jakości oferty dostępnej w DVB-T	informacja raz w roku w Sprawozdaniu z rocznej działalności KRRiT		
	monitoring programów telewizyjnych nadawanych w DVB-T pod kątem realizacji obowiązków koncesyjnych	informacja raz w roku w Sprawozdaniu z rocznej działalności KRRiT		
			działania promujące wykorzystanie II dywidendy cyfrowej dla potrzeb	2014/2015 do konferencji WRC

			radiodifuzji w szczególności dla programów lokalnych i regionalnych oraz HD	
			udział w pracach zespołów parlamentarnych i rządowych zmierzających do wypracowania stanowiska Państwa Polskiego w sprawie sposobu zagospodarowania II dywidendy	2014/2015 do konferencji WRC
Obserwacja nowych technologii przekazu usług medialnych (np. Ultra HD, DVB-T2 sieci i urządzenia mobilne, aplikacje)			analiza i projekcja możliwości rozwoju rynku usług medialnych	2016
Radio				
Propagowanie cyfryzacji radiofonii oraz konieczność przygotowania narodowego planu działań w tym zakresie			uczestnictwo w pracach zespołów parlamentarnych i rządowych w sprawie cyfryzacji radiofonii	
			analiza możliwego rozwoju radiofonii cyfrowej z uwzględnieniem programowych, technicznych i ekonomicznych warunków tego procesu	2014
			badanie oczekiwań odbiorców w zakresie najbardziej oczekiwanych formatów	2014
			badanie wspólnie z UKE i Instytutem Łączności możliwości implementacji i rozwoju infrastruktury nadawczej ze w szczególności uwzględnieniem potrzeb	2014

			nadawców lokalnych	
			konsultacje z nadawcami planu działania na każdym etapie prac	
			organizowanie konferencji i seminariów poświęconych możliwościom rozwoju sygnału cyfrowego, jego dostępności oraz zawartej w nim oferty programowej	2014 i dalej
Obserwacja przebiegu cyfryzacji radiofonii publicznej	przygotowywanie informacji oraz ocena procesu	raz w roku przy sprawozdaniach z wykonania planów finansowo-programowych		
IV. Nadawcy publiczni				
Propagowanie konieczności stworzenia nowego modelu finansowania i przygotowanie do wdrożenia nowego systemu poboru opłaty audiowizualnej			współpraca przy projektowaniu ustawy o opłacie audiowizualnej	
			zaprojektowanie systemu działania podmiotu zajmującego się poborem opłaty (składki) pod kątem prawnym i funkcjonalno-technicznym	
			opracowanie specyfikacji istotnych warunków zamówienia i ogłoszenie konkursu lub przetargu, a także wybór podmiotu pobierającego opłatę (składkę) audiowizualną;	
Rozpatrywanie wniosków abonentów RTV w zakresie umorzenia lub rozłożenia na				

raty zaległości w opłatach abonamentowych				
	rozliczenia finansowe KRRiT z Poczta Polska SA z tytułu wniesionych terminowo opłat RTV za poprzedni rok	do końca każdego I kwartału		
Działania na rzecz wypełniania misji przez nadawców publicznych			współpraca z nadawcami publicznymi oraz Ministerstwem Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach prac nad nowelizacją ustawy rtv, precyzującą zadania nadawców publicznych i sposób ich realizacji;	
			opracowanie formuły „Karty powinności”, mającej na celu określenie, jakie programy i inne znaczące usługi, np. usługi na żądanie, mają być realizowane w ramach misji publicznej	
Przeprowadzanie analiz <i>ex ante</i> nowych istotnych usług medialnych nadawców publicznych			opracowanie procedury uprzedniej oceny (analiza <i>ex ante</i>) nowych istotnych usług medialnych, zarówno finansowanych ze środków publicznych jak i własnych nadawcy, realizowanych przez nadawców publicznych w ramach misji publicznej	
	monitorowanie rodzaju i jakości nadawanych programów wyspecjalizowanych rozpowszechnianych przez nadawców publicznych oraz przestrzegania obowiązków	informacja na ten temat raz w roku w Sprawozdaniu z rocznej działalności KRRiT		

	koncesyjnych w zakresie programu			
Usprawnianie kontroli wydatkowania środków abonamentowych oraz realizacji zadań mediów publicznych			stworzenie nowego formularza planistyczno-sprawozdawczego mającego na celu zapewnienie przejrzystości w wydatkowaniu środków publicznych z jednoczesną kontrolą zadań programowych i inwestycyjnych mediów publicznych	2014
	uzgadnianie planów finansowo-programowych	zgodnie z terminami ustawowymi		
	analiza i ocena sprawozdań finansowo-programowych z działalności nadawców publicznych	informacja na ten temat raz w roku w Sprawozdaniu z rocznej działalności KRRiT		
			współpraca z Ministerstwem Skarbu w celu wypracowania jednolitego systemu oceny wykonywania zadań przez organy zarządcze mediów publicznych	
	monitoring programów nadawców publicznych pod kątem realizacji planów finansowo-programowych	informacja na ten temat raz w roku w Sprawozdaniu z rocznej działalności KRRiT		
			nowelizacja rozporządzenia o porozumieniach finansowo-programowych w celu jego uproszczenia, tak aby powstała możliwość skierowania	

			części środków na realizację zadań ustawowych z zakresu misji w dłuższych okresach, np. 3 - 5 letnich	
			wybory władz mediów publicznych	2014
Wzmacnianie roli mediów publicznych jako źródła rzetelnej wiedzy, zróżnicowanej oferty kulturalnej i edukacyjnej dostępnej dla różnych grup odbiorców			wsparcie działań nadawców publicznych związanych z wdrożeniem systemu Biblioteka Cyfrowa Mediów Publicznych	
Działania sprzyjające włączaniu obywateli i instytucji w dyskusję nad kształtem programowym mediów publicznych				
INNE, WAŻNE OBSZARY DZIAŁALNOŚCI KRRiT				
V. Ochrona małoletnich				
Monitorowanie programów pod kątem realizacji obowiązków dotyczących ochrony małoletnich i podejmowanie przewidzianych prawem działań w przypadku naruszeń			informacja na ten temat w Sprawozdaniu z rocznej działalności KRRiT	
Rozpatrywanie skarg w związku naruszeniem przepisów dotyczących ochrony małoletnich			informacja na ten temat w Sprawozdaniu z rocznej działalności KRRiT	
Monitoring przestrzegania przez dostawców VoD obowiązków dotyczących ochrony małoletnich			współpraca z dostawcami VoD w ramach przygotowań do samoregulacji w zakresie zabezpieczeń technicznych	

			oferowanych usług	
			kampania informacyjno – edukacyjna na temat upowszechnienia idei skutecznej ochrony małoletnich w usługach nielinearnych	
			ewentualne wydanie rozporządzenia w zakresie zabezpieczeń technicznych w VoD w porozumieniu z MAiC	
Monitoring przekazów handlowych dotyczących artykułów spożywczych i napojów zawierających składniki, których obecność w nadmiernych ilościach w codziennej diecie jest niewskazana, tak aby nie towarzyszyły one audycjom dla dzieci i stosowanie przepisów przewidzianych prawem w przypadku naruszeń		informacja na ten temat w Sprawozdaniu z rocznej działalności KRRiT	opracowanie metodologii monitoringu przekazów handlowych z uwzględnieniem kryteriów kwalifikowania artykułów spożywczych i napojów	2014
			przyjęcie przygotowanych przez Ministerstwo Zdrowia zasad kwalifikowania art. spożywczych i napojów oraz przedstawienie ich nadawcom	2014
Wspieranie samoregulacji w zakresie przekazów handlowych tzw. niezdrowej żywności i współpraca w zakresie kontroli jej przestrzegania	ocena Kodeksu dobrych praktyk pod kątem jego adekwatności wobec regulacji ustawowych	raz w roku	ew. przyjęcie rozporządzenia w sprawie tzw. niezdrowej żywności	2014

	ocena raportów samoregulatora	raz na kwartał		
VI. Potrzeby odbiorców niepełnosprawnych				
Monitoring przestrzegania przez nadawców obowiązków związanych z udogodnieniami i ew. stosowanie przepisów w przypadku naruszeń			przegląd i ewentualna aktualizacja porozumienia nadawców w sprawie sposobu realizacji obowiązków wynikających z art. 18a ust.1.	2014
			zainicjowanie prac na rzecz wydania rekomendacji dot. sposobu realizacji i jakości usług dostępowych (audiodeskrypcja i napisy dla niesłyszących);	2014
			udział w wypracowaniu porozumienia nadawców w zakresie standardów technicznych udogodnień dla niepełnosprawnych	
			zainicjowanie wśród dostawców VoD samoregulacji w zakresie udogodnień dla niepełnosprawnych (kodeks dobrych praktyk)	
			zainicjowanie zmian w rozporządzeniu Ministerstwa Infrastruktury w sprawie wymagań techniczno – eksploatacyjnych dla telewizyjnych odbiorników cyfrowych pod kątem możliwości funkcjonalnych przeznaczonych dla widzów	2014

			niepełnosprawnych	
			przeprowadzenie analizy Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych pod kątem obowiązków KRRiT oraz dostawców audiowizualnych usług medialnych.	
			analiza i wdrożenie zaleceń ITU dotyczących dostępności mediów elektronicznych w zakresie podlegającym KRRiT	
VII. Ochrona języka polskiego				
Monitoring wykonywania przez nadawców telewizyjnych obowiązku przeznaczania kwoty min. 33% kwartalnego czasu nadawania na audycje wytworzone pierwotnie w języku polskim oraz stosowanie przepisów w przypadku naruszeń		informacja na ten temat w Sprawozdaniu z rocznej działalności KRRiT		
Monitoring wykonywania przez nadawców radiowych obowiązku przeznaczenia min. 33% miesięcznego czasu nadawania w tym nie mniej niż 60% tej kwoty w godzinach 5.00 – 24.00 na utwory słowno-muzyczne wykonywane w języku polskim oraz stosowanie przepisów w przypadku naruszeń		informacja na ten temat w Sprawozdaniu z rocznej działalności KRRiT		
VIII. Promocja produkcji europejskiej				

Monitoring wykonywania przez nadawców telewizyjnych obowiązku przeznaczania ponad 50% kwartalnego czasu nadawania na audycje europejskie oraz co najmniej 10% kwartalnego czasu nadawania na audycje europejskie wytworzone przez producentów niezależnych, w tym co najmniej 50% na audycje wytworzone w okresie 5 lat przed rozpowszechnianiem w programie oraz stosowania przepisów w przypadku naruszeń		informacja na ten temat w Sprawozdaniu z rocznej działalności KRRiT		
Monitoring wykonywania przez dostawców VoD obowiązku 20% udziału w katalogu utworów europejskich w tym pierwotnie wytworzonych w języku polskim oraz promocji tej produkcji		informacja na ten temat w Sprawozdaniu z rocznej działalności KRRiT	przygotowanie do prowadzenia pogłębionych analiz obecności dzieł europejskich w katalogach VOD	
IX. Kontrola przekazów handlowych				
Monitoring wykonywania przez nadawców przepisów w zakresie przekazów handlowych (reklama, sponsoring, lokowanie produktu, autopromocja)		informacja na ten temat w Sprawozdaniu z rocznej działalności KRRiT	działania zmierzające do zmiany przepisów ustawy o radiofonii i telewizji w celu usunięcia wątpliwości interpretacyjnych co do prawidłowego określania i odróżniania autopromocji i informacji o programie własnym nadawcy	
			analiza i ocena obecnych regulacji w kontekście nowych form przekazów handlowych, w szczególności sponsoringu i lokowania produktu w audycjach telewizyjnych	

Monitoring wykonywania przez dostawców VoD przepisów w zakresie przekazów handlowych				
Monitoring wykonywania przez nadawców przepisów w zakresie głośności reklam		informacja na ten temat w Sprawozdaniu KRRiT		
POZOSTAŁE OBSZARY DZIAŁALNOŚCI KRRiT				
X. Udział w procesie tworzenia prawa oraz udział w realizowaniu polityki Państwa				
Opiniowanie projektów aktów prawnych związanych z <i>de lege ferenda</i> , w dalszej kolejności wydanie rozporządzeń, opracowanie i przyjęcie procedur/ewentualnie samoregulacji				
	współpraca z Kancelarią Prezydenta RP przy organizacji Forum Debaty Publicznej na najbardziej aktualne tematy związane z funkcjonowaniem mediów elektronicznych			
	wdrażanie budżetu zadaniowego (wymagania Ministerstwa Finansów)	corocznie		
XI. Organizowanie i inicjowanie współpracy z zagranicą				
wpracowywanie stanowisk KRRiT oraz współpraca z innymi resortami i urzędami przy przygotowywaniu stanowisk Polski w				

zakresie współtworzenia i implementacji europejskiej polityki audiowizualnej				
prowadzenie aktywnej działalności międzynarodowej w ramach współpracy z organami regulacyjnymi oraz instytucjami i organizacjami ds. mediów i telekomunikacji				
	kontynuacja publikacji Przeglądu Międzynarodowego	raz w miesiącu		
XII. Działania informacyjno-educacyjne				
prowadzenie serwisu internetowego „Drogowskaz Medialny”				
aktywne wspieranie wartościowych inicjatyw na rzecz poszerzania i promowania edukacji medialnej, w tym umiejętności cyfrowych oraz udzielanie wsparcia inicjatywom w tym zakresie				
			udział w działaniach edukacyjnych w zakresie tworzenia rzetelnego i etycznego przekazu reklamowego (np. programy 3E i Media Smart)	2014/2015
	patronowanie przedsięwzięciom o charakterze edukacyjnym i artystycznym poprzez przyznawanie nagród w konkursach i na festiwalach	corocznie		
XIII. Zarządzanie jakością				

Podnoszenie poziomu realizacji procedur koncesyjnych				
Rozszerzanie procedury ISO na kolejne obszary	audit ISO	raz w roku	analiza możliwości rozszerzenia procedury ISO w kolejnych obszarach	
Podnoszenie kompetencji zawodowych pracowników	szkolenia i kursy dla pracowników	według potrzeb		
Podnoszenie poziomu gromadzenia, wykorzystania i dostępności informacji (bazy danych) na temat dostawców usług medialnych			udostępnienie informacji z bazy koncesyjnej oraz rejestrów	2014/2015
Ułatwianie sposobu załatwiania spraw przez dostawców usług medialnych			zbadanie możliwości składania wniosków on-line	2014
XIV. Cyfryzacja urzędu				
			uproszczenie i cyfryzacja systemu pracy grupowej nad dokumentem/sprawą, wdrożenie fiszki cyfrowej oraz cyfrowego obiegu umów i faktur	2014
			zakończenie wprowadzania cyfrowego obiegu spraw i dokumentów wewnątrz instytucji, pozwalającego na pełne implementowanie elektronicznej skrzynki podawczej oraz utrzymanie jej aktualności	2014/2015

			wdrażanie dostępności stron internetowych (standard WCAG), ciągła aktualizacja oraz rozwój serwisów w kierunku nowych udogodnień;	
			kontynuacja programu digitalizacji zasobów powstałych i zgromadzonych w postaci nielektronicznej oraz udostępnianie zgromadzonych treści w postaci cyfrowej	
działania podnoszące poziom kompetencji cyfrowych pracowników	szkolenia dla pracowników	wg. odrębnego harmonogramu		

Załącznik nr 1. Podsumowanie konsultacji społecznych projektu Strategii Regulacyjnej KRRiT na lata 2014-2016

(...)

Załącznik nr 2. Zestawienie analiz i ekspertyz powstałych w latach 2011-2013

Wszystkie poniżej wymienione analizy i ekspertyzy dostępne są na stronie internetowej KRRiT

- Telewizja hybrydowa: szanse, zagrożenia i wyzwania regulacyjne. Analiza Biura KRRiT nr 4/2013, maj 2013;
- Ochrona małoletnich w usługach medialnych na żądanie na podstawie wybranych krajów europejskich. Analiza Biura KRRiT nr 3/2013, lipiec 2013;
- Analiza serwisów informacyjnych TVP na tle serwisów nadawców komercyjnych pod kątem rzetelności, bezstronności i obiektywizmu. ARC Rynek i Opinia, Analiza nr 2/2013, marzec 2013;
- Pluralizm kulturowy w polskich mediach elektronicznych, Analiza Biura KRRiT nr 1/2013, styczeń 2013;
- Analiza technik i komunikacji reklamowej produktów żywnościowych w okresie maja i października 2012 roku w programach i audycjach przeznaczonych dla małoletnich, opracowanie dla Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, Andrzej Różyc, 25 Percent, Analiza nr 15/2012, grudzień 2012;
- Pluralizm w polskich mediach elektronicznych, opracowanie dla Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zespół Centrum Badań Marketingowych INDICATOR pod kierownictwem prof. dr hab. Jana Garlickiego, Analiza nr 14/2012, grudzień 2012;
- Polski rynek kanałów zdelokalizowanych - analiza zjawiska i rekomendacje, Departament Strategii Biura KRRiT oraz dr Tomasz Gackowski i mgr Marcin Łączyński z zespołem badawczym MTRResearch, Analiza KRRiT nr 13/2012, grudzień 2012;
- Analiza przekazów handlowych umieszczonych przed i po audycjach dla małoletnich w programach telewizyjnych, telewizji publicznej oraz posiadających polską koncesję, na podstawie dwóch prób tygodniowych, Ewa Prędka, Analiza nr 12/2012, listopad 2012;
- Naziemna telewizja cyfrowa w październiku i listopadzie 2012 r. (dostęp, oglądalność), Analiza Biura KRRiT nr 11/2012, listopad 2012;
- Najpopularniejsze audycje oraz dobowa oglądalność programów w III kw. 2012 r., Analiza Biura KRRiT nr 10/2012, listopad 2012;
- Rynek telewizyjny w III kwartale 2012 r., Analiza Biura KRRiT nr 9/2012, listopad 2012;
- Pomoc publiczna w obszarze radiofonii i telewizji w prawie Unii Europejskiej, Analiza Biura KRRiT nr 8/2012, maj 2012;
- Analiza rynku telewizyjnego w II kwartale 2012 r., Analiza Biura KRRiT nr 7/2012, sierpień 2012;

- Najpopularniejsze audycje w II kw. 2012 roku. Dobowa oglądalność programów - raport KRRiT, Analiza Biura KRRiT nr 6/2012, lipiec 2012;
- Rynek telewizyjny w II kwartale 2012 r. Analiza Biura KRRiT nr 5/2012, lipiec 2012;
- Mistrzostwa Europy w piłce nożnej EURO 2012. Widownia transmisji oraz udziały programów TVP 1, TVP 2, TVP HD i TVP Sport od 8 czerwca do 1 lipca 2012 – podsumowanie, Analiza Biura KRRiT nr 4/2012, lipiec 2012;
- Kierunki działania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie polityki europejskiej i współpracy z zagranicą na lata 2011-2013, Analiza Biura KRRiT nr 3/2012, kwiecień 2012;
- Kampania wyborcza '2011 do Sejmu i Senatu RP w programach telewizji publicznej - TVP 1, TVP 2, TVP Info oraz stacji komercyjnych - Polsat, Polsat News, TVN, TVN 24, Analiza Biura KRRiT nr 2/2012, luty 2012;
- Poprawność językowa tekstów informacyjnych i publicystycznych oraz napisów towarzyszących programom TVP 1, TVP 2, TVP Info; dr Katarzyna Kłosińska, Instytut Języka Polskiego Uniwersytetu Warszawskiego, Analiza nr 1/2012, luty 2012;
- Informacja o wydatkach i wykorzystaniu czasu antenowego w radiu i telewizji na emisje płatnych ogłoszeń wyborczych zleconych przez komitety wyborcze w trakcie kampanii wyborczej do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w 2011 r., Analiza Biura KRRiT nr 5/2011, grudzień 2011;
- Rola telewizji w stanach nadzwyczajnych. Na przykładzie sposobu relacjonowania tragicznych wydarzeń z 22 lipca w Oslo i na wyspie Utøya w Norwegii, Ewa Stasiak - Jazukiewicz, Marta Jas – Koziarkiewicz, Analiza nr 4/2011, wrzesień 2011;
- Systemy ochrony małoletnich w programach telewizyjnych i radiowych w wybranych krajach europejskich - Francja, Belgia, Niemcy, Wielka Brytania, Węgry, Holandia i Szwecja, Analiza Biura KRRiT nr 3/2011, czerwiec 2011;
- Polityka informacyjna w zakresie konwersji cyfrowej przykłady Finlandii, Szwecji i Wielkiej Brytanii, Analiza Biura KRRiT nr 2/2011, maj 2011;
- Polityka informacyjna i pomoc państwa w zakresie konwersji cyfrowej - przykład Francji, Analiza Biura KRRiT nr 1/2011, luty 2011.

Załącznik nr 3. Zestawienie rozporządzeń wydanych, ujednoliconych lub znowelizowanych przez KRRiT w latach 2011-2013

Wszystkie poniżej wymienione rozporządzenia dostępne są na stronie internetowej KRRiT

Abonament rtv

- Rozporządzenie KRRiT z dnia 7 maja 2013 r. w sprawie wysokości opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych oraz zniżek za ich uiszczanie z góry za okres dłuższy niż jeden miesiąc w 2014 r.;
- Rozporządzenie KRRiT z dnia 7 maja 2012 r. w sprawie wysokości opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych oraz zniżek za ich uiszczanie z góry za okres dłuższy niż jeden miesiąc w 2013 r.;

- Rozporządzenie KRRiT z dnia 13 kwietnia 2011 roku w sprawie wysokości opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych oraz zniżek za ich uiszczenie z góry za okres dłuższy niż jeden miesiąc w 2012 r.;
- Ujednolicone Rozporządzenie KRRiT z dnia 16 lutego 2010 r. w sprawie rodzajów dokumentów oraz wzoru oświadczenia potwierdzających uprawnienia do zwolnień od opłat abonamentowych;
- Załącznik do Rozporządzenia Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 16 lutego 2010 r. (Dz.U. Nr 29, poz. 152).

Kampania wyborcza

Wybory prezydenckie

- Rozporządzenie KRRiT z dnia 12 lipca 2011 r. w sprawie trybu postępowania w sprawach nieodpłatnego przedstawiania w programach publicznych nadawców radiowych i telewizyjnych informacji, wyjaśnień i komunikatów Państwowej Komisji Wyborczej oraz komisarzy wyborczych związanych z zarządzonymi wyborami oraz obowiązującymi w danych wyborach przepisami prawnymi (Dz.U. Nr 154, poz. 916);
- Rozporządzenie KRRiT z dnia 12 lipca 2011 r. w sprawie czasu oraz ramowego podziału czasu przeznaczanego na rozpowszechnianie nieodpłatnie audycji wyborczych, trybu postępowania dotyczącego podziału czasu, zakresu rejestracji oraz sposobu przygotowania i emisji audycji wyborczych w programach publicznej radiofonii i telewizji (Dz.U. Nr 154, poz. 915);
- Rozporządzenie KRRiT z dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu przeprowadzania debat przez Telewizję Polską Spółkę Akcyjną (termin wejścia w życie 1 sierpnia 2011 r.).

Wybory do Sejmu RP i Senatu RP

- Rozporządzenie KRRiT z dnia 12 lipca 2011 r. w sprawie zasad i sposobu łącznego prowadzenia kampanii wyborczej w programach radiowych i telewizyjnych przez komitety wyborcze uprawnione do rozpowszechniania audycji wyborczych w wyborach do Sejmu i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 154, poz. 917);
- Rozporządzenie KRRiT z dnia 12 lipca 2011 r. w sprawie trybu postępowania w sprawach nieodpłatnego przedstawiania w programach publicznych nadawców radiowych i telewizyjnych informacji, wyjaśnień i komunikatów Państwowej Komisji Wyborczej oraz komisarzy wyborczych związanych z zarządzonymi wyborami oraz obowiązującymi w danych wyborach przepisami prawnymi (Dz.U. Nr 154, poz. 916);
- Rozporządzenie KRRiT z dnia 12 lipca 2011 r. w sprawie czasu oraz ramowego podziału czasu przeznaczanego na rozpowszechnianie nieodpłatnie audycji wyborczych, trybu postępowania dotyczącego podziału czasu, zakresu rejestracji oraz sposobu przygotowania i emisji audycji wyborczych w programach publicznej radiofonii i telewizji (Dz.U. Nr 154, poz. 915);
- Rozporządzenie KRRiT z dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu przeprowadzania debat przez Telewizję Polską Spółkę Akcyjną (termin wejścia w życie 1 sierpnia 2011 r.).

Wybory samorządowe

- Rozporządzenie KRRiT z dnia 12 lipca 2011 r. w sprawie trybu postępowania w sprawach nieodpłatnego przedstawiania w programach publicznych nadawców radiowych i telewizyjnych informacji, wyjaśnień i komunikatów Państwowej Komisji Wyborczej oraz komisarzy wyborczych związanych z zarządzonymi wyborami oraz obowiązującymi w danych wyborach przepisami prawnymi (Dz.U. Nr 154, poz. 916);
- Rozporządzenie KRRiT z dnia 12 lipca 2011 r. w sprawie czasu oraz ramowego podziału czasu przeznaczanego na rozpowszechnianie nieodpłatnie audycji wyborczych, trybu postępowania dotyczącego podziału czasu, zakresu rejestracji oraz sposobu przygotowania i emisji audycji wyborczych w programach publicznej radiofonii i telewizji (Dz.U. Nr 154, poz. 915).

Wybory do Parlamentu Europejskiego

- Rozporządzenie KRRiT z dnia 12 lipca 2011 r. w sprawie trybu postępowania w sprawach nieodpłatnego przedstawiania w programach publicznych nadawców radiowych i telewizyjnych informacji, wyjaśnień i komunikatów Państwowej Komisji Wyborczej oraz komisarzy wyborczych związanych z zarządzonymi wyborami oraz obowiązującymi w danych wyborach przepisami prawnymi (Dz.U. Nr 154, poz. 916);
- Rozporządzenie KRRiT z dnia 12 lipca 2011 r. w sprawie czasu oraz ramowego podziału czasu przeznaczanego na rozpowszechnianie nieodpłatnie audycji wyborczych, trybu postępowania dotyczącego podziału czasu, zakresu rejestracji oraz sposobu przygotowania i emisji audycji wyborczych w programach publicznej radiofonii i telewizji (Dz.U. Nr 154, poz. 915);
- Rozporządzenie KRRiT z dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu przeprowadzania debat przez Telewizję Polską Spółkę Akcyjną (termin wejścia w życie 1 sierpnia 2011 r.).

Kontrola nadawców

- Rozporządzenie KRRiT z dnia 28 maja 2013 r. w sprawie niższego udziału w programie telewizyjnym audycji z udogodnieniami odbioru dla osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku oraz osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu słuchu;
- Rozporządzenie KRRiT z dnia 6 grudnia 2012 r. w sprawie niższego udziału w programie telewizyjnym audycji wytworzonych pierwotnie w języku polskim i audycji europejskich oraz w programie radiowym utworów słowno-muzycznych wykonywanych w języku polskim;
- Rozporządzenie KRRiT z dnia 12 lipca 2011 r. w sprawie sposobu prowadzenia przez nadawcę ewidencji czasu nadawania audycji wytworzonych pierwotnie w języku polskim, audycji europejskich i audycji europejskich wytworzonych przez producentów niezależnych oraz czasu jej przechowywania;
- Rozporządzenie KRRiT z dnia 30 czerwca 2011 r. w sprawie sposobu prowadzenia w programach radiowych i telewizyjnych działalności reklamowej i telesprzedaży (Dz. U Nr 150, poz. 895 i z 2012 r. poz. 295);
- Rozporządzenie KRRiT z dnia 30 czerwca 2011 r. w sprawie niższego udziału w programie telewizyjnym audycji europejskich wytworzonych przez producentów niezależnych w okresie 5 lat przed rozpowszechnieniem w programie;

- Rozporządzenie KRRiT z dnia 30 czerwca 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków lokowania produktów, wchodzi w życie w dniu 19 sierpnia 2011 r.;
- Ujednolicony tekst Rozporządzenia KRRiT z dnia 6 lipca 2000 r. w sprawie sposobu sponsorowania audycji lub innych przekazów.

Ochrona dzieci i młodzieży

- Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie szczegółowych zasad ochrony małoletnich w audiowizualnych usługach medialnych na żądanie;
- Ujednolicony tekst Rozporządzenia Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 23 czerwca 2005 r. w sprawie kwalifikowania audycji lub innych przekazów mogących mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich oraz audycji lub innych przekazów przeznaczonych dla danej kategorii wiekowej małoletnich, stosowania wzorów symboli graficznych i formuł zapowiedzi.

Proces koncesyjny

- Rozporządzenie KRRiT z dnia 4 grudnia 2012 r. w sprawie wysokości opłat za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych oraz sposobu ich wyliczania;
- Rozporządzenie KRRiT z dnia 15 listopada 2012 r. w sprawie metod technicznych ustalania zasięgu programu na obszarze objętym rozpowszechnianiem programu w sposób rozsiewczy naziemny;
- Ujednoliconą treść Rozporządzenia KRRiT z dnia 4 stycznia 2007 r. w sprawie zawartości wniosku o udzielenie koncesji oraz szczegółowego trybu postępowania w sprawach udzielania i cofania koncesji na rozpowszechnianie i rozprowadzanie programów radiofonicznych i telewizyjnych (Dz.U. z 2007 r. Nr 5, poz. 41 z późn. zm.).

Radiofonia i telewizja publiczna

- Rozporządzenie KRRiT z dnia 29 kwietnia 2011 r. w sprawie trybu postępowania związanego z nieodpłatnym informowaniem w programach jednostek publicznej radiofonii i telewizji o prowadzonej przez organizacje pożytku publicznego nieodpłatnej działalności pożytku publicznego (Dz. U. z dnia 30 maja 2011 r.);
- Rozporządzenie KRRiT z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie terminów przedkładania oraz zakresu planów finansowo-programowych przedsięwzięć w zakresie realizacji misji publicznej opracowywanych przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji;
- Rozporządzenie KRRiT z dnia 9 września 2010 r. w sprawie regulaminu konkursu na członków rad nadzorczych spółki "Telewizja Polska - Spółka Akcyjna", spółki "Polskie Radio - Spółka Akcyjna" oraz spółek radiofonii regionalnej;
- Ujednolicony tekst Rozporządzenia KRRiT z dnia 22 kwietnia 2008 r. w sprawie sposobu prowadzenia przez spółki publicznej radiofonii i telewizji dokumentacji w oparciu o zasady rachunkowości oraz sposobu sporządzania sprawozdań składanych przez zarządy tych spółek Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji;

- Ujednolicona treść Rozporządzenia Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 24 kwietnia 2003 r. w sprawie trybu postępowania w związku z przedstawianiem w programach publicznej radiofonii i telewizji stanowisk partii politycznych, związków zawodowych i związków pracodawców w węzłowych sprawach publicznych (Dz.U. Nr 75, poz. 679, z późn. zm.).

Rejestr programów telewizyjnych rozpowszechnianych wyłącznie w systemie teleinformatycznym i programów rozprowadzanych

- Rozporządzenie KRRiT z dnia 29 września 2011 r. w sprawie opłat za dokonanie wpisu do rejestru programów telewizyjnych rozpowszechnianych wyłącznie w systemie teleinformatycznym i programów rozprowadzanych (Dz.U. Nr 222, poz. 1330);
- Rozporządzenie KRRiT z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie szczegółowego sposobu i trybu prowadzenia rejestru programów telewizyjnych rozpowszechnianych wyłącznie w systemie teleinformatycznym i programów rozprowadzanych.

Załącznik nr 4. Zestawienie stanowisk KRRiT wydanych w latach 2011-2013

Wszystkie poniżej wymienione stanowiska dostępne są na stronie internetowej KRRiT

- Stanowisko Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 19 grudnia 2013 roku w sprawie nadania programom i usługom w strumieniu DVB-T obowiązujących w Polsce numerów identyfikacyjnych ONID, NID, TSID, SID i LCN;
- Stanowisko z 17 grudnia 2013 roku Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w sprawie jednoosobowych zarządów spółek mediów publicznych;
- Stanowisko KRRiT. Nie można milczeć wobec przemocy;
- Stanowisko KRRiT z dnia 30 lipca 2013 roku w sprawie interpretacji art. 43 ust 1 ustawy o radiofonii i telewizji;
- Stanowisko Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 10 lipca 2013 roku w sprawie powielania częstotliwości radiowych;
- Stanowisko Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie sprawozdań finansowych kościelnych osób prawnych;
- Komunikat KRRiT z 9 kwietnia 2013 roku w związku ze społeczną krytyką działań operatora platformy satelitarnej nc+;
- Stanowisko z 26 lutego 2013 roku Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w związku z ubiegłoroczną transmisją meczów reprezentacji Polski w piłce nożnej udostępnioną odpłatnie przez niektórych przedsiębiorców działających na rynku mediów elektronicznych;
- Stanowisko z 26 lutego 2013 roku Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w sprawie klasyfikacji usług pay-per-view - w świetle dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych;
- Stanowisko Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w sprawie stosowanych procedur pomiaru poziomu głośności reklam i telesprzedaży;

- Oświadczenie z 17 stycznia 2013 roku Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w związku z wypowiedziami i publikacjami na temat nieprawidłowości podczas prowadzenia procesu koncesyjnego;
- Oświadczenie Przewodniczącego KRRiT z 2 stycznia 2013 w związku z publikacjami na temat działań KRRiT przeciw TV Trwam;
- Stanowisko Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie finansowania mediów publicznych;
- Komunikat w sprawie opłat za używanie odbiorników radiowych i radiowo-telewizyjnych obowiązujących od 1 stycznia 2013 roku;
- Komunikat z 12 września 2012 roku Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w sprawie sytuacji finansowo-ekonomicznej mediów publicznych;
- Stanowisko KRRiT w sprawie transmisji meczów piłkarskiej reprezentacji Polski;
- Komunikat Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w sprawie tworzenia i rozpowszechniania programów miejskich przez nadawców publicznych;
- Stanowisko Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 19 czerwca 2012 roku w sprawie nadania programom i usługom w strumieniu DVB-T obowiązujących w Polsce numerów identyfikacyjnych ONID, NID, TSID, SID i LCN;
- Stanowisko Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 17 kwietnia 2012 roku w sprawie możliwości ingerencji operatorów w rozprowadzany program;
- Stanowisko Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 6 grudnia 2011 roku w sprawie niełączenia funkcji we władzach spółek publicznej radiofonii i telewizji;
- Stanowisko KRRiT z dnia 1 grudnia 2011 r. potępiające przypadki agresji wobec dziennikarzy i mediów;
- Stanowisko KRRiT z dnia 17 listopada 2011 roku w sprawie interpretacji art. 43. ust 1 ustawy o radiofonii i telewizji;
- Stanowisko Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 10 listopada 2011 roku w związku z konsultacjami Komisji Europejskiej w sprawie *Zielonej Księgi w sprawie dystrybucji utworów audiowizualnych w Internecie w Unii Europejskiej: możliwości i wyzwania związane z jednolitym rynkiem cyfrowym KOM (2011) 427*;
- Stanowisko Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 25 października 2011 roku w związku z przyjęciem ustawy z dnia 16 września 2011 roku o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw;
- Stanowisko z 28 września 2011 roku Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w związku z udziałem Adama Darskiego – Nergala w cyklu audycji „The Voice of Poland” emitowanym w Programie 2 Telewizji Polskiej SA;
- Stanowisko Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w związku z konsultacjami Komisji Europejskiej w sprawie zmiany zasad oceny pomocy państwa na wsparcie filmów i innych utworów audiowizualnych z dnia 27 września 2011 r.;

- Stanowisko Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 15 lipca 2011 r.;
- Stanowisko Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 5 lipca 2011 roku w sprawie poparcia dla inicjatywy utworzenia Międzynarodowego Centrum Kształcenia Dziennikarzy Mniejszości Narodowych i Etnicznych oraz Dziennikarzy Polonijnych;
- Stanowisko Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji dotyczące odmowy emisji ogłoszenia przez Radio Wrocław z 14 czerwca 2011 r.;
- Stanowisko KRRiT w sprawie opinii Komisji Europejskiej o systemie finansowania Telewizji Polskiej z 7 czerwca 2011 roku;
- Stanowisko Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji dotyczące dziennikarza skazanego za przestępstwo określone w art. 212 Kodeksu Karnego z 31 maja 2011 roku;
- Stanowisko Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 27 kwietnia 2011 roku w sprawie obecności nadawców w Internecie (zwłaszcza w serwisach społecznościowych) i sposobie informowania o tym w programach radiofonii i telewizji;
- Stanowisko Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 1 lutego 2011 r. dotyczące wyroku Sądu Rejonowego w Poznaniu w sprawie dziennikarza Łukasza Kasprowicza.